

STANDARD

EKONOMİK VE TEKNİK DERGİ

YIL : 2

SAYI : 21

EYLÜL 1963

İÇİNDEKİLER

	Sayfa
Ortak Pazar ve ortak standard	3
Ortak Pazar ve milli endüstrimiz	4-5
Ortak Pazar'dan portreler	6-7
Ortak Pazar'da standartlar	9
TSE haberleri	10-13
ISO ve IEC haberleri	15
Türkiye - O. Pazar «Ortaklık Anlaşması»nın metni	16-18
Müşterek Pazar'ın ruhu ve felsefesi	19
Avrupa memleketleri arasında uygulanacak standartlar için tesbit edilen esaslar	20-21
Elma ve Armut standardı	22-23
Domates standardı	23-24
Karnabahar standardı	24-25
Soğan standardı	26
Kaysı standardı	27
Marul, Şikore ve Andiv standardı	28
Erik standardı	29
Şeftali standardı	30-31
Turungiller standardı	32-33
Çilek standardı	34-35
Sofralık üzüm standardı	36-37
Summary of Contents ...	39-40



ADAKALE SOKAK 27
ANKARA

30 Eylül 1963 tarihinde basılmıştır

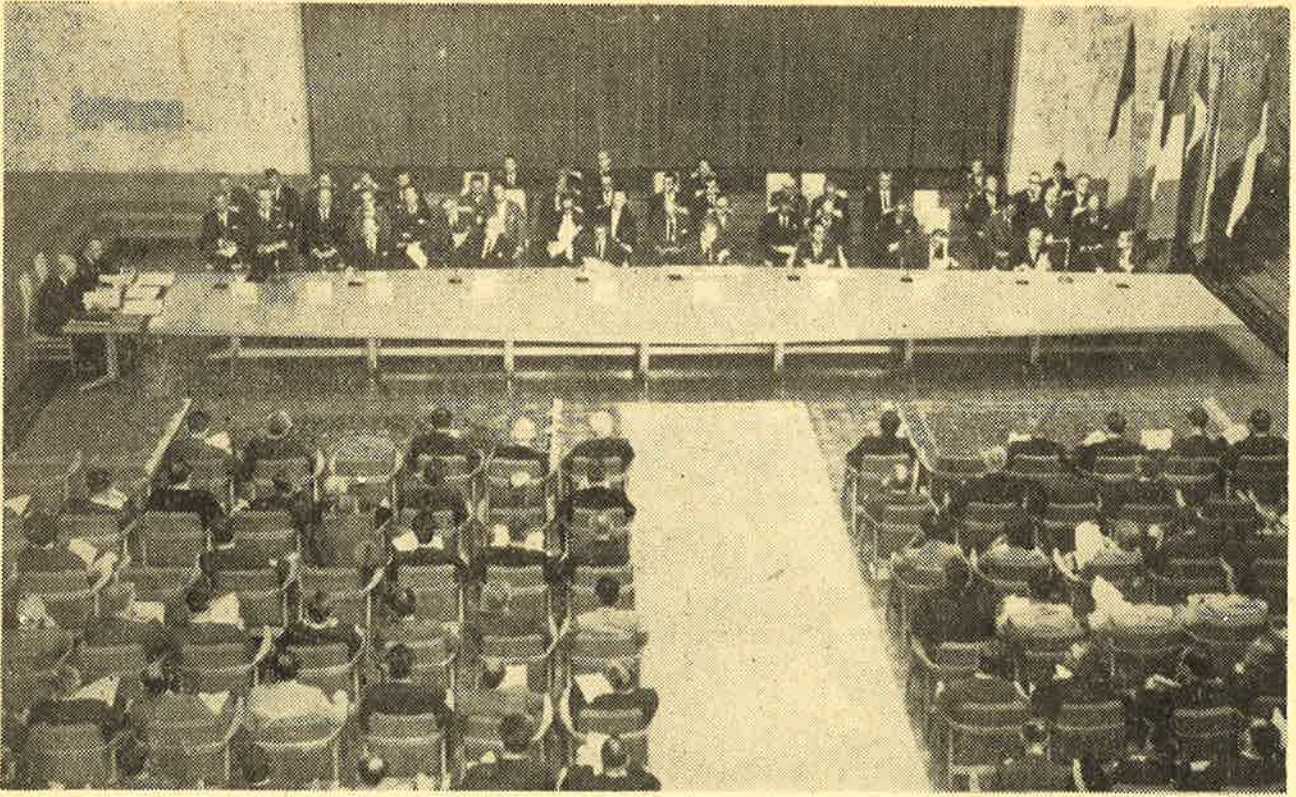
ORTAK PAZAR'IN EŞİĞİNDE

12 Eylül 1963 Perşembe günü Ankara'da imzalanan Anlaşma ile Ortak Pazar'a ilk adımı atmış bulunuyoruz. Dört yıllık bir çalışmanın sonunda ulaşılan bu anlaşma bir sonuç değil, bir başlangıçtır. Fakat, imza günü Başbakan Sayın İnönü'nün dediği gibi «Ortak Pazar Anlaşmasının törenle imzalanmasını Batı Avrupa ile ortak münasebetlerimizin tabii ve mantıkî neticesi telâkki» etmeliyiz. Dışişleri Bakanımızın da dediği gibi, «Bu, Türkiye'yi Avrupa'nın bir parçası olmak emel ve hüviyeti ile kat'î surette tescil eden, sulh ve refah yolunda ilerleme vaadleriyle dolu şerefli bir devirdir». Ortak Pazar Yürütme Kurulu Başkanı Prof. Walter Hallstein'in dediği gibi, «Bu, herşeyden evvel, başardığı işler, bu memlekette atılan her adımda hatırlanan Atatürk'ün kuvvetli kişiliğinin ve Türk Devletine her alanda getirmiş olduğu köklü Avrupai yeniliklerin bir anısidir.»

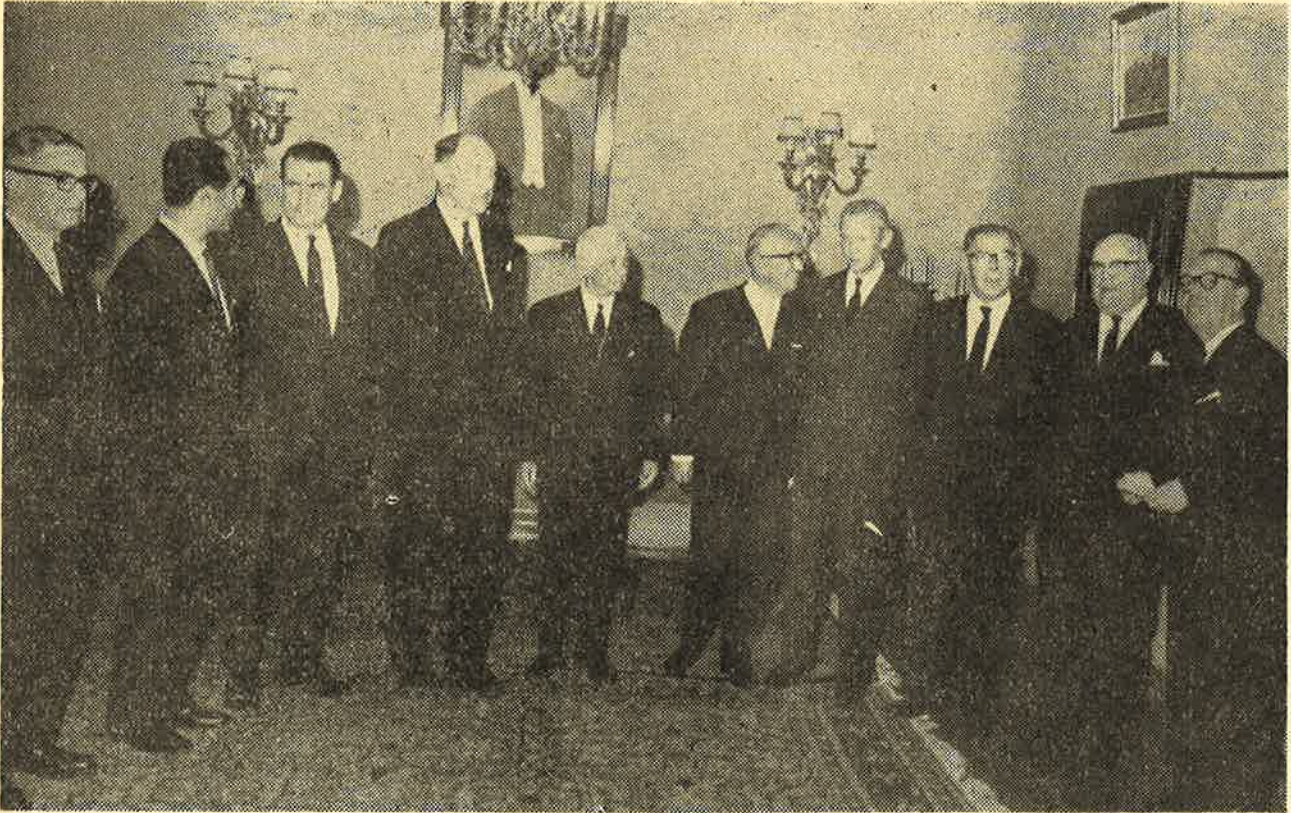
Ortak Pazar'ın çeşitli yönleri vardır. Anlaşmanın her yönüyle memleketimize yararlı olacağını umuyoruz. STANDARD, bu mutlu olayla ilgili olarak sayfalarını Ortak Pazar standartlarına ayırmıştır. Ortak Pazar ile ticaret ilgilerimizin iyi bir ortamda gelişmesi için bu standartlara uymamız, bu standartlara uygun mal ihraç etmemiz gerekmektedir. Son Teknik Kurul toplantısında narenciye ve şeftali standartlarımız bu standartlara uydurulmuştur. Öbür standartlarımız da kısa zamanda uydurulacaktır. Fakat yalnızca kâğıt üzerinde yapılan işlemlerin olumlu sonuç vermeyeceği bilinen bir gerçektir. Bu yüzden, gerek üretimde ve gerekse imalatla standartlara uygun mallar elde edilmesine çalışmamız, bunlara uygun mallar ihraç etmemiz bir zarurettir.

STANDARD, Ortak Pazar'ın memleketimiz için faydalı ve hayırlı olacağına inanmaktadır.

TSE



Türkiye ile Avrupa Ekonomik Topluluğu arasındaki «Ortaklık Anlaşması» 12 Eylül 1963 Perşembe günü T. B. M. M. Şeref Salonunda yapılan bir törenle imzalanmıştır. Yukarıda imza töreninin yapıldığı salon ve hazır bulunanlar görülüyor



Başbakan İsmet İnönü Ortak Pazar Bakanlarıyla bir arada

ORTAK PAZAR VE ORTAK STANDARD

Faruk A. SÜNER

Eylül 1963 ayı, memleketimizin ekonomik gelişmesinde yeni bir çığır başlangıcı olmuştur. Türkiye'mizin Ortak Pazar'a girmesinin gerçekleştiği şu anda, plânlı çalışmanın her dalda karşılığını alabilmemizin yolları açılmıştır.

Çağdaş Avrupa uygarlığının en ileri ülkeleri arasında yer almanın mutluluğu ne kadar övülse yeridir. Böyle olduğu içindir ki, bu konuda her alanda çeşitli yorumlar yapılmış, başımızın bu olağanüstü olayı yayımlarile desteklemiştir.



Ortak Pazar topluluğu ve kurucu üye memleketlerle Türkiye'nin anlaşmasında Yurdumuzun ekonomik gelişmesi gözönünde tutularak, bir çok noktalarda hazırlanma, ayak uydurma için belli süreler tanınmış ve ayrıca yardımlarla bu çabamızın desteklenmesinde de kararlara varılmıştır.

Bütün bunlar, yarınımız için, elle tutulurcasına olumlu sonuçlardır.

Şu kadarki konulan sürelerle göre gelişmemizi tamamlamak için giriştiğimiz plânlı çalışmalarını titiz bir önemle izlemek ve ne olursa olsun, başarı ile sonuçlandırmak zorundayız. Yoksa Sayın Besim ÜSTÜNEL'in NATO yayınlarında bildirdiği gibi, yıllar sonra bu anlaşmadan bir kâr sağlayamama durumuna düşebiliriz.



Biz burada, Ortak Pazar'a yapılacak ihracatımızın gelişmesinde «ortak standard» ların rolü üzerinde durmak istiyoruz.

Bilindiği gibi Ortak Pazar'ın erişmek istediği son amaçlardan biri, bir «Avrupa Gümrük Birliği» ne ulaşmaktır. Anlaşmaya giren memleketlerin karşılıklı ihracatlarına koruyucu gümrük tarifeleri uygulanacaktır. Bu kapı bize de açılmıştır. Endüstrimizin gelişmesini sağlamak amacile ithalâtımızın korunması için geniş süreler kabul edilmesine karşı, bizim ihracatı-

mız kısa zamanda Ortak Memleketlerin düşük tarifelerinden ve yeterli kontenjanlarından faydalanacaktır.

Bütün bunlar anlaşma ile kazanılan sevinilecek başarılı sonuçlardır. Ancak, düşük gümrük tarifeleri ve geniş kontenjanlar bir ihracat yapmak için gerekli şartlar sayılırsa da, yeter değildirler. Bu arada ihraç edilecek malın vasıfları, kalitesi, hazırlama durumu, özür toleransları, ambalajı, kısaca bir kelime ile «standard» ı, alıcı pazarlarca aranılan ölçülere uymalıdır. Alıcı pazar, standard bakımından istemezse, kontenjan payı ve düşük gümrük tarifesi de olsa oraya mal satılamaz ve ihracat yapılamaz. Bu nokta bu kadar kesindir.

Bu böyle olduğu içindir ki, Avrupa Konseyi ve OECD Teşkilâtı, Ortak Pazar'ın doğuşuyla beraber, bu problemi çözecek, «Ortak standard» lara varmak için geniş bir çalışmaya başlamışlar ve bir çok maddelerde olumlu sonuçlara da varmışlardır.

Ortak Pazar Anlaşmasının standard açısından incelenmesine geniş yer verilen dergimizin bu sayısında milletlerarası bu çalışmalara, varılan sonuçlara ve meydana getirilen standard belgelerine dair geniş bilgi verilmiştir.

Burada yalnız onları belirtmekle yetiniyor ve memleketimiz malları için bu standartlara bir an önce uymak zorunda olduğumuzu açıklamak istiyoruz.

TSE, bu alanda kendine düşeni yapmakta olup benzer standartları hızla hazırlayarak meydana getirmek çabasıındadır.

Daha şimdiden turuncgiller ve şeftali standartları kabul edilmiş ve öbürleri de ele alınmış bulunmaktadır.

Şimdi bütün yetiştirici ve ihracatçılarımıza düşen ödev, mal yetiştirme ve hazırlanmasında bu ortak standartların isterlerine uyacak şekilde çalışmaları ve ilgili sorumluların da ona göre gerekli kontrolleri yaparak, Hükümetin açtığı bu yeni yolda başarılı sonuçlara milletçe ulaşılmasını sağlamalarıdır.

Ortak Pazar ve Millî Endüstrimiz

Bülent BÜKTAŞ

İkinci Dünya Savaşından bir hayli yıpranmış olarak çıkan altı Batı Avrupa memleketi (Fransa, Batı Almanya, İtalya, Hollanda, Belçika ve Lüksemburg) ekonomik kalkınmalarını biran evvel sağlamak gayesi ile gayretlerini birleştirmeye karar vermiş ve 1952 yılında «Avrupa Kömür ve Çelik Birliği» ni ve bunu takiben de 25 Mart 1957 tarihinde imzalanan Roma Andlaşması ile «Ortak Pazar» ı kurmuşlardır.

1959 yılının başından itibaren yürürlüğe giren Ortak Pazar Andlaşmasının başlıca gayeleri, 12-15 yıllık bir intikal devresi için üye memleketler arası her türlü gümrük ve kontenjan tahditlerini kaldırmak, diğer memleketlere müşterek gümrük tarifeleri uygulamak ve Ortak Pazar bölgesi içinde insan gücü, sermaye ve hizmet hareketlerini tam serbestiye kavuşturmak suretiyle Avrupa Ekonomik Birliğinin ve dolayısıyla gelecekte Birleşmiş Avrupa Devletlerinin temellerini atmaktır. Ortak Pazar Andlaşmasının mer'iyete girdiği 1959 başından bu yana beş yıldan kısa bir devre içindeki gelişme o kadar başarılı olmuştur ki, İkinci Dünya Savaşından perişan halde çıkan üye memleketler sür'atle kalkınarak kısa zamanda yüksek refah seviyelerine kavuşmuşlardır. Bunda bilhassa özel sektörün çok büyük rolü olmuştur. Cem'an 180 milyon yâni dünya nüfusuna nazaran takriben % 5,5 nisbetinde nüfusa mâlik olan Ortak Pazar memleketlerinin hâlen dünya ticaretinin hemen hemen % 25 ini ve dünya altın ve döviz rezervlerinin % 31 ini elinde tuttuğunu zikretmek bu topluluğun ekono-

mik potansiyelinin azametini göstermeğe kâfidir.

Ortak Pazar'ın böylece dev adımlarıyla gelişmesi diğer Batı memleketlerinde bir takım endişeler uyandırmakta olup, başta İngiltere bütün «Avrupa Serbest Ticaret Bölgesi» (EFTA) memleketleri bir müddetten beri Ortak Pazar'a katılmağa çalışmakta, Birleşik Amerika da bu gayretleri yakın bir ilgi ile takip etmektedir. Belli başlı ihracat malları itibariyle bize rakip olan komsumuz Yunanistan geçen yıl Roma Andlaşmasına «serik üye» sıfatı ile ihtihak ederek bu ortaklığın avantajlarından faydalanmağa başladıktan sonra Türkiye'nin de aynı ortaklığa katılması mevzuu bizim için bir ölüm kalmı dâvası teşkil etmekte idi. Dolayısıyla Ortak Pazar'la bugünlerde imzaladığımız anlaşmayı başarılı bir netice ve ekonomik gelişmemizde büyük önem taşıyacak bir dönüm noktası telâkki etmek icab eder.

Ancak, şunu da unutmamamız lâzımdır ki, Ortak Pazar'ın ana gayesi üye memleketler arasında tam eşitlik ve rekabet esaslarına dayanan tahditsiz serbest alış veriş imkân vermektedir. Yeni anlaşma ile, Yunanistana olduğu gibi, Türkiye'ye de bir intikal devresi tanınmaktadır. Ancak, bu devreyi müteakip bütün üye memleketlerle aramızdaki gümrük ve kota tahditleri, insan gücü ve sermaye ile hizmet mübadelelerindeki engeller ve ortaklar arası ekonomik münasebetleri köstekleyen diğer bütün kayıtlar tedricen ortadan kalkacaktır. Dolayısıyla memleketimizin özel durumu gözönünde tutularak

bize tanınmakta olan bu intikal süresini her bakımdan bir hazırlık devresi olarak telâkki etmemiz ve yakın gelecekte Ortak Pazar'a bütün hak ve vecibeleri ile üye olacağımız tarihe kadar çeşitli ekonomik sektörlerin bu ortaklığın bütün şartlarına kolaylıkla intibak edebilmesini sağlamamız icab eder. Bu da ancak ulaşılacak gayeyi hiç bir zaman gözden kaçırmadan mezkûr hazırlık süresi boyunca millet olarak programlı, sistemli bir şekilde vilmadan çalışmakla kaabil olabilir.

Ortak Pazar memleketleri, «Ekonomik İşbirliği ve Kalkınma Teşkilâtı (OECD)» dahilinde kurulan Konsorsiyumun yardımlarına muvazi bize ek yardımlarda bulunmağı kabul etmekle yukarıda sözü geçen intikal devresi boyunca memleketimizin plânlı kalkınmasını ve ortaklığa tam üye olmağa hazırlanmasını desteklemek karındadır. Ancak, şu da muhakkaktır ki, programlı olduğu kadar azimli ve feragatli çalışmalarla bütün bu yardımları değerlendirmeye muvaffak olduğumuz takdirde ekonomik alanda selâmete kavuşabilmemiz mümkün ve fakat bu fırsatlardan da gereği gibi faydalanamazsak iktisadî çöküntüye sürüklenmemiz mukadderdir.

Bu vesile ile ekonomik faaliyet sektörleri arasında hususî bir önem taşıyan endüstri sektörünü ele aldığımız takdirde, bugün ve yarın arasındaki belli başlı farkları şöyle özetleyebiliriz: millî endüstrimiz hâlen çeşitli gümrük himayeleri ve kota sistemindeki tahditler sayesinde fiat ve kalite yönlerinden zikre değer bir rekabete

maruz kalmadan gelişmekte ve kâr etmektedir. Buna mukabil Ortak Pazar'a tam üye olduğumuz zaman üye memleketlerden hiç biri tahdide tâbi olmadan ve gümrük ödemeden daha ucuz ve kaliteli her nevi mal piyasamıza arzolanabilecek, bu malların yerli sınaî mamûlleri-mizle kayıtsız şartsız rekabetine ilâveten yabancı sermaye de bütün bilgisi ve tecrübesi ve dilerse uzmanları ve mütehas-sıs işçileriyle memleketimizde serbestçe faaliyette bulunabilecektir. Böylece Türk piyasası diğer bütün Ortak Pazar memleketleri müşterek piyasasına katılmış olacağından karşılıklı her türlü ithalat ve ihracat, iç piyasa müstehtlike yerli veya yabancı menşeli malların arzı ve satışı kayıtsız şartsız rekabet içinde cereyan edecektir. Böyle bir serbest rejim içinde alış ve-rişlere hâkim olacak başlıca kısı-tasları fiatta ucuzluk ve kalite-de nefaset teşkil edeceğine gö-re, millî endüstrimizin bu şart-lara intibak ederek hayatîyetini idame ettirebilmesi ve ayakta kalıp gelişebilmesi için şimdi-den gereken tedbirleri almağa başlaması ve Devletin de millî endüstriye muhtelif yönlerden müzahir olması şüphesiz ki, ha-yatî bir dâvadır.

Millî endüstri olarak, her şeyden evvel, şunu unutmamak gerekir ki, hâlen câri ve bir müddet daha devamına müs-a-maha edilecek geçitli himaye tedbirleri geçici ve nihayet Ba-tı memleketlerine nazaran daha zor şartlar içinde kurulmuş ve-ya kurulacak endüstrimizi gele-cekteki serbest rekabet şartla-rına hazırlamağa matuftur. Do-layısıyla Ortak Pazar anlaşma-sında bize tanınan intikal ve intibak devresi içinde ilerde dünya piyasası ile rekabet ede-cek duruma gelebilecek karak-terde endüstrilere iltifat etme-mek, kurulmuş veya kurulacak diğer endüstrilerin gelecekte ayrıca himayeye muhtaç olma-dan serbest rekabet rejimin-de de ayakta durabilmelerini teminen sistematik ve plânlı bir

şekilde icab eden tedbirleri al-mak şarttır. Bu dâvada sanayi-cilerimize olduğu kadar Devlete de düşen mühim vazifeler var-dır. Yerli menşeli ham ve yar-dımcı maddelerde **standardiza-yon**, mamûllerde standardlaşma ve **kalite kontrolü**, yeter miktar-larda mütehas-sis ve teknik eleman yetiştirilmesi, yabancı menşeli maddelere muhtaç en-düstrilere gereken dövizin te-mini, sanayiın azamî randıman-la çalışmasını ve ihracata müte-veccih sanayii koruyucu ve teşvik edici tedbirlerin alınması, mevcut sanayiın modernleştiril-mesini ve daha iktisadî ünite-ler halinde çalışmasını teşvik edici vergi reformlarının yapıl-ması, millî endüstrinin gelişme-sine engel olan füzulî formali-telerin ortadan kaldırılması ve-ya basitleştirilmesi başta Dev-lete terettüp eden ödevlerdir. Bunların yanında sanayicileri-mize de iptidai tesislerin mo-dernleştirilmesi, rasyonel iş dü-zenlerinin ve ücret sistemlerinin tatbiki suretiyle verimin arttırılması, tercihan yüksek vasıfta ham ve yardımcı maddeler kul-lanmak ve işletme kadrosunun eğitime önem vermek sure-tiyle randıman ve kalitenin yük-seltilmesi, makûl ve fakat emin ve devamlı bir kâr ile yetinile-rek ucuz ve kaliteli malların müstehtlike arzı suretiyle piya-sada sağlam bir şekilde tutunul-

ması ve gitgide belirli sanayi kollarında bir kısım istihsalin ihracata yöneltilmesine gayret sarfolunması gibi tedbir ve faa-liyetler teveccüh etmektedir.

Ortak Pazar'a katılmamızı sevinçle karşılarken millî en-düstrimizin yakın bir gelecekte nasıl bir duruma düşebilece-ğine ve bunu müdrik olarak ne şekilde hazırlanmamız gerekti-ğine kısaca işaret etmekte fay-da mülâhaza ettik. Bugün bize uzun gibi görünen ve fakat mil-letlerin tarihinde pek kısa bir süre ifade eden intikal devresi-ni yukarda açıkladığımız mâna-da bir hazırlık devresi olarak kabul edip bir taraftan Devlet ve diğer taraftan bizzat sana-yicilerimiz gerekli tedbirleri almağa başlamadıkları takdirde yakın bir gelecekte birçok en-düstri müesseselerimizin çok müşkül durumlarla karşı kar-şıya kalacakları ve hattâ faa-liyetlerini tatil etmek vaziyetine düşecekleri muhakkaktır. Buna mukabil Ortak Pazar tarafın-dan bize tanınan intikal devre-sinin her gününden faydalana-rak sistematik bir şekilde azim-le tedbirlerimizi almağı bilirsek hem millî servetimizin önemli bir kısmını teşkil eden endüstri-el yatırımları çöküntüden kur-tarmış ve hem de memleketin kalkınmasına ve refahına yar-dım etmiş oluruz.

İş Adamları

TÜRKİYE İKTİSAT GAZETESİ

okuyor

Türkiye ve Dünya'da cereyan eden iktisadî olayları yakından takip edebileceğiniz ye-gane gazete

TÜRKİYE İKTİSAT GAZETESİ'dir

Abone için müracaat :

Şehit Teğmen Kalmaz Cad. No. 30 - ANKARA

PORTRELER

ORTAK PAZAR BAKANLARI

Joseph M. A. H. Luns

ORTAK PAZAR KONSEYİNİN ŞİMDİKİ BAŞKANI, HOLLANDA DIŞİŞLERİ BAKANI



M. Luns 26 Ağustos 1911 tarihinde Rotterdam'da doğmuş, lise tahsilini Amsterdam ve Brüksel'de yapmıştır. Daha sonra hukuk tahsili yapan M. Luns, (1932-1937) Leydes ve Amsterdam Üniversitelerinde okumuş, bilâhare (1937-1938) «London School Economics» de iktisat okuyarak, 1938 de Berlin Üniversite-

si «Deutsches Institut für auslander» e devam etmiştir.

M. Luns 1938 yılında Dışişleri Bakanlığına girerek diplomasi mesleğine atılmış, 1956 yılında Dışişleri Bakanı olmuştur.

Bütün kabinelerde bu görevini yürütmüş olan M. Luns en eski bakan ve görevinde kalan, en eski Dışişleri Bakanı olarak ün yapmıştır.

Dr. Gerhard Schroeder

B. ALMANYA DIŞİŞLERİ BAKANI



11 Eylül 1910'da Saar Bücken'de doğmuştur. Evlidir, 3 çocukludur.

Königsberg, Edinburg, Berlin ve Bonn Üniversitelerinde hukuk öğrenimi yapmış, 1933'de hukuk doktoru ünü ile mezun olmuştur. Bu yıldan itibaren Bonn Üniversitesi Hukuk Fakültesi'nde ve Kaiser Wilhelm - Institut'de devletler hususî ve umumi hukuku asistanı olarak bulunmuş, 1938 yılında yargıçlık sınavını vermiş, 1939'da da Berlin'de avukat olarak çalışmıştır.

1939-45 arasında askerlik görevini yaptığı sırada bir süre de tutuklu kalmıştır.

1947-53 de Düsseldorf'da Mortan - Industrie'nin yeni organizasyonunda hukuk müşaviri olarak çalışmıştır.

Dr. Gerhard Schroeder, 1949 dan beri de Parlamento üyesi olarak görev almıştır.

İki yıldır Dışişleri Bakanlığı yapmakta olan Dr. Schroeder daha önce de İçişleri Bakanlığı görevinde de bulunmuştur.

Paul - Henri Spaak

BELÇİKA BAŞBAKAN YARDIMCISI VE DIŞİŞLERİ BAKANI



25 Ocak 1899 da Schaerbeek (Brüksel) de doğmuştur.

Birinci Dünya Savaşından sonra, Brüksel Üniversitesinde hukuk okuyarak, barayo kaydolmuş ve siyasi hayata atılmıştır. 1925 de Sosyalist Çalışma Bakanını Josehp Wauters'in özel kaleminde müdür muavini olarak çalışmıştır.

1932 seçimlerinde Brüksel bölgesinden adaylığını koyarak Sosyalist Partisine milletvekili seçilmiştir.

Paul - Henri Spaak, çeşitli bakanlıklarla 1938 - 39 yılları arasında Başbakanlık görevini yürütmüştür.

M. Spaak, Birleşmiş Milletler Teşkilâtının ilk genel kuruluna başkan olarak seçildikten sonra 1947 - 49 arasında Başbakan ve Dışişleri Bakanı olarak görev almıştır.

1957 yılında Lord Ismay'ın yerine Nato Genel Sekreterliği'ne atanmıştır. M. Spaak, 1961 Mart ayında söz konusu teşkilâttan ayrılmış seçim bölgesi olan Brüksel'den tekrar milletvekili seçilmiştir.

Paul - Henri Spaak, milletvekili seçildiği 1961 yılından bu yana Başbakan yardımcılığı ve Dışişleri Bakanlığı görevlerini yürütmektedir.

Eugène Schaus

LÜKSEMBURG HÜKÜMET BAŞKANI YARDIMCISI VE DIŞİŞLERİ BAKANI



11 Mayıs 1901 de doğmuştur. İlk ve orta öğreniminden sonra hukuk fakültesine kaydolmuş Schaus bu fakülteyi başarı ile bitirmiştir. 1924 de hukuk doktoru ünüyle Lüksemburg barosuna kaydolmuş bir süre avukatlık yapmıştır.

1937 de politikaya atılan Eugène Schaus, o günden bu yana bölgesinde milite-

vekili seçilerek Parlâmentoda kalabilmiştir.

1945-51 yılları arasında sırasıyla İçişleri, Adalet, Beden Eğitimi Bakanı olmuştur.

Şimdi Lüksemburg Dışişleri Bakanı olan Eugène Schaus evli, üç çocuk babasıdır.

Maurice Couve de Murville

FRANSA DIŞİŞLERİ BAKANI



24 Ocak 1907'de doğmuştur. Siyasi İlimler Okulu, Edebiyat Fakültesi mezunu olup, hukuk doktorluğu ününü de almıştır. Maliye müfettişi olarak devlette görev alması 1930 yılına rastlar.

1943 yılında Milli Kurtuluş Fransız Komitesi'nde maliye komiseri, 1945-47 yıllarında Dışişleri Bakanları Konseyi'nde

Bakan Yardımcısı, 30 Mart 1949 tarihinde imzalanan Atlantik Antlaşması'nda Fransız delegasyonu üyesi olarak görev almıştır. Kendisine 1950 yılında Fransız Büyük Elçisi ünü verilmiştir. 1950-54 de Kahire'de Büyük Elçi, 1954-55 arasında Fransa'nın NATO'da daimi delegesi, Aralık 1954 - Temmuz 1956 arasında Washington Büyük Elçisi, 1956-58 arasında Bonn Büyük Elçisi olmuş ve 1958 Haziran ayında da Dışişleri Bakanlığına atanmıştır.

M. Couve de Murville evli olup, üç kız babasıdır.

Emilio Colombo

İTALYA HAZİNE BAKANI



11 Nisan 1920 günü Potenza'da doğmuştur.

Hukuk doktorudur. «Action Catholique» teşkilâtının faal bir üyesi olarak çalışmış, 1946 yılında Kurucu Meclise, 1948 yılında da Millet Meclisine seçilmiştir. Hristiyan - Demokrat Partinin milletvekili-dir.

Beşinci ve altıncı De Gasperi kabine-

sinde Tarım Bakanlığı Müsteşarlığı görevinde bulunmuştur. Bu görevi sırasındaki çalışmaları Güney İtalya bölgesi için hazırlanan 12 yıllık kalkınma planıyla toprak reformu üzerinedir. Birinci Segni ve daha sonraki Zoli kabinelerinde, Tarım ve Orman Bakanlığı, ikinci Fanfani kabinesinde Dış Ticaret Bakanlığı, ikinci Segni, Trambroni, üçüncü ve dördüncü Fanfani kabinelerinde ise Endüstri ve Ticaret Bakanlığı görevlerini yürütmüştür.

M. Emilio Colombo şimdi Leone kabinesinde Hazine Bakanı olup, Avrupa Birliği ile irtibatı temin etme görevini de üzerinde taşımaktadır.

Feridun Cemal Erkin

TÜRKİYE DIŞİŞLERİ BAKANI



İstanbul Galatasaray Lisesinden sonra Paris Hukuk Fakültesini bitirmiştir.

Diplomasi mesleğine atıldıktan sonra sıra ile şu görevlerde bulunmuştur :

1925 : Türk - Yunan Muhtelit Mübadele Komisyonunda Başkâtip, 1927 : Prağ Elçiliği Başkâtibi, 1928 : Londra Büyükelçiliği Başkâtibi,

1929 : Merkez Şube Müdürü, 1934 : Berlin Büyükelçiliği Başkâtibi, Maslahatgüzarı, 1935 : Beyrut Başkonsolosu, 1937 : Dışişleri Bakanlığı Ticaret ve İktisat Dairesi Umum Müdürü, 1939 : Dışişleri Bakanlığı Birinci Daire Umum Müdürü, 1942 : Ortaelçi ve Umumi Kâtip 1. Muavini, 1945 : Sanfransisko Konferansında Delege, 1946 : Milletler Cemiyeti Genel Asamblesinde Türk Hey'eti Başkanı, ve Asamble İkinci Başkanı, 1947 : Roma Büyükelçisi, 1948-55 : Washington Büyükelçisi, 1951 : Japon Sulh Konferansında Başdelege, 1954 : Washington'da Milletlerarası Bakanlar Toplantısında Türk Güvernör, 1955 : Madrid Büyükelçisi, 1957 : Paris Büyükelçisi, 1960 : Londra Büyükelçisi, 1962 Mart 24 de : Dışişleri Bakanı.

1948 den beri Paris'te Milletlerarası Diplomatik Akademi Üyesi ve 1951 den beri New-York Siyasi İlimler Akademisi üyesidir. 1959 da Fransa Enstitüsü Siyasi ve Moral İlimler Akademisi'ne üye olmuştur.

Walter Hallstein

ORTAK PAZAR İCRA KOMİSYONUNUN ŞİMDİKİ BAŞKANI

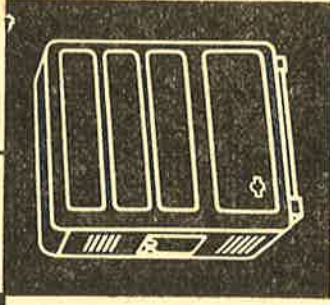
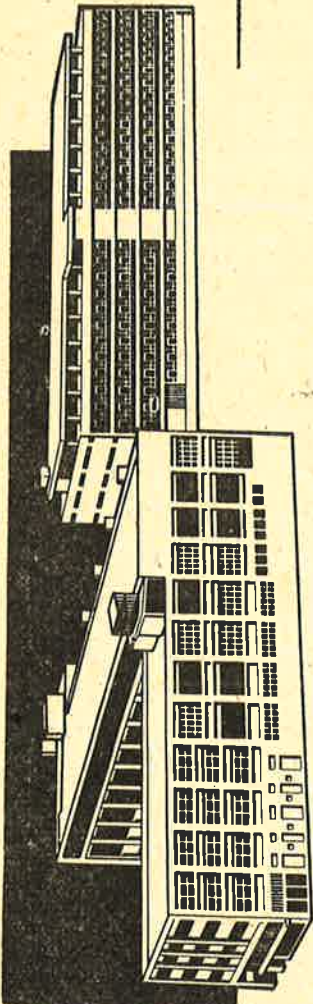


Avrupa Ekonomik Topluluğu Komisyonunun şimdiki Başkanı olan Hallstein, sırası ile şu görevlerde bulunmuştur :

1925. Bonn, Münich ve Berlin Üniversiteleri Profesörü, Berlin Üniversitesi Hukuk Fakültesi yardımcı profesörü.

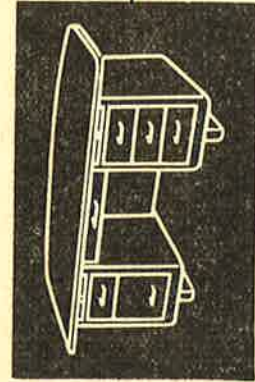
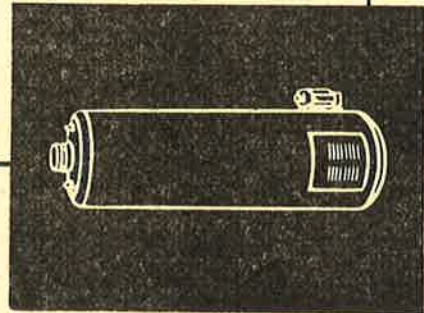
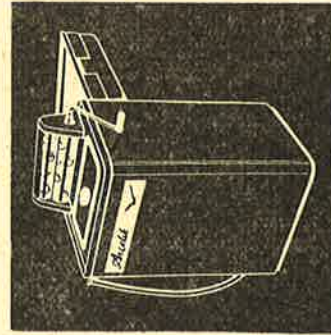
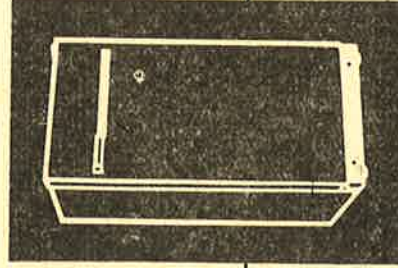
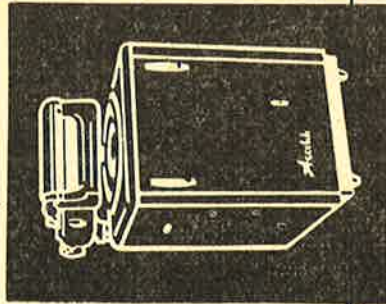
1927. Berlin, yabancı ve özel hukuk yardımcı profesörü.

1929 Berlin Üniversitesi Hukuk Fakültesi Profesörü.
1930-41 Rostok Üniversitesi Profesörü.
1941-44 Frankfurt Üniversitesi Profesörü.
1946-48 de Rektör, (aynı üniversitede).
1948-49 Washington şehri Georgetown Üniversitesinde misafir profesör.
1949-50 UNESCO'nun Alman milli komisyon başkanı.
1951-58 Dışişleri Bakanlığında Devlet Seksiyonu şefi.
1958- EEC Komisyonu Başkanı.



ARÇELİK

EN UYGUN FİYAT - EN YÜKSEK KALİTE



SÜTLÜCE, KARAAĞAÇ CAD., 2-4, TEL.: 49 44 00

ORTAK PAZARDA STANDARDLAR

Muzaffer UYGUNER

25 Mart 1957 tarihinde Roma'da imzalanan Andlaşma ile kuruluşu gerçekleşen Avrupa Ortak Pazarı, çeşitli konular arasında standard konusu ile de ilgilanmektedir. Standardların ticari alanda sağladığı fayda, Ortak Pazar memleketleri için özel bir açıdan incelenmiştir. Aynı metan millî standardlarının ayrı ayrı oluşu yüzünden gümrük birliğine gitmek isteyen bu memleketlerde, ortaya bir teknik gümrük, yani standardlar gümrüğü çıkacak ve böylece varılmak istenen hedefe varmada güçlükler belirecekti. Standardların birleştirilmemesinden doğan bu «standard gümrüğü» nü önlemenin tek yolu ise standardları birleştirmektir. Ekonomik gümrüğün ortadan kaldırılması bu teknik gümrüğün de kaldırılabilmesi ile tam olabilir. Bu yüzden, altı memleketin standardlarının birleştirilmesi için çalışmalara başlanmıştır. Bu çalışmaları, OECD'nin bu konudaki çalışmaları sebebiyle daha kolay sonuçlara bağlanabilmiştir. Bilindiği üzere OECD bütün Avrupa memleketlerinde uygulanacak standardları tesbit etmek için çalışmakta olup son şekillerini alanlar yayınlanmaktadır. Bu standardlar Ortak Pazar memleketleri tarafından da kabul edilmiştir.

Standardların birleştirilmesi, 24 Ekim 1957 tarihinde Paris'de yapılan toplantıda ilk olarak ele alınmıştır. Bu toplantıya üye 6 devletin standardizasyon teşkilatlarından başka, Avusturya, Danimarka, İngiltere, İspanya, İrlanda, İsveç, İsviçre, Norveç, Portekiz, Türkiye ve Yunanistan temsilcileri de katılmıştı. Bu toplantıda, hem Ortak Pazar, hemde Serbest Mübadele Bölgesi arasında mal mübadelesini kolaylaştırmak için standardların önemi üzerinde durulmuştu. Bu toplantıda ayrı bir teşkilât kurulması veya standardları birleştirme işinin ISO içinde yürütülmesi tartışmaları yapılmıştır. Sonuç olarak çalışmaların ISO dışında, komite toplantıları yapılarak yürütülmesi kabul edilmiş ve çalışmalar bu doğrultuda gelişmiştir.

Ortak Pazar memleketleri ilk olarak taze meyve ve sebze standardlarını birleştirmeye çalışmaktadır. Bu maksatla, Meyve ve sebzeler sektöründeki piyasalar için ortak bir teşkilât kurulmasına dair 23 sayılı tüzük düzenlenmiş ve yürürlüğe konulmuştur. Bu Tüzük Anlaşmanın 42 ve 43 nci maddeleri gözönünde tutularak hazırlanmış olup, 1 Temmuz 1962 tarihinde uygulanacak şekilde yayınlanmıştır. Tüzük, genel olarak meyve ve sebze standardları ile ilgili ise de 4 üncü maddenin 2 nci fıkrasına göre sanayi standardları da tesbit ve ilân edilecektir.

Konsey,

1. «Ortak Pazar'ın tarımsal ürünler bakımından işleme ve gelişmesinin ortak ve tarımsal politika ile birlik olması ve bu politikanın da özellikle ürün olarak tarımsal pazarların ortak bir organizasyonunu kapsaması gerektiğini;

2. «Meyve ve sebze istihsalinin tarımsal gelirin önemli ögesi olduğu ve bu yüzden Ortak Pazar'da istisiaslaşmayı da teşvik ederek Pazar dışında kalan memleketlerle yapılan mübadeleleri de içine almak üzere arz ve talep arasında müstahsile uygun fiyatlar sağlayacak bir denge kurulmasına çalışılması gerektiğini;

3. «Erişilecek hedefler çerçevesi içinde, piyasaların ortak organizasyonunun zamanla yürürlüğe konması için alınması gerekli tedbirlerden birinin gerek Ortak Pazar memleketleri arasında mübadele edilen gerekse müstahsil üye memlekette ticaret konusu olan meyve ve sebzelerle geliştirici bir şekilde uygulanması gereken ortak kalite, standardlarının tesbiti olduğunu;

4. «Bu standardların uygulanmasının doğurması gereken sonuçların, piyasaları kalitesi yeter olmayan ürünlerin yokedilmesi, müstehlikin isteklerini karşıla-

yacak ve ticarî ilgileri adalete uygun rekabet esasına dayanarak kolaylaştıracak ve böylece verimi arttıracak bir yön verilmesi olduğunu;

5. «Kurulacak rejimin üye memleketler lehine Anlaşmanın uygulanmasından doğan rüçhanı sürdürmesi gerektiğini ve Ortak Pazar piyasalarında fiyat istikrarını sağlamak için kalite standardlarının bu Pazar dışında kalan memleketlerden gelen ürünlere de uygulanması gerektiğini, ayrıca bu memleketlerden anormal fiyatlarla yapılan ithalatı önleyecek koruma tedbirlerinin alınmasına da imkân verilmesinin uygun düşeceğini;

6. «Piyasanın işleyişine ve ticarî işlemlere ilişkin ortak kurallar konulmasının faydalı olacağını;

7. «Rekabet şartlarını bozacak her türlü sübvansiyonları ortadan kaldıracak tedbirlerin alınması ve mevcut yardım rejimlerinin gözden geçirilmesi gerektiğini, bunun için de meyve ve sebzeler için Anlaşmanın 92, 93 ve 94 üncü maddelerinin uygulanmasına imkân verilmesi gerektiğini;

8. «Miktar tahditlerinin ve Anlaşmanın 44 üncü maddesinin uygulanmasından feragatin ortak kalite standardlarına göre sınıflara ayrılan ürünler için düzenlenecek bir takvime göre yapılmasının uygun olacağını»

gözönünde tutarak bu Tüzüğü hazırlamıştır.

Tüzüğe göre, meyve ve sebzeler sektöründe bir teşkilât kurulacaktır. Kabul olunan standardlar KALİTE STANDARDLARI diye adlandırılacak ve bu standardlara uygun olmayan mallar üye memleketler arasında alınıp satılmayacaktır. Ortak Pazar memleketleri dışından gelen ürünlerin de bu standardlara, hiç değilse bunlara eş standardlara uygun olması şarttır. Böylece bir standard gümrüğü de konulmaktadır.

İlk olarak 9 kalite standardı (karnabahar, marul - şikore ve andiv, soğan, domates, elma, armut, kaysı, seftali, erik) tesbit edilmiş olup bunlar 1 Temmuz 1962 tarihinde uygulanmağa başlamıştır. İspanak şikore, bezelye, fasulye, havuç, enginar, portakal, mandalina, limon, yaş üzüm, kiraz ve çilek standardlarının da bir an önce 13 üncü madde esaslarına göre tesbit edilmesi ve en geç 1 Ocak 1968 tarihine kadar uygulanmaları da karara bağlanmıştır. Standardlarda yapılacak değişiklikler de 13 üncü madde esaslarına göre yapılacaktır. Buna göre Komitede oniki oyluk çoğunluk şarttır. Anlaşmazlık halinde Konseye intikal ettirilir.

Meyve ve sebzeler ihraç sırasında, bu standardlara göre ilgili memleket tarafından kontrol edilecek ve uygunluğunu gösteren bir belge verecektir. Bu belge malla birlikte gideceği yere kadar gidecektir. İthalâtçı memleketin de bu gibi ürünleri kontrol ettirme yetkisi vardır.

Bu standardlara uygun ürünlerin üye memleketler arasında yapılan alım satımlarını ilgilendiren miktar tahditleri ile aynı sonucu doğuran tedbirler şöylece, kaldırılacaktır :

- a) «Ekstra» kalite kategorisine giren ürünler için en geç 30 Haziran 1962.
- b) «I.» kalite kategorisine giren ürünler için en geç 31 Aralık 1963.
- c) «II.» kalite kategorisine giren ürünler için en geç 31 Aralık 1965.

Üye memleketler, yukarıda gösterilen kalite kategorilerine giren ürünler için Anlaşmanın 44 üncü maddesi hükümlerini yukarıda gösterilen tarihlerden itibaren uygulamaktan da feragat etmektedir.

Konsey adına Başkan Couve de Murville imzasıyla 4 Nisan 1962 tarihinde Brüksel'de yayınlanan bu Tüzük bütün üye memleketlerde bir kıl halinde doğrudan doğruya ve mecburî olarak uygulanmaktadır.

TSE Teknik Kurulu, Türkiye'de, Ortak Pazar anlaşmasının ilk meyvelerini verdi

Turuncgiller ve Şeftali Standardlarının, Ortak Pazar Standardlarına uygun, yeni metinleri Teknik Kurulca onaylandı

16/9/1963 Pazartesi günü toplanan Türk Standardları Enstitüsünün Teknik Kurulu gündeminde bulunan:

1 — Raybalar:

2 — Rondelalar, Halkalar ve Emniyet Sağları,

adları altındaki iki yeni Türk standardı tasarısını ve bunu takiben de Türkiye'nin Ortak Pazar'a girmesi hasebiyle bu topluluğa üye memleketlerin kabul ettikleri standartlara göre revizyondan geçirilmiş bulunan:

1 — Turuncgiller «Limon, portakal, Mandarin, Altıntop»

2 — Şeftali

Türk standartlarının yeni metinlerini inceleyip onaylamıştır.

Bir taraftan, Enstitünün standardlaşma alanında her gün durmadan mesafe aldığını ve yeni yeni eserler meydana getirdiğini ortaya koyan bu çalışmalar, diğer taraftan Türk mahsul ve mamullerini, dünya piyasasındaki rakipleri karşısında aynı mükemmeliyet ve şartlar altında değerlendirecek fa-

aliyetin daha şimdiden yurdu-muzda başladığını göstermesi itibariyle büyük önem taşımaktadır.

Bu örnekten de anlaşıldığı veçhile ortak standartlar, zamanla Ortak Pazar memleketleri ve bunlara mallarını satan diğer bütün memleketler, halkı arasında ticarî ve ekonomik bağlar kuracak ve yakın bir gelecekte karşılıklı hak ve menfaatleri güven altına alan gerçek birlik ve eşitliği sağlayacaktır.

Bu mutlu sonuçtan Ortak Pazar memleketlerinin de paylarını alacakları şüphesiz olmakla beraber asıl faydalana-cak zümre, aynı ortaklığa katılan geri kalmış memleketlerin halkıdır.

Çünkü bunlar; ortaklığın yarattığı zorunluluk altında ilksel durumdaki millî mahsul ve mamullerinin kalitelerini iyileştirmek için yerli ziraat ve sanayii modernleştirip geliştirmek ve ihtiyaç görülen müesseseleri yeniden kurmak suretiyle her alanda bilgi, hak ve söz sahibi

olacaklar, mallarını yüksek değerlerle satmak ve menfaatlerini dünyanın dört köşesinde savunmak imkânlarına kavuşmuş olacaklardır.

Son iki yıl içinde dış piyasaya isteklerine uygun olarak hazırlanmış standard mallarımızdan yapılan ihracat, bu düşünceye hak verdiren canlı örneklerdir.

Aynı inanışladır ki Türk Standardları Enstitüsünün Ortak Pazar isteklerine uygun bu iki standardını, Türk Milletini Ortak Pazar topluluğu içinde refah ve esenliğe götürecektir, kalkındırarak hamlenin öncülerini sayıyor ve başlayan bu faaliyetin kısa zamanda, ziraat sanayi ve ticaretin bütün dallarına yayılmasını, müsbet eserler vermesini can ve gönülden bekliyoruz.

Norveç Ticaret Ataşesi İhraç Ürünlerimizde Standardizasyonun önemini belirtti

İzmir Fuarındaki Norveç Pavilyonunda yapılan basın toplantısında konuşan Norveç Ticaret Ataşesi, Türkiye ile Norveç arasındaki bağların çok eski olduğunu, bütün Norveçlilerin Türk incirini, üzümünü, fındığını tanıdığını belirtmiş ve iki memleket arasında ticaretin gelişmesi gerektiğini sözlerine eklemiştir. Ataşeye göre, ihraç edilecek Türk ürünlerinin standardize edilmeleri iki memleket yararına olmaktadır. Onun için standartların yapılması ve tam olarak uygulanması zorunludur.

ISO ve IEC REKOMANDASYONLARI

ile

DİĞER MİLLÎ STANDARDLARI

Yalnız TÜRK STANDARTLARI ENSTİTÜSÜ
kanalı ile getirebilirsiniz.

Adres : P.K. 73 Bakanlıklar — ANKARA

STANDARDLARLA İLGİLİ KARAR VE TEBLİĞLER

TS. 38 de yapılan değişiklik

«Yalıtılmış iletkenlerin yapısı» (TS. 38) Standardına eklenen 4 ve 5 inci maddeler :

«4 — Müteferrik hükümler :

4.1 — İmalâtçı veya satıcı, talep vukuunda bir kalite beyan vesikası vermek veya göstermek mecburiyetindedir. Bu vesikada satış konusu malın :

a) 1 bölümünde belirtilen bütün özellikleri haiz olduğunun,

b) 2 bölümündeki muayene ve deneyler yapılmış ve uygun sonuç alınmış bulunduğu, belirtilmesi gerekir.

4.2 — Bu standarda göre imâl edilecek mal üzerine madde 3 de belirtilen Türkçe işaretlerin yanı sıra ve Türkçesinden daha büyük ve bariz olmamak üzere icabında ihraç edilecekleri memleketlerin anlayacağı tarzda karşılıkları ilâve edilebilir.

«5 — Türk Standardlarının tatbiki hakkındaki Tüzük hükümleri gereğince yapılacak murakabe :

Murakıplar, bu standardın kapsamına giren mallar üzerindeki tetkik ve murakabe görevlerini, göz ve elle tetkik, tartmak veya ölçmek suretiyle muayene ve gerektiğinde tahlil ve deney yaptırarak ifa ederler.

5.1 — Göz ve el ile tetkik veya ölçmek suretiyle yapılacak muayene sonunda malın bu standarda aykırılığı tesbit olunduğu veya gerekli görüldüğü takdirde, gelişi güzel seçilecek bir kantal veya makaradan yapılması lüzumlu görülen deney veya deneyler için TS. 37 standardının ilgili kısım veya kısımlarında belirtilen nümune miktarının iki katı alınır ve bu miktar nümune iki eşit kısma bölünerek bunlar, evsafı ve şekli bozulmayacak tarzda, 2 ayrı paket haline getirilir. Paketler usulüne göre açılmayacak şekilde kapatılıp, mühürlenir ve keyfiyet 4 nüsha olarak tutulacak zabıt varakası ile tevsik olunur.

Alınan nümunelerin paketleri üzerine, malın cinsini, miktarını, ki-me ait bulunduğunu ve tutulan zaptın tarih ve numarası ile imalâtçı veya ithalâtçı firma ile murakibin adlarını havi bir etiket de yapıştırılır; murakıp ile mal sahibi veya temsilcisi tarafından müştereken imzalanır ve bunu takiben Türk Standardlarının Tatbiki Hakkındaki Tüzük hükümleri gereğince işlem yapılır.

5.2 — Murakıpların laboratuvar muayene, tahlil ve deneylerine lüzum gösterdikleri hallerde 5.1 fıkra-sındaki usule göre alınan nümunenin bir adedi ile zabıt varakasının bir nüshası murakıp tarafından muayene, tahlil ve deney için laboratuvara gönderilir.

Laboratuvar raporu ile malın standardına aykırılığı tesbit edilmiş ise, yine Türk Standardlarının Tatbiki Hakkındaki Tüzük hükümlerine göre işlem yapılır.»

Pamukların sınıf ve tipleri yeniden tesbit olundu

Pamukların Kontrolunda Nazara Alınacak Marka ve İşaretler ile Standardlara Dair Esaslar

Ticaret Bakanlığından :

1 — Pamuklarına kontroluna dair Tüzüğün 7 nci maddesinde yazılı kısa, orta ve uzun elyaflı pamuk gurupları ile 16 nci maddesinde gösterilen Linter pamukları ve lif döküntülerinin sınıfları ve bu sınıflara ait tipler mezkûr 7 nci maddeye istinaden aşağıdaki gibi tesbit edilmiş ve adlandırılmıştır :

A - Tüzüğün 7 nci maddesinde gösterilen pamuk guruplarından :

a) Kısa elyaflı (Yerli) grupuna dâhil pamukların tiplerinin ad ve isimleri :

- 1) Yerli 1
- 2) Yerli 2
- 3) Yerli 3
- 4) Yerli 4

olarak tesbit edilmiştir.

b) Orta elyaflı (Upland) grupuna dâhil pamukların dereceleri yani sınıfları ile bu sınıflara ait tiplerin ad ve isimleri aşağıdaki gibi tesbit edilmiştir :

Beyaz sınıfı

- 1) Standard Ekstra
- 2) Standard 1
- 3) Standard 2
- 4) Standard 3
- 5) Standard 4
- 6) Standard 5
- 7) Standard 6

Hafif Benekli sınıfı

- 1) Standard (H.B.) 1
- 2) Standard (H.B.) 2
- 3) Standard (H.B.) 3
- 4) Standard (H.B.) 4
- 5) Standard (H.B.) 5

Şampanya sınıfı

Şampanya

Tip dışı sınıfı

- 1) Tip dışı (Özürlü)
- 2) Tip dışı (Kuşbaşı)
- 3) Tip dışı (Avaryalı)

c) Uzun elyaflı pamuk grupundan halen memleketimizde yetiştirilmekte olan Sea Land varyetesine ait pamukların tiplerinin ad ve isimleri :

- 1) Sea Land 1
- 2) Sea Land 2
- 3) Sea Land 3
- 4) Sea Land 4

olarak tesbit edilmiştir.

B — Tüzüğün 16 nci maddesinde kayıtlı bulunan ve sınaî netice ile elde olunan pamuklardan :

a) Linter pamuklarının sınıf ve tipleri aşağıdaki gibi tesbit edilmiştir :

A Sınıfı

- 1) Linter (A-1)
- 2) Linter (A-2)
- 3) Linter (A-3)

B Sınıfı

- 1) Linter (B-1)
- 2) Linter (B-2)

Tip dışı sınıfı

- 1) Linter tip dışı

b) Lif döküntüsü pamukların sınıf ve tipleri aşağıdaki gibi tesbit edilmiştir :

1 — Çirçirlama sırasında elde olunan pamuk lifi döküntüleri

- 1) Döküntü (Yağlı)
- 2) Döküntü (Master üstü - Topbaşı)

2 — İplik imalatı sırasında elde olunan pamuk lifi döküntüleri :

İmalât safhasına göre ismi

İmalât safhasına göre ismi	Tip ismi
1) Votka kenarı	Döküntü (D. 1)
2) Şerit döküntüsü	Döküntü (D. 2)
3) Fıtl döküntüsü	Döküntü (D. 3)
4) Halka	Döküntü (D. 4)
5) Kirlî bıçkı	Döküntü (D. 5)
6) Temiz bıçkı	Döküntü (D. 6)
7) Şapka döküntüsü	Döküntü (D. 7)
8) Davul döküntüsü	Döküntü (D. 8)
9) İnce tarak döküntüsü	Döküntü (D. 9)
10) Emme bıçkı	Döküntü (D-10)
11) Harman hallaç altı	Döküntü (D-11)
12) Harman ve hallaç tüyü	Döküntü (D-12)
13) Mahzen tozu	Döküntü (D-13)
14) Çubuk bıçkı	Döküntü (D-14)
15) Temiz meydan döküntüsü	Döküntü (D-15)
16) Temiz meydan döküntüsü	Döküntü (D-16)
17) Kirlî meydan döküntüsü	Döküntü (D-17)
18) Vigon tarağından çıkan fıtl iskartası	Döküntü (T.D-3)
19) Vigon tarağından çıkan Brizor altı döküntüsü	Döküntü (T.D-5)
20) Vigon tarağından çıkan büyük davul döküntüsü	Döküntü (T.D-6)
21) Vigon tarağından fırça ile temizlenen	Döküntü (T.D-8)
22) Tezgâh altı döküntüsü (Temiz)	Döküntü (Temiz)
23) Tezgâh altı döküntüsü (Kirlî)	Döküntü (Kirlî)

2 — 31/10/1961 tarihli, 10945

sayılı Resmî Gazete'de pamukların sınıf ve tiplerine ait yayımlanmış

(Devamı 13. Sahifede)



SANAYİ VE TİCARET LİMİTED ŞİRKETİ

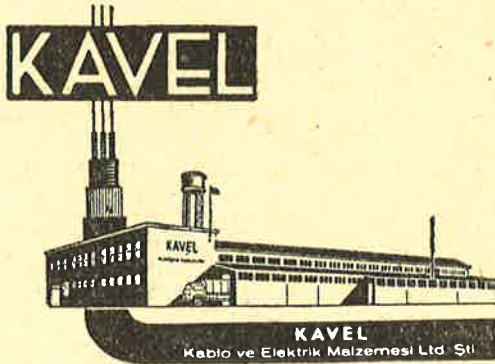
Sermayesi : 2.000.000 - T. L.

- İnşaat, Sıhhi Tesisat, Kalorifer ve Su Tesisatı Malzemeleri,
- Fittings ve Borular,
- Hazır Boyalar, Plâstik Badanalar,
- Boya Malzemeleri,
- İzalatörler,
- Çanakale ve İthal Fayansları

Ankara : Şehit Teğmen Kalmaz Caddesi 28/B Tel: 10 62 93 — 10 62 94

İstanbul : Tersane Caddesi Arapcamı No: 23 — Tel : 49 37 59

Standard — 63



**KAVEL KABLO VE ELEKTRİK
MALZEMESİ LTD. ŞTİ.
UMUM MÜDÜRLÜĞÜ**

İSTİNYE - İSTANBUL

Tel : 63 53 20 — 63 53 99

Telgraf : Kavelkablo — İstanbul

Mamûlleri :

- | | |
|--|--|
| I — TS — 03 e göre 10—95 mm ² örgülü bakır iletkenler | IV — Emaye bobin telleri :
0,10 mm den 3 mm çapına kadar. |
| II — Termoplastik S. madde ile yalıtılmış kuvvetli akım iletken ve kabloları :
a) İç ve dış tesisat telleri,
b) Yeraltı kablosu (NYY tipi) | V — Plastikten boru ve profiller. PVC granül. |
| III — Zayıf akım iletkenleri :
Telefon iç ve dış tesisat telleri,
Zil (sinyal) telleri. | VI — Plastikten sun'î deri :
Çeşitli renk, desen ve kalitede döşemelik, çantalık, sofralık v.s. |
| | VII — Yer muşambası. |

Standard — 64

Pamukların Sınıf ve tipleri yeniden tesbit olundu

(Başarafa 11 nci sayfada) bulunan bildiri yürürlükten kaldırılmıştır.

3 — Bu bildiri hükümleri yayımlandıktan 15 gün sonra yürürlüğe girecektir.

PAMUK BALLYALARININ MARKALARI ve İŞARETLENMESİ

1 — Pamukların Kontroluna dair Tüzüğün şümülüne giren pamukların yapılan kontrolleri sonunda Tüzüğün 19 ve 20 nci maddeleri gereğince pamuk ballyalarının resmî marka ve işaretlere ayrılan yüzünün :

1 inci satırına :

A - a) Kısa elyaflı (Yerli) grup pamuklarda,

b) Orta elyaflı (Upland) gruna ait Savcinle çırçırlanmış pamuklarda,

c) Uzun elyaflı (Sea Land) grup pamuklarda,

d) Linter pamuklarında,

e) Lif döküntüsü pamuklarda, (TÜRKİYE) yazılacaktır.

B - Orta elyaflı (Upland) gruna ait Rollercine çırçırlanmış Ege tipi pamuklarda :

TÜRKİYE - EGE

C - Orta elyaflı (Upland) gruna ait Rollercine çırçırlanmış Çukurova tipi pamuklarda :

TÜRKİYE - ÇUKUROVA

yazılacaktır.

2 nci satırına :

a) Kısa elyaflı (Yerli) grup pamukların tipi,

b) Orta elyaflı (Upland) grup pamukların derecelerine ait sınıf ve tipi,

c) Uzun elyaflı (Sea Land) grup pamukların tipi,

d) Linter pamuklarının sınıf ve tipi,

e) Lif döküntüsü pamukların tipi, yazılacaktır.

3 üncü satırına :

Kontrol sonunda kontrol mühürü vurulacaktır.

4 üncü satırına :

a) Kontrol merkezi bulunan yerlerde kontrol merkezinin ismi ile birlikte çırçır ve prese fabrikasının sıra ve pamuk parti numarası kod halinde (İzmir 15-025 gibi)

b) Kontrol merkezi bulunmayan bölgelerde bölge ismi ile birlikte çırçır ve prese fabrikasının sıra ve pamuk parti numarası kod halinde (Maraş 2-010 gibi)

yazılacaktır.

5 inci satırına :

Çırçırılma şekli ile istihsal yılı yazılacaktır.

2 — Bu konuda, 11/11/1961 tarih ve 10955 sayılı Resmî Gazete'de yayımlanan Bildiri hükümleri yürürlükten kaldırılmıştır.

3 — Bu bildiri hükümleri yayımlandıktan 15 gün sonra yürürlüğe girecektir.

STANDARD PAMUK TİP NÜMUNELERİ

1 — Pamukların Kontroluna dair Tüzük şümülüne giren pamukların 8 inci maddenin (a) ve (b) fık-

raları gereğince tesbit edilmiş bulunan standard pamuk tip nümunelelerinden :

A - Bölge farkı gözetilmeksizin tesbit edilmiş bulunan :

a) Kısa elyaflı (Yerli) grup standard pamuk tip nümuneleri,

b) Orta elyaflı (Upland) gruna ait Türkiye Savgin Standard pamuk tip nümuneleri,

c) Uzun elyaflı (Sea Land) grup standard pamuk tip nümuneleri,

d) Linter Standard pamuk tip nümuneleri,

e) Lif döküntülerine ait standard pamuk tip nümuneleri,

memleketin bütün pamuk istihsal bölgeleri ile kontrol merkezlerinde bu tip nümunelere uygun pamukların kontrolleri da esas alınacaktır.

B - İstihsal bölgesi özellikleri gözönünde tutularak tesbit edilmiş bulunan ve Rollergin ile çırçırlanmış orta elyaflı (Upland) grup pamukların :

a) Ege Rollergin Standard pamuk tip nümuneleri :

1 — Ege istihsal bölgesinde (İzmir, Menemen, Bergama, Manisa, Salihi, Akhisar, Balıkesir, Tire, Tepeköy, Turgutlu, Söke, Aydın, Koçarlı, Nazilli, Denizli, Milâs ve Köyceğiz

kontrol merkezlerinde),

2 — Antalya, Iğdır ve İskenderun istihsal bölgelerinde (Buralarda ki kontrol merkezlerinde),

3 — Ayır kontrol merkezi bulunmayan Sakarya, Çanakkale, Maraş, Adıyaman, Elâzığ ve Gaziantep istihsal bölgelerinde,

4 — Diğer istihsal bölgeleri ile kontrol merkezlerinde bu tip nümunelere uygun pamukların kontrollerinde,

b) Çukurova Rollergin standard pamuk tip nümuneleri :

1 — Çukurova istihsal bölgesinde (Adana, Ceyhan, Tarsus ve Mersin kontrol merkezlerinde),

2 — Diğer istihsal bölgeleri ile kontrol merkezlerinde bu tip nümunelere uygun pamukların kontrollerinde, esas alınacaktır.

2 — 7/11/1961 tarihli, 10951 sayılı Resmî Gazete'de standard pamuk tip nümunelerinin esas alınacağı pamuk istihsal bölgeleri ile kontrol merkezlerine dair yayımlanmış bulunan bildiri yürürlükten kaldırılmıştır.

3 — Bu bildiri hükümleri yayımlandıktan 15 gün sonra yürürlüğe girecektir.

TS.2,3,17 ve 18 de değişiklik yapıldı

«Sert çekilmiş som elektrolitik bakıl tel» (TS. 2)

«Örgülü bakır iletken» (TS. 3)

«Yarı sert çekilmiş som elektrolitik bakır tel» (TS. 17), «Yumuşak çekilmiş veya tavlanmış som elektrolitik bakır tel» (TS. 18) standartlarının 2 nci maddelerinin başlıklarının değişik şekli :

«İhzar ve imalâta ait muayene ve deneyler»

Aynı standartların 5 inci maddelerinin değişik şekli :

«5 — Türk Standartlarının tatbiki hakkında Tüzük hükümleri gereğince yapılacak murakabe :

Murakıplar bu standardın kapsamına giren mallar üzerindeki tetkik ve murakabe görevlerini, göz ve elle tetkik, tartmak veya ölçmek suretiyle muayene ve gerektiğinde laboratuvarlarda tahlil ve deney yaptırarak ifa ederler.

5.1 — Göz ve elle tetkik, tartmak veya ölçmek suretiyle yapılacak muayene sonunda malın bu standarda aykırılığı tesbit olunduğu veya gerekli görüldüğü takdirde gelişigüzel seçilecek bir kargal ve markadan 6 şar metrelik 5 nümune alınır. Ve bunlar ayrı ayrı evsafı bozulmayacak tarzda 4 ayrı paket haline getirilir. Paketler usulüne göre, açılmayacak şekilde kapatılıp mühürlenir. Ve keyfiyet 4 nüsha olarak tutulacak zabıt varakasıyla tevsik olunur.

Alınan nümunelerin paketleri üzerine malın cinsini, miktarını, kimine ait bulunduğunu ve tutulan zap-

tın tarih ve numarasıyla imalatçı veya ithalatçı firma ile murakabın adlarını havi bir etiket de yapıştırılır, murakıp ile mal sahibi veya temsilcisi tarafından müştereken imzalanır ve bunu takiben Türk Standartlarının tatbiki hakkındaki Tüzük hükümleri gereğince işlem yapılır.

5.2 — Murakıpların laboratuvar muayene, tahlil ve deneylerine lüzum gösterdikleri hallerde zabıt varakasının bir nüshası ile 5.1 fıkrasındaki usule göre alınan nümunenin bir adedi murakıp tarafından muayene, tahlil ve deneyler için laboratuvara gönderilir.

Laboratuvar raporu ile malın standardına aykırılığı tesbit edilmiş ise, yine Türk Standartlarının tatbiki hakkındaki Tüzük hükümlerine göre işlem yapılır.»

DETERJANLARLA İLGİLİ KARAR

Piyasada satılmakta olan deterjanların (temizleyici maddelerin) her türlü murakabe ve kontrollerinin, imallerine müsaade verilmesinin ve zararlılığı sabit olanların satışlarının yasak edilmesinin, Sağlık ve Sosyal Yardım Bakanlığının uyesine tevdi; adı geçen Bakanlığın 23/7/1963 tarihinde ve 6679 sayılı teklifi üzerine, 1593 sayılı kanunun 183 üncü maddesinin 5 inci bendine göre, Bakanlar Kurulunca 10.8.1963 tarihinde kararlaştırılmıştır.

TS. 55'e uygun

MUTFAKTA • BANYODA • SANAYIDE

EN MÜKEMMEL YAKIT

AYGAZ



DOSTLUĞUNUZU
KAZANMAK İÇİN
BU *Emniyet*
Başlığına
ÇOK ÖNEM VERDİ

ZİRA

Ekonomik, temiz, yüksek enerjili ve kullanışlı yakıtımızın en emniyetli bir şekilde hizmetini yalnız AYGAZ'a mahsus olan bu emniyet başlığı (detandör) temin etmektedir. AYGAZ'ın gayet muntazam ve süratli servislere istisfâde etmek için...

EN YAKIN AYGAZ BAYİNE MURACAATINIZ VEYA MERKEZİMİZDEKİ
47 48 73 - 48 77 49 - 48 75 64 NUMARALARA BİR TELEFON KÂFİDİR

AYGAZ

GELECEĞİN YAKITI BUGÜNDEN HİZMETİNİZDE



Haberleri



BAŞKA ÜLKELERDE HAZIRLANAN STANDARDLAR

JAPONYA (JISC)

- JIS H 6201-1961 Kimyevi analizler için plâtin deney tüpleri
JIS H 6206-1961 Kimyevi analizler için plâtin buğulanma havuzları

İNGİLTERE (BSI)

- B.S. 2021-1961 Ayırma ve damlatma hunileri için spesifikasyonlar
B.S. 846-1961 Büretler ve ampul büretler için spesifikasyonlar
B.S. 2461-1961 Gaz yıkama şişeleri için spesifikasyonlar
B.S. 3465-1962 Kuru barutlu portatif yangın söndürme âletleri için spesifikasyonlar
B.S. 891 : Part 1 1962 Rockwell sertlik testi için metod. Kısım I metallerin ölçülmesi

KANADA (CSA)

- B89.3-1962 Otomobil yangın önleyici âletleri
CSA B89M5-1962 Astarsız orman yağınlarında kullanılan hortum

HİNDİSTAN (ISI)

- IS : 953-1960 Portatif yangın söndürme âletleri için spesifikasyonlar
IS : 938-1960 1800/1 min ufak yangın motorları için spesifikasyonlar
IS : 1789-1961 Gri dökme demir için Brinell sertlik ölçme metodu
IS : 1790-1961 Hafif metaller ve alaşımlar için Brinell sertlik ölçme metodu
IS : 1810-1961 Hafif metaller ve alaşımlar için Vickers sertlik ölçme metodu
IS : 1816-1961 Hafif metaller ve alaşımlarının gerilim ölçme metodu

EKİM AYINDA YAPILACAK

ISO ve IEC TOPLANTILARI

Tarihi	Yeri	Konusu
29 Eylül - 1 Ekim	Hanover-Berlin ISO/TC-72	Mensucat makinaları ve parçaları
30 Eylül - 2, 3, 4 Ekim	Paris ISO/TC-20	Bina inşaatı
10 Ekim	Belgrad ISO/TC-20	Elektrik kabloları
9 - 11 Ekim	Paris ISO/TC-47	Kimya
14 - 16 Ekim	Londra IEC/TC-35	Elektrik pil ve bataryaları
17 - 19 Ekim	Bükreş ISO/TC-34	Tarımsal besin maddeleri
21, 22, 23 Ekim	Londra ISO/TC-106	Dişçilik ve dişçi malzemesi
21 - 23 Ekim	Kolonya ISO/TC-46	Dokümantasyon
21 - 25 Ekim	Viyana ISO/TC-55	Bobin telleri
23 - 25 Ekim	Goslar-Harz ISO/TC-26 (Almanya)	Bakır ve alaşımları
14 - 19 Ekim	Hamburg ISO/TC-89	Kereste ve kontrplâk
Ekim (günü belli değil)	Varşova ISO/TC-34	Tarım ürünleri, meyve ve sebzeler

İngiltere'de meyve suları standartları ilân edildi

İngiliz Tarım - Bahkçılık ve Gıda Bakanlığı ile Sağlık Bakanlığı, 1955 tarihli Gıda ve İlaç Kanununun 4, 7 ve 123 üncü maddelerine dayanarak meyve suları ve bu nitelikteki içilecek şeylerin standartlarını tesbit ederek yayınlamıştır. Bu standartlar İngiltere ile Galler Memleketinde uygulanacak, İskoçya Devlet Sekreterliği ile Sağlık Bakanlığı da İskoçya Gıda ve İlaç Kanununun 4, 7 ve 56 ncı maddelerine, Kuzey İrlanda Hükûmeti de Kuzey İrlanda Kanununun 4, 7 ve 68 inci maddelerine dayanarak buna benzer standartları tesbit edecek ve uygulayacaklardır.

Standartlar, yönetmeliğe ekli dört sayfadan ibarettir. Standartlarda bu gibi içilecek şeylerin niteliği gösterilmiş, ihtiva edecekleri meyve suyu oranı, eklenecek şeker miktarı, ayrıca eklenecek sakkarin ve calcium cyclamate veya sodium cyclamate miktarı gösterilmiş ve gerekli açıklamalar yapılmıştır.

IEC'nin LONDRA TOPLANTISI

IEC (Milletlerarası Elektrik Komisyonu) 12-14 Kasım günlerinde Londra'da bir toplantı düzenlemiştir.

Bu toplantı Komisyonun 70-1, 70-2 sayılı yayınlarının düzeltilmesi ile ilgilidir.

KİMYA TEKNİK KOMİTESİ TOPLANTISI

IEC Kimya Teknik Komitesi 9-11 Ekim günleri Paris'te bir toplantı yapacaktır.

Ayrıca bu komitenin semboller ve işaretlerle ilgili diğer bir toplantısı Bad Kreuznach ilinde 1-11 Ekim günlerindedir.

Türkiye, Avrupa Ekonomik Topluluğuna “Ortak üye,, olarak kabul olundu

12 Eylül 1963 tarihinde Ankara’da imzalanan
«Ortaklık Anlaşması» nın tam metnini veriyoruz

TÜRKİYE İLE AVRUPA EKONOMİK TOPLULUĞU (ORTAK PAZAR) ARASINDA BİR ORTAKLIK YARATAN ANLAŞMA 12.EYLÜL.1963 TARİHİNDE ANKARA’DA İMZALANMIŞTIR. T.B.M.M. ŞEREF SALONUNDA YAPILAN İMZA TÖRENİNDE; HÜKÜMETİMİZ ÜYELERİ İLE ORTAK PAZAR’IN BAKANLARI VE SAİR İLGİLİLER HAZIR BULUNMUŞLARDIR.

ORTAKLIK ANLAŞMAMIZ, AKİT TARAFLAR PARLAMENTOLARININ TASDİKİNDEN VE TASDİKLİ BELGELERİN BRÜKSEL’DE TEATİSİNDEN EN AZ 31, EN ÇOK 60 GÜN SONRA YÜRÜRLÜĞE GİRECEKTİR.

BİLİNDİĞİ ÜZERE, TÜRKİYE, AVRUPA EKONOMİK TOPLULUĞU İLE BİR ORTAKLIK KURMAK İÇİN İLK MÜRACAATINI 31 TEMMUZ 1959 DA YAPMIŞ, TOPLULUK KONSEYİ’NİN BU MÜRACAATI PRENSİP OLARAK KABUL ETMESİ ÜZERİNE, HÜKÜMETİMİZLE MEZKÜR KONSEY ARASINDA MÜZAKERELERE BAŞLANMIŞTI. 4 SENEYE YAKIN BİR SÜRE DEVAM EDEN MÜZAKERELER SONUNDA, ORTAKLIK ANLAŞMASI METNİ HAZIRLANMIŞ VE BU METİN TARAFLARI TEMSİL EDEN HEYETLER ARASINDA 25 HAZİRAN 1963 TARİHİNDE PARAFE EDİLMİŞTİ.

AŞAĞIDA, BU ANLAŞMANIN TAM METNİNİ VERİYORUZ.

KISIM I İLKELER

Madde 1 — Bu Anlaşma ile Türkiye ile Avrupa Ekonomik Topluluğu arasında bir Ortaklık kurulmuştur.

Madde 2 — 1. Anlaşmanın amacı, Türkiye ekonomisinin hızlandırılmış kalkınmasını ve Türk halkının çalıştırılma seviyesinin ve yaşama şartlarının yükseltilmesini sağlama gereğini tümü ile gözönünde bulundurarak, taraflar arasındaki ticarî ve ekonomik ilişkileri aralıksız ve dengeli olarak güçlendirmeyi teşvik etmektir.

2. Yukarıki fıkra da belirtilen amaçların gerçekleştirilmesi için 3, 4 ve 5 inci maddelerde gösterilen şartlara ve usullere göre bir gümrük birliğinin gittikçe gelişen şekilde kurulması öngörülmüştür.

3. Ortaklığın:

- a) Bir hazırlık dönemi,
- b) Bir geçiş dönemi,
- c) Bir son dönemi,

vardır.

Madde 3 — 1. hazırlık döneminde Türkiye geçiş dönemi ve son dönem boyunca kendisine düşecek yükümleri üstlenebilmek için, Topluluğun yardımı ile ekonomisini güçlendirir.

Bu hazırlık dönemine ve özellikle Topluluğun yardımına ilişkin uygulama usulleri, Anlaşmaya ekli Geçici Protokol ile Mali Protokolde belirtilmiştir.

Hazırlık döneminin süresi, Geçici Protokolde öngörülen usullere uygun uzatma dışında, beş yıldır.

Geçiş dönemine, Geçici Protokolün 1 inci maddesinde öngörülen şartlara ve usullere uyularak geçilir.

Madde 4 — 1. Geçiş döneminde Akit Taraflar, karşılıklı ve dengeli yükümler esası üzerinden:

— Türkiye ile Topluluk arasında bir gümrük birliğinin gittikçe gelişen şekilde yerleşmesini,

— Ortaklığın iyi işlemlerini sağlamak için Türkiye’nin ekonomik politikalarının Topluluğunkilere yaklaştırılması, bunun için de gerekli ortak eylemlerin geliştirilmesini sağlarlar.

2. Bu dönemin süresi, birliğe öngörülecek istisnalar saklı kalmak üzere, on iki yılı geçemez. Bu istisnalar, gümrük birliğinin makul bir süre içinde kurulup tamamlanmasına engel olamaz.

Madde 5 — Son dönem gümrük birliğine dayanır ve Akit Tarafların ekonomi politikaları arasındaki koordinasyonun güçlendirilmesini gerektirir.

Madde 6 — Ortaklık rejiminin uygulanmasını ve gittikçe gelişmesini sağlamak için Akit Taraflar, Anlaşma ile verilen görevlerin sınırları içinde eylemde bulunan bir Ortaklık Konseyinde toplanırlar.

Madde 7 — Akit Taraflar, bu Anlaşmadan doğan yükümlerinin yerine getirilmesini sağlayıcı her türlü genel ve özel tedbirleri alırlar.

Taraflar, Anlaşma hedeflerinin gerçekleştirilmesini tehlikeye düşürebilecek her türlü tedbirden sakınırlar.

KISIM II

GEÇİŞ DÖNEMİNİN UYGULANMAYA KONMASI

Madde 8 — 4 üncü maddede anılan amaçların gerçekleştirilmesi için Ortaklık Konseyi, geçiş döneminin başlamasından önce ve Geçici Protokolün 1 inci maddesinde öngörülen usule göre, Topluluğu kuran Anlaşmanın kavradığı ve gözönünde bulundurulması gereken alanlarda, özellikle bu kısımda gözetilenlere mahsus hükümlerin uygulama şartlarını, usullerini, sıra ve sürelerini ve yararlı görülecek her türlü koruma kurallarını tesbit eder.

Madde 9 — Akit Taraflar, Anlaşmanın uygulanma alanında, 8 inci maddenin uygulanması ile ilgili olarak ortaya konabilecek özel hükümler saklı kalmak üzere, uyrukluksıyla uygulanan her türlü ayırımın, Topluluğu kuran Anlaşmanın 7 nci maddesinde anılan ilke uyarınca vasak olduğunu kabul ederler.

Bölüm I

Gümrük Birliği

Madde 10 — 1. Anlaşmanın 2 inci maddesinin 2 inci fıkrasında öngörülen gümrük birliği, mal alış verişlerinin tümünü kavrar.



Ortak Pazar'ın asli ve ortak üyelerini gösterir harita

2. Gümrük Birliği:

— Topluluk üyesi Devletlerle Türkiye arasında, ithalatta olduğu gibi ihracatta gümrük vergileri ve eşit etkili resimlerin ve miktar kısıtlamalarının, milli üretime, Anlaşmanın hedeflerine aykırı bir koruma sağlamayı gözetilen eşit etkili başka her türlü tedbirin yasaklanmasını;

— Türkiye'nin üçüncü memleketlerle ilişkilerinde, Topluluğun Ortak Gümrük Tarifesinin kabulünü ve Toplulukça dış Ticaret konusunda uygulanan sair mevzuata yaklaşmayı kapsar.

Bölüm 2

Tarım

Madde 11 — 1. Ortaklık rejimi, Topluluğun ortak tarım politikasını göz önünde bulunduran özel usullere göre, tarımı ve tarım ürünleri alış verişini de kavrar.

2. Tarım ürününden, Topluluğu kuran Andlaşmanın II inci Ekinin konusu olan ve sözü edilen Andlaşmanın 38 inci maddesinin 3 üncü fıkrası hükümlerinin uygulanması ile halen tamamlanmış bulunan listede sayılı ürünler anlaşılır.

Bölüm 3

Ekonomik Nitelikteki Sair Hükümler

Madde 12 — Âkit Taraflar, aralarında serbest işçi akımını kademeli olarak gerçekleştirmek için, Topluluğu kuran Andlaşmanın 48, 49 ve 50 nci maddelerinden esinlenmekte uyumşuslardır.

Madde 13 — Âkit Taraflar, yerleşme serbestliği kısıtlamalarını aralarında kaldırmak için, Topluluğu kuran Andlaşmanın 52 ilâ 56 ncı (dâhil) maddeleri ile 58 inci maddesinden esinlenmekte uyumşuslardır.

Madde 14 — Âkit Taraflar, hizmet edimi serbestliği kısıtlamalarını aralarında kaldırmak için, Topluluğu kuran Andlaşmanın 55, 56 ve 58 ilâ 65 inci (dâhil) maddelerinden esinlenmekte uyumşuslardır.

Madde 15 — Topluluğu kuran Andlaşmanın ulaştırma ile ilgili hükümlerinin ve bunların uygulanması dolayısıyla girişilmiş olan tasarrufların Türkiye'ye teşmili şartları ve usulleri, Türkiye'nin coğrafya durumu gözönünde bulundurularak düzenlenir.

Madde 16 — Âkit Taraflar, topluluğu kuran Andlaşmanın üçüncü büyük bölümünün I nci Kısımında yer alan rekabet, vergileme ve mevzuatın yaklaştırılması ile ilgili hükümlerde anılan ilkelerin, Ortaklık ilişkilerinde uygulanması gerektiğini kabul ederler.

Madde 17 — Andlaşmaya taraf olan her Devlet, ekonomisine, fiat seviyesi kararlılığı içinde devamlı ve dengeli bir genişleme sağlarken, genel ödeme bilançosuna

denge sağlamak ve parasına olan güveni devam ettirmek için gerekli ekonomi politikasını uygular.

Taraf Devlet, bu hedeflere ulaşmak için konjonktür politikası ve özellikle mali politika ve para politikası uygular.

Madde 18 — Anlaşmaya taraf olan her Devlet, kam-biyo kurları konusunda Ortaklık amaçlarının gerçekleştirilmesini sağlamaya elverişli bir politika uygular.

Madde 19 — Türkiye ve Topluluk üyesi Devletler, Anlaşmanın uygulanmasında mal, hizmet, sermaye ve kişi akımının aralarında serbestleştirildiği ölçüde, mal, hizmet ve sermaye alış verişlerine ilişkin ödeme veya transferlerle ücret ve sermaye transferlerinin, alacaklının veya faydalananların ikamet ettikleri memleket parasile yapılmasına müsaade ederler.

Madde 20 — Âkit Taraflar, Anlaşma amaçlarının gerçekleştirilmesine yarayan Türkiye ile Topluluk üyesi Devletler arasındaki sermaye hareketlerini kolaylaştırmak için aralarında danışırlar.

Âkit Taraflar, Topluluk memleketlerinden gelen ve Türk ekonomisinin kalkınmasına yardımcı olabilecek sermayelerin Türkiye'de yatırımını teşvik eden her çeşit aracı araştırmaya çabalarlar.

Her üye Devlet ülkesinde ikamet edenler, Türkiye'nin başka bir üye Devlete veya üçüncü bir memlekete tanıdığı bütün kolaylıklardan, özellikle yabancı sermayeyle ilgili ile ilgili kam-biyo ve vergi konularındaki kolaylıklardan yararlanırlar.

Madde 21 — Âkit Taraflar, üçüncü memleketlerin ileride Topluluğa katılmaları veya ortak olmaları halleri de dahil olmak üzere, üçüncü memleketler karşısındaki ticaret politikalarının koordinasyonunu ve bu alandaki karşılıklı çıkarlarının korunmasını sağlamağa elverişli bir danışma usulünü hazırlama konusunda uyumşuslardır.

KISIM III

GENEL VE SON HÜKÜMLER

Madde 22 — 1. Anlaşma ile belirtilen amaçların gerçekleştirilmesi için, Anlaşmanın öngördüğü hallerde Ortaklık Konseyinin karar yetkisi vardır. İki taraftan her biri verilmiş kararların yerine getirilmesinin gerektirdiği tedbirleri almakla yükümlüdür. Ortaklık Konseyi yararlı tavsiyelerde de bulunabilir.

2. Ortaklık Konseyi, Anlaşmanın hedeflerini gözönünde tutarak, ortaklık rejimi sonuçlarını belli aralıklarla inceler. Bununla beraber, hazırlık dönemi boyunca bu incelemeler bir görüş teatisi sınırları içinde kalır.

3. Geçiş döneminin başlaması ile, ortaklık rejiminin gerçekleşmesi yolunda, Anlaşma amaçlarından birine ulaşmak için, Âkit Tarafların bir ortak davranışı gerekli görüldüğü takdirde, Anlaşma bunun için gerekli davranış

vetkisini öngörmese bile, Ortaklık Konseyi uygun kararları alır.

Madde 23 — Ortaklık Konseyini bir yandan Türkiye Hükümetinden üyeler, öte yandan, Topluluk üyesi Devletler Hükümetlerinden, Konseyinden ve Komisyonundan üyeler meydana getirir.

Ortaklık Konseyi üyeleri, içtüzüğün öngördüğü şartlarla kendilerini temsil ettirebilirler.

Ortaklık Konseyi, kararlarını oy birliği ile alır.

Madde 24 — Ortaklık Konseyi başkanlığı, altı ay süreler için Türkiye ile Topluluk temsilcilerinden biri tarafından, sıra ile yapılır. İlk başkanlık süresi Ortaklık Konseyi kararla kısıtlanabilir.

Ortaklık Konseyi içtüzüğünü yapar,

Ortaklık Konseyi, görevlerinde kendisine yardım edebilecek her komiteyi ve özellikle Anlaşmanın iyi yürütülmesi için gerekli işbirliği devamlıhımlı sağlayacak bir komite kurmağa karar verebilir.

Ortaklık Konseyi bu komitelerin görev ve yetkilerini belirtir.

Madde 25 — 1. Her Akit Taraf, Anlaşmanın uygulama ve yorumu ile ilgili ve Türkiye'yi veya Topluluğu, Topluluk üyesi bir Devleti ilgilendiren bir anlaşmazlığı Ortaklık Konseyine getirebilir.

2. Ortaklık Konseyi Anlaşmazlığı karar yolu ile çözebilir; keza anlaşmazlığı Avrupa Toplulukları Adalet Divanına veya mevcut herhangi bir başka yargı merciine götürmeyi kararlaştırabilir.

3. Taraflardan herbiri, kararın veya hükmün yerine getirilmesinin gerektirdiği tedbirleri almakla yükümlüdür.

4. Anlaşmazlık, işbu maddenin 2 inci fıkrasına göre çözülememiş ise, Akit Tarafların geçiş dönemi ve son dönemde başvurabilecekleri tahkim ve sair yargı usulü yollarını, Anlaşmanın 8 inci maddesi uyarınca Ortaklık Konseyi düzenler.

Madde 26 — Anlaşmanın hükümleri, Avrupa Kömür ve Çelik Topluluğunun yetki alanına giren maddelere uygulanmaz.

Madde 27 — Ortaklık Konseyi, bir yandan, Avrupa Parlamenter Asamblesi, Topluluğun Ekonomik ve Sosyal Komitesi ve öteki organları ile, öte yandan, Türkiye Büyük Millet Meclisi ve Türkiye'nin yukarıdakileri karşılayan organları arasında işbirliği ve temasları kolaylaştırmak için her türlü yararlı tedbiri alır.

Bununla beraber, hazırlık dönemi süresince, bu temaslara, yalnız Avrupa Parlamenter Asamblesi ile Türkiye Büyük Millet Meclisi arasındaki ilişkilerle sınırlanır.

Madde 28 — Anlaşmanın işleyişi, Topluluğu kuran Andlaşmadan doğan yükümlerin tümünün Türkiye'ce üstelenileceğini gösterdiğinde, Akit Taraflar, Türkiye'nin Topluluğa katılması olanağını incelerler.

Madde 29 — 1. Anlaşma bir yandan Türkiye Cumhuriyeti ülkesinde, öte yandan Belçika Krallığı, Federal Almanya Cumhuriyeti, Fransa Cumhuriyeti, İtalya Cumhuriyeti, Lüksemburg Büyük Dükalığı ve Hollanda Krallığının ülkelerinde uygulanır.

2. Gene Anlaşma, Topluluğu kuran Andlaşmanın 227 nci maddesinin 2 nci fıkrasının 1 inci bendinde gözetilenleri karşılayan alanlar bakımından, Fransız denizasırlı illerine de uygulanır.

Anlaşmanın başka alanlarla ilgili hükümlerinin, sözü geçen illerde uygulama şartları, Akit Taraflar arasında ileride varılacak anlaşma ile belirtilir.

Madde 30 — Akit Taraflarca Anlaşmaya eklenmesi uygun bulunan Protokoller, Anlaşmanın ayrılmaz parçalarıdır.

Madde 31 — Anlaşma, imza eden Devletlerin kendi anayasa usullerine uyularak onaylanır; Topluluk yönünden Konseyce, Topluluğu kuran Andlaşma hükümleri uyarınca bir karar alınması ve bunun Akit Taraflara tebliği ile, geçerli olarak akdedilmiş olur.

Yukarıki fıkrada anılan akdin tasdik ve tebliğ belgeleri Brüksel'de karşılıklı olarak verilir.

Madde 32 — Anlaşma, 31 inci maddede sözü geçen tasdik belgelerinin karşılıklı olarak verilmesi tarihini kovalayan ikinci ayın ilk günü yürürlüğe girer.

Madde 33 — Anlaşma, her metin eşitlikle geçerli olmak üzere, Türk, Alman, Fransız, İtalyan ve Hollanda dilleri ile ikişer nüsha olarak yazılmıştır.

KILIÇOĞLU

Sanayi ve Ticaret Limited Şirketi

SERMAYESİ : 15.200.000,—

ESKİŞEHİR

Kiremit, Tuğla ve Ateş Tuğla Fabrikası

Her Nevi Kiremit, Tuğla
ve Ateş Tuğlaları

En iyi kaliteli mallariyle daima

müşterilerinin emrindedir

ADRES : Posta Kutusu 7
İnönü Caddesi No: 59
Eskişehir

Telgraf adresi : KİREMİT
Telefon No. : 1364 - 2105

MÜŞTEREK PAZAR'IN RUHU VE FELSEFESİ

Feridun Cemal ERKİN

Dışişleri Bakanı

Beşeriyetin, Birleşmiş Milletler Anayasası ile harbin hukuk dışı bırakıldığını görebilmesi için, asırlar ve asırların, her defasında bir evvelkinden daha feci şekilde, kan ve ıstırapla yoğurulması ve mukaddes kitaplarda yer alan mahşer gününün, müstakbel bir harb ile ortaya çıkacağı hususunda zihinlerde artık herhangi bir tereddüde mahal kalmaması icap etmiştir.

Devletler hukuku, harbi, milletlerarası münasebetlerde baş vurulması meşru bir çare olarak kabul ettiği müddetçe, siyasi tarihin kaydedebildiği yegâne birleşme hareketi, askerî gayelerle devletlerin, geçici müddetler için akdettikleri ittifaklardır. Bunların dahi, diplomatik hayatın mutad tezahürlerinden telâkki edilmeğe başlanması Napolyon harbleri ile yaşıttır.

İkinci Cihan Harbinin yıkıcı tesirleri mağlûp devletler kadar, galip devletlerde de kuvvetle hissedilmişti. Harbin hukuk dışı ilân edilmesine müteallik bir hükmün Birleşmiş Milletler Anayasasına dercedilmesiyle her işin halledilmemiş olduğu kısa bir süre sonra kesinlikle anlaşıldığından bu gayenin fiilen tahakkuku için gereken tertipler üzerinde ehemmiyetle durulması bir zaruret şeklinde hissedilmişti.

Bu zaruretin en şiddetli şekilde kendisini gösterdiği yer, şüphesiz, harbdan en ağır kayıplarla çıkmış bulunan Batı Avrupa olmuş ve tarihte isimleri daima hürmet ve takdirle anılacak iki büyük devlet adamı Sir Winston Churchill ile birkaç gün evvel kendisini kaybetmiş bulunmanın acısını içimizde hissettiğimiz M. Robert Schuman, birleşmiş bir Avrupa fikrinin ilk müdafileri olarak ileri atılmışlardır.

Birleşmiş bir Avrupa yolunda vaki gelişmeler zor ve ağır olmuştur. Bugün de nihai gayeden el'an hayli uzak bulunmaktadır.

Ancak, mevzuun azameti gözönünde bulundurulursa, Avrupa Konseyinin kurulmasından Müsterek Pazar'ın vücut bulmasına değil, geçen zamanın kısalığına rağmen, kaydedilen inkişafın büyüklüğü kolayca anlaşılır.

Müsterek Pazar Birleşmiş bir Avrupa'ya giden yol üzerinde halen varılmış son merhaledir.

Müsterek Pazarı sadece bir gümrük birliği, bir iktisadî topluluk telâkki etmek çok yanlış olur. Müsterek Pazar her şeyden evvel müşterek bir zihniyettir. Asırlar boyu karşı karşıya gelmiş zihniyetlerin

aynı istikamette yan yana gelmesiyle vücut bulmuş bir müşterek zihniyet.

Müsterek Pazar karşılıklı tavizlerle, karşılıklı menfaatler kazanılmasını sağlayan bir tertip değil, müşterek fedakârlıklarla müşterek bir refahın teminini hedef tutan bir oluştur.

Müsterek Pazar bencil değil, hasbî, kıskanç değil yardımseven; muhafazakâr değil devrimci bir kûruluştur. Esasen bu vasıflarıdır ki onun, herhangi bir dış tazyika maruz kalmadan, tutunmasını ve muvaffak olmasını mümkün kılmıştır.

Kendisi için tesbit ettiği programı zamanından önce gerçekleştirebilmek imkânını bulmuş olan Müsterek Pazar'ın muvaffakiyetlerine devam etmesi ve nihai hedefine erişmesi, ileriki asırlarda tarihin kaydedeceği müstesna vakıalardan birisini teşkil edecektir.

Milletlerin sulh ve refah içinde yaşamasını milli politika olarak kabul eden Türkiye'nin, bu aynı gayeye mütevecih topluluğun muvaffakiyetini candan temenni etmesi ve o topluluğa bizzat katılmak istemesi kadar tabii bir husus tasavvur edilemez.

(Cumhuriyet gazetesinden)

AVRUPA MEMLEKETLERİ ARASINDA UYGULANACAK STANDARDLAR İÇİN TESBİT EDİLEN ESASLAR

Çabuk Bozulan Gıda Maddeleri Standardizasyonu

Avrupa Ekonomi Komisyonunun Tarım Problemleri Komitesi, çabuk bozulan gıda maddelerinin standartlarını yapacak çalışma grubunu 1949 yılının Ekim ayında kurmuş ve onu bu maddeler için milletlerarası ticarete ortak olarak uygulanabilecek ve murakabe edilebilecek muhtevada standartlar hazırlamakla görevlendirmişti.

Adı geçen grup, 1952 yılında bütün meyve ve sebzeler hakkındaki isteklerin birleştirilebileceği kanısına vararak bu hizmetin nasıl başarılabileceğini açıklayan bir protokol düzenlemiş, 1958 yılında da bu protokol hükümlerinin görüşleri alınmak suretiyle tamamlanmıştır.

Avrupa'nın muhtelif standartlarına ve henüz tasarımı halindeki tatbikata dayanılarak hazırlanan protokolu Avusturya, Belçika, Bulgaristan, İspanya, Finlandiya, Fransa, Yunanistan, Macaristan, İtalya, Polonya, Portekiz, Romanya, Çekoslovakya, Türkiye, Sovyet Rusya ve Yugoslavya kabul etmişler: Danimarka, Norveç ve Hollanda ile İsviçre de şimdiden konuyu inceleyip görüşlerini sonra bildireceklerini yayınlamışlardır.

İsveç ve İngiltere ise protokolu kabul etmemekle beraber, uygulanması yolunda alınacak tedbirler bahsinde bir telkinde bulunmayacaklarını ve istekli tâcirleri buna uymakta serbest bırakacaklarını bildirmişlerdir.

Adı geçen protokolün ortaya koyduğu prensipler aşağıda açıklanmıştır:

1 — Meyve ve Sebzelerin Standardizasyonu :

Avrupa İktisadi Komisyonu Sekreterliğine protokolu kabul ettiklerini bildiren hükümetler, bunun kapsamına giren mahsullerin standardlaştırılması ile ilgili hükümleri 1955 yılı Ocak ayından itibaren, Avrupa milletlerarası ticari münasebetlerde, (protokolün 3 üncü faslında gösterilen usul ve şartlar altında) uygulamayı taahhüd etmektedir.

2 — Milletlerarası nakliyat şirketlerine teslim edilecek taze meyve ve sebzelerin ticari standardizasyonu ve kalite kontrolü konusunda Avrupa'da uygulanacak genel hükümler şunlardır:

Standardın metni, Avrupa memleketleri arasında nakliyat müesseselerine teslim edilecek veya satışı yapılmış büyük çapta meyve ve sebzeleri müstehlike taze olarak ulaştırmanın hususiyetlerini tarif ve tâyin edecektir.

Külfetli ve özel bir tekniğe ihtiyaç gösteren küçük parti mallardan yalnız fiyatları yüksek bulunan ekstra kaliteli hakkında bu protokol hükümleri uygulanacak, fiyatları elverişli olmayan düşük kalitedekiler protokolün kapsamı dışında kalacaktır.

Mahsullerin tarifi :

Kalite yönünden ticari standardizasyona tâbi tutulan mahsuller, standartlarında cins ve nevilerine ait lâtinçe isimleri yanyana yazılmak ve müellifi mehz gösterilmek suretiyle yer alacaklardır.

Kalite ile ilgili genel hükümler :

Minimum özellikler :

Meyve ve sebzeler, sevkleri sırasında en az aşağıda sayılan özellikleri haiz bulunacaktır:

- a) Sağlam ve dayanıklı olmak, tabiiliklerine hâlel veren bozukluk, eziklik, zedelenme, yarıklık, çatlak, vesaire gibi kusurlardan arı bulunmak,
- b) Yabancı madde ve kokulardan, dış rutubetten arı ve tabii temizlikte olmak,
- c) İstihsal bölgesinin iklimiyle, istihsal mevsimine ve varyetesine uygun şekilde bir gelişme arz etmek,
- d) İstihlak yerine varıncaya kadar, sıhhat ve lezzet bakımından varyetesinden beklenen nefaset ve olgunluğu muhafaza etmek.

Sınıflandırma hükümleri :

Mahsuller, milletlerarası nakliyatta aşağıda belirtilen özelliklere cevap verecek biçimde sınıflara ayrılırlar.

Ekstra kategorisi :

Şekil, dış görünüş, renk ve lezzet itibarıyla varyetesine has sıhhat ve nefasette olup, piyasaya arz sırasında menfi reaksiyon yaratacak kusurlardan tamamiyle arı bulunmak;

(Bu kategoriye girecek varyeteler milli standartlarında kesin olarak belirtilmelidir).

Kategori 1 :

Ticari bakımdan iyi sayılacak kalitede, gösterişli ve kusursuz olmak;

Kategori 2 :

Kalitesini bozmayacak ölçüde iç kusurları bulunmakla beraber yukarıda sayılan genel özelliklerin minimum hadlerini haiz ve gösterişli olmak.

Herhangi bir zaruretle 3 üncü ve 4 üncü kategorilere kadar uzanan bir sınıflandırma yapılmak gerektiğinde yukarıda belirtilen kategorilerin özellikleri kademelendirilmek suretiyle işlem yapılır.

Kategorisine uygun düşmeyen her koli için bir tolerans kabul edilir. Bu miktar ekstra kategorisinde 5 %'i ve kategori 1 ve 2 de 10 %'i geçemez.

Bu tolerans çürük, ezik ve zedelenmiş mahsullerde hiç bir suretle uygulanmaz.

Çaplar :

Mahsullerin normal bir çapa tâbi tutulması halinde (bilhassa ekstra kategorisine giren türlü meyve ve sebzeler için) aşağıda yazılı hususlar hakkında ayrıca aydınlatıcı açıklamalar yapılmalıdır.

Çap veya çevre :

Aynı kolikle bulunabilecek en büyük en en küçük boydakilerin Kg. cinsinden ağırlıkları, parçaların sayıları ve bir kolideki miktarları.

Her koli üzerinde yazılı çaplara uymayan boy ve parçalar için 10 %'u geçmemek üzere kabul edilmiş tolerans,

Piyasaya arz :

Her koli; aynı varyete, kategori ve her boyda mütecanis olan mahsulü ihtiva edecektir.

Mahsul talep şartlarına uygun ambalajlara konmalı, talaş, kutık gibi fazlalıkları bulunmamalı ve nakil hususiyetlerine göre rasyonel bir tarzda düzenlenmiş olmalıdır.

Yalnız bazı mahsullerde, belirli şartlar altında karışık sevkiate cevaz vardır.

Kategori 2'nin minimum özelliklerini haiz veya kategori 3'deki malların bu şekilde seyki kabul edilebilir.

Markalama :

Meyve ve sebze ambalajları dışına, aşağıda gösterilen işaretler okunaklı ve silinmeyecek tarzda konulacaktır :

a) Kimlik :

Ambalajı hazırlayan ve sevkedenin ismi, adres veya sembolü,
Mahsulün menşei ve istihsal bölgesi,
Milli veya istihsal bölgesinde, yetiştirme yerindeki adıyla özellikleri.

b) Ticari özellikleri :

Standard ortalama ağırlığı, kalite kategorisi, çap veya büyüklüğü, parça sayısı.

c) Kontrol işareti (ihtiyaridir)

— Kontrolün sıhhatini ispata yarayan sembol, ihracat kullanılmak üzere, (mükerrer kullanılan ambalajlarda bu hükümler uygulanmaz)

Yukarıda zikri geçen hususlar, nakliyat vasıtalarının tasdik bir ekini teşkil edecektir.

Müteferrik hükümler:

Sevkiyatla ilgili noktalar;

Mahsulün taşınmasına ait alât ve edevat rasyonel olarak sağlanacak ve nakil vasıtaları ile nakil şartları, mahsulün mevsimindeki gösterişini ve tabii özelliklerini kaybetmeden yerine varmasını temin edecek surette düzenlenecektir.

İhracatçı memleketlerde resmi kontrol : Teşkilât :

Uygulanacak standartlarla murakabe hükümleri hükümetlerden sâdir olacak, fakat bunlar alıcının kontrol hakkını hiçbir suretle kısmayacaktır.

Kontrol; resmi sıfatı haiz, organlar, kuvvetler ve müesseselerle hükümetlerce kanuni yetki verilmiş kişiler tarafından yapılacaktır.

Muhtelif safhalarda yapılacak kontrolün, sevkiyat sırasında ve hattâ mümkün olursa ihracat edilirken gümrük kontroluyla birlikte yapılması tavsiye edilmektedir.

Müeyyideler :

Kontrol servislerinin uyguladığı hükümlere hâlel vermemek şartıyla milli ve milletlerarası standartlara uymayan malların reddi usul ittihaz olunmalıdır.

İhracatçının resmi teşkil müessesesine veya lisansı haiz kalifiye bir idareye kaydolma mecburiyeti, milletlerarası kabul edilmiş kurallara riayeti de teminat altına almalıdır.

— Bu protokol; ithalatçı memleketlerde yürürlükte bulunan sağlık mevzuatının uygulanmasına katıyen tesir etmeyecektir.

— Bu protokolü kabul edecek her hükümet, yukarıda belirtilen genel hükümlerin gerektirdiği tedbirleri almağı ve çabuk bozulan gıda maddelerinin standartlarını yapacak çalışma grubunun ortaya koyduğu hükümlere uymağı ve bu alanda mümkün olan bütün tedbirleri almağı önceden taahhüt eder.

— Çabuk bozulan gıda maddeleri standardizasyonu çalışma grubu, her memleketin önceden tesbit edilmiş süre içinde görüşlerinin ne yolda tecelli etmekte olduğunu ve karşılaşılan güçlükleri inceleyecektir.

Çalışma grubunun önceden gözden geçireceği hususlar :

- Yeni standartların redaksiyonunu yapmak,
 - Edinilen tecrübelerle dayanarak mevcut standartları kabul etmek,
 - Bunların her memlekette uygulanacağı süreyi tayin etmek,
 - Milli kontrol organlarının uygulayacağı metodlarla sonuçlarının yeknesak hale konulmasını sağlamak,
 - Avrupa pazarlarındaki teknik ve ekonomik gelişmelere göre standartların revizyonunu yapmak ve bunların uygulanmasına taallük eden düzenleri kurmak,
- dan ibarettir.

Çalışma grubu, münasip göreceği zaman, meyve ve sebzelerin Avrupa standartları hakkında uygulanacak milletlerarası mahiyette bir anlaşma statüsü yapacaktır.

Sekreteryalık Notu

1) 1949 yılının Ekim ayında (Tarım Problemleri Komitesi) çabuk bozulan gıda maddelerinin standardı ile meşgul olacak çalışma grubunu kurmuştur.

2) Çalışma grubu çabuk bozulan gıda maddelerinin milletlerarası bir plân dairesinde müşterek standartlarını tarif, alınması lazım gelen tedbirleri incelemek ve standartların kullanılmasını, kontrolünü umumileştirmekle görevlendirilmiştir.

3) Şu noktaya işaret olunur ki, çalışma grubu tarafından vücutte getirilmiş olan ve çoğu meyve ve sebzeleri ilgilendiren standartlar, Avrupa memleketleri arasında yapılan alış verişlerdeki ehil servisleri tarafından ihracat esnasında tatbik olunmaktadır. Standartlar bu günkü şekilde 1958 yılında kabul edilmiş bir protokol çerçevesi içinde yalnız meyve ve sebzelerle mahsus bir itina ile meydana getirilmiş olup bu nevi emtia ile ilgili her hususu kapsamaktadır.

Bu protokol 16 Avrupa memleketi tarafından kabul edilmiş bulunmaktadır.

4) Çalışma grubunun 12-15 Haziran 1962 tarihinde Cenevre'de yapacağı 12 nci toplantısında; kesin olarak tasvip edilmiş olan standartlar, bundan böyle, çabuk bozulan gıda maddeleri için çalışma grubu tarafından tavsiye edilmiş (Avrupa Standartları) adıyla isimlendirilecektir.

5) Uzun incelemelerden sonra Cenevre'de 25-28 Ocak 1960 tarihindeki onuncu toplantıda elma ve armut standardı tam bir tasviple karşılanmış ve aşağıda sayılan memleketlerin yetkili otoriteleri tarafından kesin olarak kabul edilmiş bulunmaktadır:

Avusturya, Belçika, İspanya, Finlandiya, Fransa, Macaristan, İtalya, Polonya, Sovyet Rusya nihayet Yugoslavya. Diğer memleketler ise çalışma grubu tarafından kabul edilmiş olan standartlardan pek az farklı esaslar tatbik etmektedirler.

6) Aşağıdaki metinde, çalışma grubunun isteğine uyularak standartların esasına dokunulmadan Sekreterya tarafından bazı düzeltmeler yapılmıştır.

AVRUPA MEMLEKETLERİ ARASINDA YAPILAN TİCARİ MUAMELELERDE GÖZ
ÖNÜNDE TUTULMAK VE KALİTE KONTROLU YAPILMAK ÜZERE HAZIRLANAN

ELMA VE ARMUT STANDARDI

I. MAHSULÜN TARIFI

Bu standard (şekil bakımından değişik elma ve armutları hariç) müstehlike taze olarak arz edilmek üzere hazırlanmış ve menşei «Pyrus Malus» ve «Pyrus Communis» olan ağaçlardan istihsal olunan taze sofralık elma ve armutları hedef tutmaktadır.

II. KALİTE ÖZELLİKLERİ

A. Umumi Hükümler :

Standard şartlara uygun ve ambalajlı olarak hazırlandıktan sonra sevkiyat safhasına arz olunacak sofralık elma ve armutların vasıflarını tayin etmek maksadını taşımaktadır. Standard, ilgili her memleketin kendi teşebbüsleri ile varietelerindeki hususiyetleri tayin edilerek bu hükümlere tâbi kılınacak neveleri de kapsar.

B. Asgari Özellikler :

1) Meyveler :

Olgunlaşmış, sağlam, (her katagori için kabul edilmiş özel kaideler mahfuz kalmak şartıyla), (temiz işlerken hasıl olan kirlerden masun) anormal dış rutubetten ve yabancı kokulardan arı olacak.

2) Meyveler, elle itina ile toplanmış ve yeter derecede olgunluğa erişmiş bulunacak, olgunluk derecesi nakliyattaki işlemlere tahammül edebilecek bir nisbette olarak istihlak edilecek zamana kadar iyi şartlar altında saklanabilecek ve gideceği mahalde ticari isteklere cevap verecek durumda bulunacaktır.

C. Tasnif :

1. «Ekstra Kategorisi»

Bu kategoride sınıflandırılmış meyveler en yüksek kaliteyi haiz olacaktır. Şekil, olgunlaşmanın ve varietelerin tipik renklerini haiz ve sapları temas etmemiş olacak, bütün kusurlardan masun bulunacak.

2. Kategori «I»

Bu kategoriye giren meyveler iyi vasıfta ve varietenin tipik özelliklerini belirli surette göstermiş olacaktır. Her zaman kabul edilebilecek kusurlar şunlardır :

Bir hafif şekil değişikliği,
Hafif bir olgunlaşma kusuru,

Hafif bir renk kusuru, meyve sapları hafif surette kırılanmış olabilir.

Meyvenin et kısmı her türlü bozukluklardan masun olacaktır.

Bununla beraber kusurlar ne üst tabakalardaki hassasiyete ve ne de genel görünüş ve muhafazalarına zarar vermiyecek bir halde bulunacaktır. Her bir meyve için kabul edilmiş hadler aşağıda sıralanmıştır :

Uzunluk şeklindeki kusurlarda : uzunluk 2 cm²'yi

geçmiyecektir. (1/4 cm² nisbetini geçmeyen ve fevkalâde bir dış görünüş arz etmeyen benekler müstesna),

Armutlar kumlu olmayacaktır.

3. Kategori «II»

Bu kategori, fevkalâde kategoriye göre sınıflandırılmamış ticari vasıfdaki meyveleri içine almakta olup, yukarıda tarif edilen özelliklere en azından cevap verecek durumda olacaktır.

Şekil, gelişme ve renk kusurları, meyvelerin özelliklerini muhafaza etmeleri şartıyla kabul olunmuştur. Bundan başka, meyvelerin dış zarını zedelememiş olmak kaydıyla saplardan husule gelen kusurlara da müsaade edilmiştir.

Meyvenin et kısmı esaslı bir kusur arz etmemelidir, bununla beraber dış zardaki kusurlar her meyve için aşağıdaki hadler dahilinde tesbit edilmiştir :

Uzunluktaki kusurlar : en çok 4 cm olacak,
Diğer kusurlar : dış yüzey için 2,5 cm² (ancak bütün dış yüzde benekler cm² yi geçmiyecektir.)

III. ÇAP

Orta kısmı için azami kutru çap olarak kabul olunmuştur. Aynı partideki meyveler arasındaki kutur farkları 5 mm olarak hudutlandırılmıştır.

1 — Ekstra katagorideki meyveler,

2 — 1 ve 2 nci katagoriye dahil olan meyveler üst üste sıralanacaktır.

Ambalajlarda karma şekilde arz olunan 1 inci katagoriye giren meyveler için kutur farkları 11 mm'ye kadar kabul edilmiştir.

Ambalajlarda karma halinde bulunan II nci katagoriye giren meyveler için hiç bir had tayinine lüzum görülmemiştir.

Ekstra katagoriye dahil meyveler için çap mecburidir.

Bundan başka bütün katagoriler için aşağıdaki tertibe göre asgari bir çap tayini lüzumlu görülmüştür.

Elmalar	Ekstra	I	II
Büyük meyve varieteleri	65 mm	60 mm	55 mm
Diğerleri	60 mm	55 mm	50 mm
Armut	Ekstra	I	II
Büyük meyve varieteleri	60 mm	55 mm	50 mm
Diğerleri	55 mm	50 mm	45 mm

Bir istisna teşkil etmek üzere ilgili memleketler tarafından bildirilen bir limit listesi üzerinde gösterilen armut varieteleri için 1 Ağustos tarihinden evvel yapılacak irsalaatta asgari çap aranmayacaktır.

IV. TOLERANSLAR

Her parti içinde aynı şekilde bulunmayan mahsul-ler için kalite ve çap toleransı tesbit edilmiştir.

A. Kalite Toleransı :

i) «Ekstra» Kategorisi :

Adet ve ağırlık bakımından kategorideki hususiyetlere uymayan meyveler için % 5 tolerans kabul edilmiştir, ancak kategori I deki kaliteye doğrudan doğruya uyan meyveler için istisnaen bu kategorideki toleranslar alınmıştır.

ii) Kategori «I» - Kategorideki hususiyetlere adet ve ağırlık bakımından uymayan ve fakat kategori II ye giren düşük kaliteli meyveler için istisnaen % 10 tolerans kabul olunmuştur.

iii) Kategori «II» - Adet ve ağırlık bakımlarından kategorideki hususiyetlere cevap vermeyen meyvelerde % 10, (yarık, çatlak, ezik ve çürüklüğü aşikâr surette görünen meyveler hariç.)

Bütün kategoriler için yukarıda beyan olunan toleranslar kurtulu ve kusurlu meyveler için hiç bir surette % 2 nisbetini geçmeyecektir.

B. Çap Toleransı :

Bütün kategorilere mahsus olmak üzere adet ve ağırlık bakımından parti üzerinde yazılı çapa uymayan meyveler için % 10 tolerans tayin olunmuştur.

Toleransların bir araya gelmesi :

Ne şekilde olursa olsun kalite ve çap toleransları beraberce:

Ekstra kalite için % 10,

I ve II nci kategoride % 15'i geçmeyecektir.

Yukarıdaki nisbetler kontrol yapılırken gözden geçirilecek numuneler hakkında da tatbik olunacaktır.

V. AMBALAJ VE ARZ

Aynılık :

Her partinin ihtiva ettiği meyveler, aynı cinsten olacak, menşe, varyete, kalite ve olgunluk bakımlarından ayrılık göstermeyecektir.

Ekstra kategoriye gelince: bu aynılık çap ve renk bakımlarından da sağlanacaktır.

İşleme :

Partilerin hazırlanması için yapılacak işlemler, mahsulün iyi bir şekilde muhafazasını temin edecek surette yapılacaktır. Partilerin içine konulacak kâğıt ve sargı gibi malzemelerin kullanılmaması, yeni malzemedan ve yenilmesine zarar vermiyecek nevilere seçilmesi mecburi olacaktır. Bu malzeme basılı kâğıt olursa bunlar üstte konacak, meyvelerle temas ettirilmeyecektir. Meyveler yaprak veya ince dal gibi yabancı maddelerden âri bulunacaktır.

VI. MARKALAMA

Her parti, dış tarafından; okunaklı ve silinmiyecek surette aşağıdaki malûmatı taşıyacaktır :

A. Kimlik :

(Yükleyen), (Sevkeden) isim ve adres ve sembolik hüviyet :

B. Mahsulün nev'i :

— Kapalı ambalajlar içinde «Elma» veya «Armut»,
— «Ekstra» ve «I» kaliteler için varyete adı.

C. Mahsulün menşeli :

İstihsal bölgesi veya millî mevkii ve mahallî ad.

D. Ticarî özellikleri :

— Kategori,
— Çap veya parça adedi (ambalaj içinde karma halinde mahsuller hariç).

E. Resmi kontrol markası (ihtiyari) :

(15 kilogramdan yukarı ağırlıkta olan ambalajlar için markalamada kullanılacak etiketler asgari 40 cm² olacaktır.

DOMATES STANDARDI

I. MAHSULLERİN TARİFİ :

İşbu standard «Lycopersicum Esculentum» Millî den üretilen çeşitlerden olup, sanayide işlenecek olanlar haricinde müstehlike taze olarak teslim edilecek domateslere aittir.

II. KALİTE ÖZELLİKLERİ

A. Genel Bilgiler :

Standard, domateslerin ambalajlandıktan sonra sevk safhasında haiz olmaları gereken kaliteyi tarif eder.

B. Asgari Özellikler :

i) Domateslerin :

— Bütün,
— Hastaliksız (her kategori için kabul edilen şartlar dairesinde),
— Temiz, bilhassa her türlü kalıntı veya mameleye tâbi tutuldukları maddelerden âri,
— Anormal dış rütubetten âri,
— Yabancı koku ve taddan âri, olmaları lâzımdır.

ii) Olgunluk durumu, nakliye ve ellenmeye tahammül edebilecek, mevride kadar iyi şartlar altında muhafazayı mümkün kılacak ve mevridda ticaretin icaplarına cevap verebilecek derecede olmalıdır.

C. Tasnif :

i) Ekstra Kategorisi :

Bu kategori altında sınıflandırılan domatesler üstün kaliteli olmalıdır.

Domatesler katı etli olmalı ve cinslerinin tipik özelliklerini haiz bulunmalıdır.

Domatesler, «sırt yeşilliği» hariç, her türlü kusurdan âri olmalıdır.

Domatesler şekil itibarıyla ikiye ayrılır :

— «Yuvarlak» domatesler,
— «Dilimli» domatesler. Bunlar muntazam şekilli olmakla beraber, dilimlidirler. Bu dilimlerin sap noktası ile pistil noktası arasındaki periferik mesafenin üçte birinden fazlasına yayılmaması icabeder.

ii) 1 nci Kategorisi :

Bu kategori altında sınıflandırılan domatesler iyi kaliteli, yeteri derecede katı, ciddi kusurlardan âri olmalı ve çeşitlerinin tipik özelliklerinin hepsini haiz bulunmalıdır.

Hafif eziklikler kabul edilmekle beraber, taze veya kabuklanmış yarıklar ile bariz «sırt yeşilliği» ne cevaz yoktur.

Bu kategoriye giren domateslerin de iki şekli vardır :

— «Yuvarlak» domatesler,
— «Dilimli» domatesler. Bunların şekil itibarıyla muntazam olması lâzımdır.

iii) II nci Kategorisi :

Bu kategoriye daha üst kategoriler altında sınıflandırılmayan ticarete elverişli domatesler girer. Bunların şekilleri gayri muntazam olabilir, ancak aşağıda tarif edilen asgari özellikleri haiz bulunmaları lâzımdır.

Oldukça katı olmalı ve taze yarıklar bulunmamalıdır.

Kabuklanmış, en çok 3 cm. boyundaki yarıklara cevaz vardır.

III. KALİBRAJ

«Eksra» kategoriye dahil domatesler için kalibrage mecburidir.

Kalibraj orta kısmın çapıyla tayin edilir.
Domatesler aşağıda gösterilen ölçülere göre kalibre edilir :

- 35 mm. (dahil) den 40 mm. (hariç) ye kadar.
- 40 mm. (dahil) den 47 mm. (hariç) ye kadar,
- 47 mm. (dahil) den 57 mm. (hariç) ye kadar,
- 57 mm. (dahil) den 67 mm. (hariç) ye kadar,
- 67 mm. (dahil) den 77 mm. (hariç) ye kadar,
- 77 mm. (dahil) den 87 mm. (hariç) ye kadar,

En yüksek kalibraja giren «dilimli» domatesler «ekstra kategori» altında sınıflandırılmazlar.

Kalibre edilmemiş oldukları takdirde, I. ve II nci kategorilere giren domateslerin çapı en az 35 mm. olmalıdır.

IV. TOLERANSLAR

Standarda uygun olmayan mahsuller için koli başına aşağıda gösterilen kalite ve kalibraj toleranslarına cevaz vardır :

A. Kalite Toleransları :

i) «Ekstra Kategori» : Bu kategorinin özelliklerine uymayan fakat müteakip alt kategorinin (I nci kategori) hususiyetlerini haiz bulunan domates nisbeti âdet veya sıklet itibariyle % 5. Buna ilâveten her kolide, âdet veya sıklet itibariyle % 2 nisbetinde yarıklı domates bulunabilir.

ii) I nci Kategori : Bu kategorinin özelliklerine uymayan fakat müteakip alt kategorinin (II nci kategori) hususiyetlerini haiz bulunan domates nisbeti, âdet veya sıklet itibariyle % 10. Buna ilâveten her kolide, âdet veya sıklet itibariyle % 5 nisbetinde yarıklı domates bulunabilir.

iii) II nci Kategori : Bu kategorinin özelliklerine uymayan fakat istihşâle elverişli bulunan domates nisbeti, âdet veya sıklet itibariyle % 5.

B. Kalibraj Toleransları :

Bütün kategoriler için, her kolideki domateslerin, âdet veya sıklet itibariyle % 10'u, kolinin üzerinde gösterilen kalibrajın bir alt veya bir üstündeki kalibraja olabilir. Ancak bu gibi domateslerin çapının da en az 33 mm. olması şarttır.

C. Toleransların Tecemmüü :

Kalite ve kalibraj toleranslarının toplamı hiç bir suretle aşağıda gösterilen nisbetleri geçemez.

- «Ekstra» kategori için % 10,
- I. ve II nci kategoriler için % 15.

V. AMBALAJLAMA VE TAKDİM

A. Tecanüs :

Her kolinin muhteviyatı mütecanis olmalıdır. Her koli içindeki domatesler aynı menşe, cins ve kalitede bulunmalıdır. Ayrıca «ekstra» ve I nci kategorilere dahil domatesler renk ve olgunluk derecesi itibariyle yeknesak olmalıdır.

Domatesler kalibre edilmiş ise, her kolinin ihtiva ettiği domatesler aynı kalibraja olmalıdır.

B. Ambalajlama :

Ambalajlama mahsule münasip bir korunma sağlayacak şekilde yapılmalıdır. «Ekstra» ve I nci kategoriler için mahsul bir korunma aracı vasıtasıyla ambalajın dip kapak ve yanlarından ayrılmalıdır.

Kolinin içine konan kâğıt ve diğer koruyucu maddeler yeni olmalı ve insan gıdasına zararlı bulunmamalıdır. Kâğıtların üzerinde matbu yazılar olursa, bunlar mahsul ile temasa gelmeyecek şekilde yalnız dış yüzde görünmelidir. Ambalajlamada domateslerin her çeşit yabancı maddeden âri olması lazımdır.

VI. MARKALAMA

Her kolinin dışında, okunabilen ve silinmeyen harflerle yazılı aşağıdaki işaretler bulunmalıdır.

A. Teşhis :

Ambalajlayanın
Gönderenin
İsmi ve adresi veya bunların teşhisini sağlayacak işaretler.

B. Mahsulün Cinsi :

«Domates» (kapalı ambalajlar için)

C. Mahsulün Menşei :

İstihşal bölgesi veya millî, muntıkavî ve mahalli olarak verilen adı.

D. Ticarî Özellikler :

- Kategori,
- «Dilimli» işareti (ambalajın içindeki mal sayet böyle ise),
- Kalibraji veya «kalibre edilmemiştir» işareti.

E. Resmi Kontrol Markası (ihtiyari) :

Yukarıdaki bilgiler bir etikete yazılmış ise, bu etiketin kolinin dışına yapıştırılması ve en az 40 cm² lik bir sathı olması lazımdır.

KARNİBAHAR STANDARDI

I. MAHSULLERİN TARİFİ

İşbu standard, sanayide işlenecekler hariç olmak üzere, müstehlike taze olarak teslim edilecek Brassica Oleracea L.'in Botrytis L. çeşidi karnabahar çiçeklerine (inflorescences) aittir.

II. KALİTE ÖZELLİKLERİ

A. Genel Bilgiler :

Standard, ambalajlandıktan sonra karnabaharların sevk safhasında haiz olmaları gereken kaliteleri tarif eder.

B. Asgarî Özellikler :

- Karnabahar çiçeklerinin,
- Taze görünüşlü,

- Bütün,
- Hastalıksız (her kategori için kabul edilen şartlar dairesinde)
- Temiz, bilhassa gübre ve muameleye tâbi tutuldukları maddelerden âri,
- Anormal derecede dış rütubetten âri,
- Yabancı koku ve lezzetten âri, olmaları lâzımdır.

C. Tasnif :

i) Ekstra Kategori :

Bu kategoriye giren karnabahar üstün kaliteli olmalıdır.

Karnabaharlar ait olduğu çeşidin tipik şekil, gelişim ve rengini göstermelidir.

- Karnabahar çiçekleri,
- İyi teşekkül etmiş, sağlam ve katı,
- Çok sık taneli,

- Yeknesak beyaz yahut hafif krem renkte,
- Her türlü kusurdan âri olmalıdır.

Bundan başka, eğer karnabaharlar «yapraklı» (en feuilles) yahut «taçlı» (couronnés) olarak arz edilirse yapraklar taze görüntüslü olmalıdır.

ii) I. Kategori :

Bu kategoriye giren karnabaharlar iyi kaliteli olmalıdır.

Karnabaharlar, çeşidinin tipik özelliklerini göstermelidir.

Bununla beraber, aşağıdaki hususlar kabul edilebilir :

- Hafif bir şekil yahut gelişme noksanlığı,
- Hafif bir renk hatası,
- Çok, hafif bir tüylenme hâli,
- Her halükârda karnabahar çiçekleri;
- Sağlam,
- Sık taneli,
- Beyazdan fildişiye kadar değişen renkte (diğer bütün renkler hariç),
- Leke, gövdede yaprak fazlalıkları, kemirici bir hayvan, böcek veya hastalıktan zarar görmüş olma, donma izi, ezik gibi kusurlardan âri olmalıdır.

Bundan başka eğer karnabahar «yaprak» yahut taçlı olarak arz ediliyorsa yapraklar taze görüntüslü olmalıdır.

iii) II. Kategori :

Bu kategori, ticari kalitede olan ve üstün kategorilere dahil edilemeyen ve fakat yukarıda tarif edilen asgari özelliklere cevap verebilen karnabaharları ihtiva eder :

- Karnabahar çiçekleri ;
- Hafif deforme,
- Sathı hafifçe ayrıklı,
- Sarımtırak renkte, olabilir.

Bu kategoriye giren karnabahar çiçekleri aşağıdaki durumları gösterebilirler :

- Hafif güneş yanığı,
- Huzmelerde şişkin soluk yeşil renkte azami beş küçük yaprak,
- Hafif bir tüy (temasta nemli ve yağlı hissi veren her nevi tüy müstesna).

Karnabaharlar ayrıca, aşağıdaki kusurlu hallerden ikisini gösterebilir.

- Hafif böcek, kemirici kurt hasarı yahut hastalığa maruz kalma izi.
- Donmadan mütevellit sathı hafif hasar,
- Hafif eziklik.

Ancak bu hallerin mahsulün muhafazasına zarar vermemesi ve malın ticari değerini ciddi şekilde halleder etmemesi lâzımdır.

III. KALİBRAJ

Karnabaharlar ya çevre kısımlarının azami çapı ile tayin edilen veya çiçeklerin üst kısmı üzerinden ölçülen en büyük kavisle kalibraja tâbi tutulur. (Kavis'e göre kalibraj geçici olarak kabul edilmiştir).

Asgari çap 11 cm ve asgari kavis 13 cm olarak tesbit edilmiştir; aynı kolideki karnabahar çiçeklerinin en büyükleri ile en küçüklerinin kalibraları arasında fark, çap olarak ölçülenlerde 4 cm yahut kavis olarak ölçülenlerde 5 cm yi geçmez.

IV. TOLERANSLAR

Standarda uygun olmayan mahsuller için koli başına aşağıda gösterilen kalite ve kalibraj toleransları kabul edilmiştir.

A. Kalite Toleransları :

i) Ekstra Kategori : Bu kategorinin özelliklerine uymayan fakat müteakip alt kategorinin (I inci kategori) hususiyetlerini haiz olan karnabahar adedi % 5,

ii) I inci Kategori : Bu kategorinin özelliklerine uymayan fakat müteakip alt kategorinin (II nci kategori) hususiyetlerini haiz olan karnabahar adedi % 10.

iii) II nci Kategori : Bu kategorinin özelliklerine uymayan fakat istihlâke elverişli bulunan karnabahar adedi % 10.

B. Kalibraj Toleransları :

Bütün kategoriler için; her kolideki karnabahar adedinin % 10'u, kolinin üzerinde gösterilen kalibrajin bir alt veya bir üstündeki kalibraja olabilir. Ancak en küçük kalibraja göre sınıflandırılmış olan karnabaharlarda çapın asgari 10 cm (veya kavisin 12 cm) olması şarttır.

C. Toleransların Tecümmüü :

Kalite ve kalibraj toleranslarının toplamı hiç bir suretle aşağıda gösterilen nisbetleri geçemez.

- Ekstra kategori için % 10.
- I ve II nci kategoriler için % 15.

V. AMBALAJ VE TAKDİM

A. Takdım şekli :

i) «Yapraklı olarak» Karnabahar, çiçeklerinin tamamen korunması ve kaplanmasına yetecek adet ve uzunlukta sağlam ve yeşil yapraklarla örtülü olur ve sapı, koruyucu yaprakların biraz altından kesilir.

ii) «Yapraksız olarak» : Karnabaharın yaprakları tamamen çıkarılır ve sapının yenmeyen kısımları kesilir. Üzerinde, çiçeğin üstüne yapışık en çok beş adet körpe, soluk yeşil renkte bütün yapraklar bulunabilir.

iii) «Taçlı olarak» : Karnabaharın çiçeğini korumak için yeteri kadar yaprağı bulunur. Yapraklar yeşil, sağlam ve en çok çiçeğin hizasından 3 cm aşağıdan budanır. Karnabahar sapı, koruyucu yaprakların biraz altından kesilir.

B. Tecanüs :

Her kolinin muhteviyatı mütecanis olmalı ve ezümle aynı kalite, kalibraj, tip ve şekil karnabaharları ihtiva etmelidir. Bundan başka «ekstra» kategoriye giren aynı koli içindeki karnabaharlar yeknesak renkte olmalıdır.

C. Ambalajlama :

Karnabaharlar ambalaj kutuları içine sıkıca yerleştirilmelidir. Ancak karnabahar çiçekleri fazla taşıyıcı sebebiyle bozulmamalıdır. Koliler içinde kullanılan kâğıt ve sair malzeme yeni olmalı ve zararlı bulunmamalıdır. Kâğıtların üzerinde yazılar bulunduğu takdirde, bunlar mahsul ile temasa gelmeyecek şekilde dış yüzde görünmelidir. Karnabaharlar ambalajlanma sırasında yabancı maddelerden âri olmalıdır. «Ekstra» kategorisine giren karnabaharlar, çiçekleri azami derecede korunacak şekilde hususî bir ihtimamla ambalajlanmalıdır.

VI. MARKALAMA

Her kolinin dışında, okunabilen ve silinmeyen harflerle aşağıdaki işaretler bulunmalıdır.

A. Teşhis :

Ambalajlayanın
Gönderenin

İsmi ve adresi veya bunların teşhisini sağlayacak işaretler.

B. Mahsulün Cinsi :

«Karnabahar» (kapalı ambalajlar için).

C. Mahsulün Menşei :

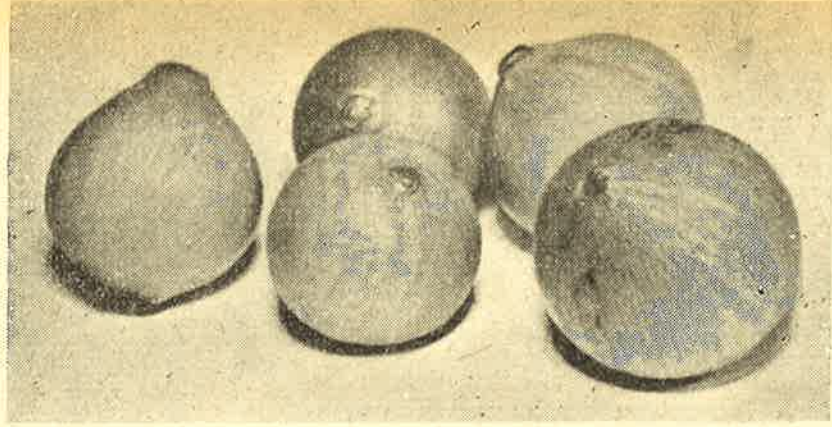
İstihlâl muntıkası veya millî, muntıkavî yahut mahallî olarak verilen adı.

D. Ticarî Özellikler :

- Kategori,
- Kalibraj metodu,
- Kalibrası veya adedi.

E. Resmî Kontrol Markası (ihtiyarî)

SOĞAN STANDARDI



I. MAHSULLERİN TARİFİ :

İşbu standard «Allium Cepa L.» cinsi soğanlara ait olup «arjante» tâbir edilen soğanlarla yaprakları kesilmemiş yeşil soğanlara şâmil değildir.

II. KALİTE ÖZELLİKLERİ :

A. Genel Bilgiler :

Standard birinci madde şumulüne giren soğanların ambalajlandıktan sonra, sevk safhasında haiz olmaları gereken kaliteleri tarif eder.

B. Asgari Özellikler :

Baş soğanların :

— Bütün

— Hastalıksız (her kategori için kabul edilen şartlar dairesinde),

— Temiz, bilhassa gübre kalıntısı veya muameleye tâbi tutuldukları maddenin âri.

— Dondan mütevellit hasardan âri.

— Ne müddet içinde kullanılacaksa bunun icab ettirdiği derecede kuru olması (konserve edilecek soğanların hiç değilse ilk iki dış kabuğu ile sapının tamamıyla kurumuş bulunması),

— Anormal dış rutubetten âri,

— Yabancı tad ve kokudan âri, olmaları lâzımdır.

Dizi soğanları hariç, diğer soğanların sapları bükülerek koparılmış veya bariz bir şekilde kesilmiş bulunmalı ve uzunlukları 4 cm. yi geçmemelidir.

C. Tasnif :

i) I. Kategori :

Bu kategori altında sınıflandırılan soğanlar iyi kaliteli olmalı ve çeşitlerinin tipik şekil ve rengini haiz bulunmalıdır.

Baş soğanların :

— Katı ve dayanıklı,

— Fırlanmamış,

— Mukavim ve içi boş saptan âri,

— Anormal ve jatatif bir gelişmeden mütevellit kabarıklıklardan âri,

ii) II. Kategori :

— Radikül demetlenmesinden hemen hemen tamamıyla âri, olmaları lâzımdır.

Soğanın dış kabuğu üzerinde küçük çatlaklara cevaz vardır.

Bu kategori altında sınıflandırılan soğanlar yukarıda tarif edilen asgari özelliklere uymak mecburiyetindedir. Ancak bunlar I. kategoriye giren soğanlara kıyasla aşağıda gösterilen farkları haiz olabilirler :

— Kâfi derecede katı,

— Çeşidine has olmayan şekil ve renk,

— Fırlanma başlangıcı (muayyen bir parti için % 10 nisbetinde),

— Sürtünmeden mütevellit izler,

— Parazit veya hastalıktan mütevellit hafif hasar izleri,

— Kabuklanmış hafif çatlaklar,

— İyi bir şekilde muhafazayı hâldar etmeyecek kapanmış hafif zedelenmişler.

III. KALİBRAJ :

Soğanların kalibre edilmesi lâzımdır. Kalibraj aşağıda gösterildiği şekilde soğanın orta kısmının en büyük çapıyla tâyin edilir :

1) Sirke ile veya başka usullerle konserve edilecek soğanların kalibraji :

— 10 mm. (dahil) den 15 mm. ye kadar,

— 15 mm. (dahil) den 20 mm. ye kadar,

— 20 mm. (dahil) den 30 mm. ye kadar,

— 30 mm. (dahil) den 45 mm. ye kadar.

Yukardaki asgari ve azami hadlerin alt veya üstünde 2 mm. lik bir tolerans kabul edilir.

ii) Taze olarak istihlâk edilecek soğanların kalibraji :

Soğanların çapı en az 40 mm. olmalıdır. Bununla beraber üzerinde tek bir kalibre gösterilen aynı koli içindeki soğanların çapı arasında azami 20 mm. lik bir fark bulunabilir.

IV. TOLERANSLAR :

Standard'a uygun olmayan mahsuller için koli başına aşağıda gösterilen kalite ve kalibraj toleranslarına mesaf vardır :

A. Kalite Toleransları :

i) I. Kategori :

Bu kategorinininkilere aykırı fakat II. kategorinin özelliklerine uygun bulunan mahsul nisbeti, siklet itibarıyla % 10.

ii) Aranan asgari özelliklere uymayan fakat istihlâke elverişli bulunan mahsul nisbeti, siklet itibarıyla % 10.

B. Kalibraj Toleransı :

Taze olarak (baş halinde) istihlâk edilecek soğanlar için, koli üzerinde gösterilen kalibrajin hemen alt veya üstündeki kalibraja uygun mahsul nisbeti, koli başına siklet itibarıyla % 10.

C. Toleransların Tecrümesi :

Kalite ve kalibraj toleranslarının toplamı hiçbir suretle % 15'i geçemez.

V. AMBALAJ VE TAKDİM :

A. Tecanüs :

Her kolinin muhteviyatı mütecanis olmalıdır. Her kolinin içindeki mahsuller aynı çeşit, kalite ve kalibraji haiz bulunmalıdır.

B. Ambalajlama :

Soğanlar aşağıdaki şekillerde takdim edilebilir :

— Ambalajın içine tabaklar halinde dizilmiş olarak,

— Ambalajın içine dökme olarak yerleştirilerek,

— Dizi halinde örülerek (örgülü her dizi, sapı tamamıyla kurutulmuş asgari 16 baş soğandan teşekkül etmelidir).

Soğanlar ambalajlama safhasında yabancı maddelerden tamamıyla âri bulunmalıdır.

VI. MARKALAMA :

A. Teşhis :

Her kolinin üzerinde aşağıdaki işaretler bulunmalıdır :

Ambalajlayanın,

Gönderenin

İsim ve adresi veya bunların teşhisini sağlayacak işaretler.

B. Mahsulün Cinsi :

«Soğan» (kapalı ambalajlar için).

C. Mahsulün Menşei :

İstihsal bölgesi veya milli mntıkavi veya mahalli olarak verilen adı.

D. Ticari Özellikleri :

— Kategorisi,

— Kalibraji,

— Ağırlığı.

E. Resmî Kontrol markası (ihtiyarı) :

KAYSI STANDARDI

I. MAHSULLERİN TARİFİ :

İşbu standard (Prunus Armenica L.» den üretilen çeşitlerden olup, müstehlike taze olarak teslim edilen kaysılara aittir. Sanayide işlenecek kaysılar bu standarda tâbi değildir.

II. KALİTE ÖZELLİKLERİ :

A. Genel Bilgiler :

Standard masa kaysılarının ambalajlandıktan sonra sevk safhasında haiz olmaları gereken kaliteleri tarif eder.

B. Asgari Özellikler :

i) Meyvelerin :

- Bütün,
- Hastalıksız (her kategori için kabul edilen şartlar dairesinde),
- Temiz, bilhassa her türlü kalıntı ve muameleye tâbi tutuldukları maddelerden âri,
- Anormal dış rütubetten âri,
- Yabancı tad veya kokudan âri olmaları lâzımdır.

ii) Meyvelerin el ile itinalı bir şekilde toplanmış ve kâfi derecede gelişmiş olması şarttır. Olgunluk durumları, nakliye ve ellenmeye tahammül edebilecek, mevrinde kadar iyi şartlar altında muhafazayı mümkün kılacak ve mevrinde ticaretin icaplarına cevap verebilecek derecede olmalıdır.

C. Tasnif :

i) «Ekstra» Kategori :

Bu kategori altında sınıflandırılan meyveler üstün kaliteli olmalıdır.

Meyveler, istihsal edildikleri muayyen bölge nazarı itibare alınmak şartıyla, çeşidinin tipik şekil, gelişme ve rengini haiz olmalı ve her türlü kusurdan âri bulunmalıdır.

ii) I. Kategori :

Bu kategori altında sınıflandırılan meyveler iyi kaliteli olmalı ve istihsal edildikleri muayyen bölge nazarı itibare alınmak şartıyla, çeşidinin tipik özelliklerini haiz bulunmalıdır. Bununla beraber meyvenin ne dış görünüşüne, ne de muhafazasına hâlel vermemek şartıyla aşağıdaki kusurlardan bir tanesi kabul edilebilir :

- Hafif bir şekil veya gelişme kusuru;
- Hafif bir ezik kusuru,
- Hafif sürtünme izleri,
- Hafif yanıklık.

Şekilleri uzunluğuna olan kusurların boyu 1 cm. yi, diğer her türlü kusurların kapladığı yüz 1/2 cm²yi geçmemelidir.

iii) II. Kategori :

Bu kategoriye daha üst kategoriler altında sınıflandırılmayan ticarete elverişli kalitede ve yukarıda tarif olunan asgari özellikleri haiz bulunan meyveler girer.

Meyvenin genel görünüşüne ve muhafazasına tesir etmeyen kusurlar, şekilleri uzunluğuna olanlarının boyu, 2 cm. yi ve diğerlerinin ise kapladığı yüz 1 cm²yi geçmemek şartıyla, kabul edilebilir.

III. KALİBRAJ :

Kalibraj ya meyvenin çevresi, ya da orta kısmının en büyük çapı ile tâyin edilir. Kalibraj «Ekstra» ve I. kategoriler için mecburidir.

I. ve II. kategoriler için tesbit edilen asgari kalibraj çap itibariyle 30 mm. (çevre itibariyle 10 cm.) olup aynı kalibrajdaki meyveler arasındaki azami fark çap itibariyle 10 mm. (çevre itibariyle 3 cm.) yi geçmemelidir.

«Ekstra kategori» için asgari kalibraji, çeşitlere göre, tesbit işi ilgili memleketlerin inisiyatifine bırakılmıştır. Bununla beraber, bu kalibraj diğer kategoriler

için tesbit edilenlerden daha düşük olmamalıdır. Aynı kalibrajdaki meyveler arasındaki fark hiçbir suretle çap itibariyle 5 mm. yi (çevre itibariyle 1 1/2 cm.) yi geçmemelidir.

IV. TOLERANSLAR :

Standarda uygun olmayan mahsuller için koli başına aşağıda gösterilen kalite ve kalibraj toleranslarına cevaz vardır.

A. Kalite Toleransları :

i) «Ekstra» Kategori :

Bu kategorinin özelliklerine aykırı fakat müteakip alt kategorinininkilere (I. kategori) uygun bulunan meyve nisbeti, adet veya sıklık itibariyle % 5.

ii) I. Kategori :

Bu kategorinin özelliklerine aykırı fakat müteakip alt kategorinininkilere (II. kategori) uygun bulunan meyve nisbeti, adet veya sıklık itibariyle % 10.

iii) II. Kategori :

Bu kategorinin özelliklerine uymayan fakat istihlâke elverişli bulunan meyve nisbeti adet veya sıklık itibariyle % 10.

B. Kalibraj Toleransları :

Bütün kategoriler için her kolideki meyvelerin, adet veya sıklık itibariyle % 10 nu, kolinin üzerinde gösterilen kalibrajin 1 cm. üstünde veya altında bulunabilir.

C. Toleransların Tecemmüü :

Kalite ve kalibraj toleranslarının toplamı hiçbir suretle aşağıda gösterilen nisbetleri geçemez.

- «Ekstra» kategori için % 10,
- I. ve II. kategoriler için % 15.

V. AMBALAJ VE TAKDİM

Her kolinin muhteviyatı mütecanis olmalıdır. Her koli içindeki meyvelerin aynı çeşit, kalite olgunluk ve kalibraja bulunması lâzımdır. «Ekstra» kategori için ayrıca renkte yeknesaklık aranır.

B. Ambalajlama :

Ambalajlama mahsule münasip bir korunma sağlayacak şekilde yapılmalıdır.

Kolinin içine konan kâğıt ve diğer koruyucu maddeler yeni olmalı ve insan gıdasına zararlı bulunmamalıdır. Kâğıtların üzerinde matbu yazılar olursa, bunlar meyveler ile temasa gelmeyecek şekilde yalnız dış yüzde görünmelidir. Ambalajlama safhasında meyvelerin her türlü yabancı maddeden âri bulunmaları lâzımdır.

Meyveler aşağıda gösterilen şekillerden herhangi birine göre takdim edilebilir :

1. Doğrudan doğruya müstehlike satılmak üzere küçük üniter ambalajlar içinde,
2. Ambalaja, yekdiğerinden tecrit edilmiş tek veya müteaddit tabakalar halinde yerleştirilmiş olarak,
3. Dökme olarak (ekstra kategori hariç).

VI. MARKALAMA :

Her kolinin üzerinde okunabilir ve silinmeyen harflerle yazılı aşağıdaki işaretler bulunmalıdır.

A. Teşhis :

Ambalajlayanın,
Gönderenin

İsmi ve adresi veya bunların teşhislerini sağlayacak işaretler.

B. Mahsulün cinsi :

- «Kaysı» (kapalı ambalajlar için),
- «Ekstra» ve I. kategoriler için çeşidin adı.

C. Mahsulün menşei :

İstihsal bölgesi veya milli muntıkavî veya mahalli olarak verilen adı.

D. Ticari özellikleri :

- Kategorisi,
- Kalibraji veya meyve adedi (ambalaja dökme olarak konan meyveler hariç).

E. Resmî kontrol markası (İhtiyarî) :

Marul, Şikore ve Andiv standardı

I. MAHSULLERİN TARİFİ

İşbu standard müstehlike taze olarak teslim edilen marul (*Lactuca sativa* L. den üretilen çeşitleri), Şikore (*Cichorium endivia* L. Kıvrık çesidi), ve andivlere (*Cichorium* L. *latifolia* veya enli ve düz yapraklı çesidi) aittir.

II. KALİTE ÖZELLİKLERİ

A. Genel Bilgiler :

Standard yukarıda sözü geçen mahsullerin, ambalajlandıktan sonra haiz olmaları gereken kaliteleri tarif eder.

B. Asgari özellikleri :

- i) Yukarıda sözü geçen salatalık mahsullerin :
 - Bütün
 - Hastaliksız (her kategori için kabul edilen şartlar dahilinde)
 - Taze görünüştü,
 - Temiz yani her çeşit toprak ve kumla bulaşık yaprakları ayıklanmış ve gübre kalıntısı veya muameleye tâbi tutuldukları maddeden âri.
 - Pörsümemiş,
 - Sicim, çubuk veya benzeri herhangi bir şeye geçirilmemiş,
 - Anormal dış turubetten âri, olmaları lâzımdır.
- ii) Mahsuller, istihsal devreleri ve ticarete arz zamanlarına göre gerekli normal gelişmeyi haiz olmalıdır. Marullarda, görünüşlerini ciddi şekilde haleldar etmemek şartıyla, sürme devresinde düşük suhuttan mütevellit kırmızımsı renk bozukluğuna cevaz vardır.
- iii) Kökler son yaprakların hizasından kesilmeli ve kesik yerleri sevk sırasında serbest bulunmalıdır.

C. Tasnif :

i) I. ci kategori :

Bu kategori altında sınıflandırılan salatalık mahsullerin :

- İyi teşekkül etmiş.
- Yaprakları sıkı (ser'de yetiştirilen marullar hariç),
- Patlaksız,
- Yenmelerine halel getirecek her çeşit hayvanî parazit hasarından, hastalık ve kusurdan âri,
- Her türlü donma izinden ve fizik hasardan tamamiyle denecek derecede âri,
- Çesidinin normal rengini haiz olmaları lâzımdır.

Marullar iyi teşekkül etmiş yalnız bir göbeği bulunmalıdır; bununla beraber, serde yetiştirilen marullar için göbeğin, teşekkül etme bakımından daha düşük vasıfta olmasına cevaz vardır.

Şikore ve andivlerin orta kısmının en az nebatın üçte biri nisbetinde, sarı renkte olması lâzımdır.

ii) II. ci kategori :

Bu kategoriye daha üst kategori altında sınıflandırılmayan ticarete elverişli ve yukarıda tarif edilen asgari özellikleri haiz bulunan salatalık mahsuller girer.

- Bu kategori altında sınıflandırılan mahsullerin :
- Oldukça iyi teşekkül etmiş,
 - Yenmelerini ciddi şekilde haleldar edecek hayvanî parazit veya hastalıktan mütevellit hasardan âri,
 - Önemli fizik hasardan âri, olmaları lâzımdır.

III. KALİBRAJ :

Salatalık mahsullerin kalibraji yüz adedinin veya bir tanesinin ağırlığına göre tâyin edilir.

A. Asgari Ağırlık :

i) Marullar :

Açık havada yetiştirilen marulların ağırlığı, 100 tane başına en az 15 kilo veya tane başına 150 gram olmalıdır - Serde yetişen mahsuller için bu sikketler sırasıyla 8 kilo ve 80 gramdır.

ii) Şikore ve Andiv'ler :

Açık havada yetiştirilen şikore ve andiv'lerin ağırlığı 100 tane başına 20 kilo veya tane başına 200 gram olmalıdır.

Serde yetiştirilen mahsuller için sözü geçen sikketler sırasıyla 15 kilo ve 150 gramdır.

B. Tecanüs :

i) Marullar :

Aynı koli içindeki marulların en hafifleri ile en ağırları arasındaki fark aşağıdaki hadleri geçmemelidir.

— 100 tanesi 11 kilo (tanesi 110 gram) gelenlerde 20 gram.

— 100 tanesi 11 ilâ 20 kilo (tanesi 110 - 200 gr.) gelenlerde 40 gram.

— 100 tanesi 20 kilo (tanesi 200 gr.) dan fazla gelenlerde 100 gram.

ii) Şikore ve Andiv'ler :

Aynı koli içindeki mahsullerin en hafifleri ile en ağırları arasındaki fark aşağıdaki hadleri geçmemelidir :

- Açık havada yetiştirilenlerde 150 gram,
- Ser'de yetiştirilenlerde 100 gram.

IV. TOLERANSLAR

Standard'a uygun olmayan mahsuller için koli başına aşağıda gösterilen kalite ve kalibra toleranslarına mesaf vardır.

A. Kalite Toleransları :

i) I. Kategori :

Bu kategorilerininkilere aykırı fakat II. ci kategorinin özelliklerine uygun bulunan mahsul adedi nisbeti % 10,

ii) II. Kategori :

Bu kategorinin özelliklerine uymayan fakat istihlak edilmelerine mâni olacak hiçbir kusuru bulunmayan mahsul adedi nisbeti % 10.

B. Kalibra Toleransları :

Kategorisinin muayyen kalibraja uymayan fakat bunun sikket itibarıyla en çok % 10 üstünde veya altında bulunan mahsul adedi nisbeti % 10,

V. AMBALAJ VE TAKDİM

A. Tecanüs :

Her kolinin muhteviyatı mütecanis olmalıdır. Her kolinin içindeki mahsuller aynı çeşit, kalite ve kalibra haiz bulunmalıdır.

B. Ambalajlama :

Muayyen bir kalibra ve kab için ambalajlama rasyonel olmalı, yani ne boşluk bırakılmalı ne de aşırı tazyikle meydan verilmelidir.

Mal ambalajının dibinden, boyuna olan yan taraflarından ve kapağından uygun bir koruma vasıtasıyla tecrit edilmelidir.

Marul ve şikoreler ambalajları içine göbekleri yekdiğerinin karşısına gelecek şekilde iki tabaka halinde (müteaddit defalar kullanılan ambalajlarda üç tabaka hâlinde yerleştirilmelidir. Marulların (romaine) diye anılan çeşitleriyle şikoreler yatık olarak da istiflenebilir.

Ambalajlamada kullanılan kâğıt ve diğer koruyucu maddeler yeni olmalı ve insan gıdasına zararlı bulunmamalıdır. Kâğıtların üzerinde yazılar olursa, bunlar mahsuller ile temasa gelmeyecek şekilde yalnız dış yüzde görünmelidir. Salatalık mahsullere ait koliler ambalajlamada kopmuş yaprak, koçan vesaire gibi her türlü yabancı maddeden âri bulunmalıdır.

VI. MARKALAMA

Her kolinin üzerinde okunabilir ve silinmeyen harflerle yazılı aşağıdaki işaretler bulunmalıdır.

A. Teşhis :

Ambalajlayanın
Gönderenin
İsmi ve adresi veya bunların teşhisini sağlayacak işaretler.

B. Mahsulün Cinsi :

— «Marul», «Şikore» veya «Andiv» ve icabında bunların çeşitlerinin adı. (kapalı ambalajlı mallar için)

— «Ser'de yetiştirilmiş» ibaresi, (ambalaj içindeki mahsuller ser'de yetiştirilmiş ise).

C. Mahsulün Menşei :

İstihsal bölgesi veya millî muntıkavî veya mahalli olarak verilen adı.

D. Ticari Özellikleri :

— Kategorisi,

— Kalibraji (100 adedinin kilo olarak sikleti veya tanesinin asgarî ağırlığı ile ifade edilir) veya kolinin ihtiva ettiği mahsul adedi.

E. Resmi Kontrol Markası (ihtiyarı)

Erik standardı

I. MAHSULLERİN TARİFİ

İşbu standard :

— Prunus domestica L.,

— Prunus institia L.,

— Prunus salicina Lindley (Prunus triflora Roxburgh) den üretilen çeşitlerden olup müstehlike taze olarak teslim edilen (sanayide işlenenler hariç) eriklere aittir.

II. KALİTE ÖZELLİKLERİ

A. Genel Bilgiler :

Standard eriklerin ambalajlandıktan sonra sevk safhasında haiz olmaları gereken kaliteleri tarif eder.

B. Asgarî Özellikler :

i) Meyvelerin :

— Bütün,

— Hastaliksız (her kategori için kabul edilen şartlar dairesinde),

— Temiz, bilhassa her türlü kalıntı veya muameleye tâbi tutuldukları maddelerden âri,

— Anormal dış rütubetten âri, olmaları lâzımdır.

ii) Meyvelerin kâfi derecede gelişmiş olması şarttır. Olgunluk durumları, nakliye ve ellemeye tahammül edebilecek, mevrinde kadar iyi şartlar altında muhafaza olunabilecek ve mevrinde ticaretin icablarına cevap verebilecek derecede olmalıdır.

C. Tasnif :

i) «Ekstra» Kategorisi :

Bu kategori altında sınıflandırılan meyveler üstün kaliteli olmalı ve çeşitlerinin tipik şekil, gelişme ve rengini haiz bulunmalıdır.

Meyvelerin,

— Her türlü kusurdan âri,

— Çeşitlerine göre, kendilerine has tozla hemen hemen tamamıyla kaplı,

— Katı etli,

olmaları lâzımdır.

«Ekstra» kategoriye giren meyveler el ile itinalı bir şekilde toplanmış bulunmalıdır.

ii) I nci Kategorisi :

Bu kategori altında sınıflandırılan meyveler iyi kaliteli olmalı ve çeşitlerinin özelliklerini haiz bulunmalıdır. Bununla beraber :

— Hafif bir şekil kusuru,

— Hafif bir gelişme kusuru,

— Hafif bir renk kusuru,

kabul edilebilir.

Aşağıdaki şarta tâbi olmak kaydıyla, meyvenin dış görünüşünü ve muhafazasını haleldar etmeyen kabuk kusurlarına cevaz vardır :

Şekilleri uzunluğuna olan kusurların boyu meyvenin en büyük çapının üçte birini geçmemelidir. «Reines - Claudes d'orées» (1) çeşitleri için kabuklanmış yarıklara müsamaha edilir.

Meyvenin bozulmasına sebep olmamak şartıyla sapı hasarlı veya noksan olabilir.

I nci kategoriye giren meyvelerin el ile itinalı bir şekilde toplanmış olması şarttır.

iii) II inci Kategorisi :

Bu kategoriye daha üst kategoriler altında sınıflandırılmayan ticarete elverişli kalitede ve yukarıda

tarif olunan asgarî özellikleri haiz bulunan meyveler girer.

Meyvenin dış görünüşüne ve muhafazasına tesir etmeyen kusurlar, sathının tamamının dörtte birinden fazlasını kaplamamak şartıyla kabul edilebilir.

III. KALİBRAJ

Meyvelerin, her memleket tarafından kategori ve çeşide göre tâyin edilecek asgarî bir kalibreden itibaren kalibraja tâbi tutulması lâzımdır.

IV. TOLERANSLAR

Standard'a uygun olmayan mahsuller için aşağıda gösterilen kalite ve kalibraj ve toleranslarına cevaz vardır.

A. Kalite Toleransları :

i) «Ekstra» Kategorisi :

Bu kategorinin özelliklerine, aykırı fakat müteakip alt kategorinininkilere (I nci kategori) uygun bulunan meyve nisbeti, adet veya sıklık itibarıyla % 5.

ii) I nci Kategorisi :

Bu kategorinin özelliklerine aykırı, fakat müteakip alt kategorilerinininkilere (II nci kategori) uygun bulunan meyve nisbeti adet veya sıklık itibarıyla % 10.

iii) II nci Kategorisi :

Bu kategorinin özelliklerine uymayan fakat istihlâke elverişli bulunan meyve nisbeti, adet veya sıklık itibarıyla % 10.

B. Kalibraj Toleransları :

Bütün kategoriler için, her kolideki meyvelerin, adet veya sıklık itibarıyla % 10'nu, kolinin üzerinde gösterilen kalibrajin hemen alt veya üstündeki kalibrajda bulunabilir.

C. Toleransların Tecemmüü :

Kalite ve kalibraj toleranslarının toplamı hiçbir suretle aşağıda gösterilen nisbetleri geçemez.

— «Ekstra» kategorisi için % 10.

— I. ve II nci kategoriler için % 15.

V. AMBALAJ VE TAKDİM

A. Tecanüs :

Her kolinin muhteviyatı mütecanis olmalıdır. Her koli içindeki meyveler aynı çeşit, kalite ve kalibrajda bulunmalıdır. «Ekstra» kategorisi için ayrıca renkte de yeknesaklık aranır.

B. Ambalajlama :

Ambalajlama mahsule münasip bir korunma sağlayacak şekilde yapılmalıdır.

Kolinin içine konan kâğıt ve diğer koruyucu maddeler yeni olmalı ve insan gıdasına zararlı bulunmamalıdır. Kâğıtların üzerinde matbu yazılar olursa, bunlar meyveler ile temasa gelmeyecek şekilde yalnız dış yüzde görünmelidir.

Meyvelerin ambalajlama safhasında her türlü yabancı maddeden âri bulunmaları lâzımdır.

Meyveler aşağıda gösterilen şekillerden her hangi birine göre takdim edilebilir :

1. Doğrudan doğruya müstehlike satılmak üzere küçük üniteler ambalajlar içinde;

2. Ambalaja yekdiğerinden tecrit edilmiş tek veya müteaddit tabakalar halinde yerleştirilmiş olarak;

3. Dökme olarak («Ekstra» kategorisi hariç).

VI. MARKALAMA

Her kolinin üzerinde okunabilir ve silinmeyen harflerle yazılı aşağıdaki işaretler bulunmalıdır.

A. Teşhis :

Ambalajlayanın,

Gönderenin

İsmi ve adresi veya bunların teşhisini sağlayacak işaretler.

B. Mahsulün Cinsi :

— «ERİK» (Kapalı ambalajlar için),

— «Ekstra» ve I nci kategoriler için çeşidin adı.

C. Mahsulün Menşei :

İstihsal bölgesi veya millî muntıkavî veya mahalli olarak verilen adı.

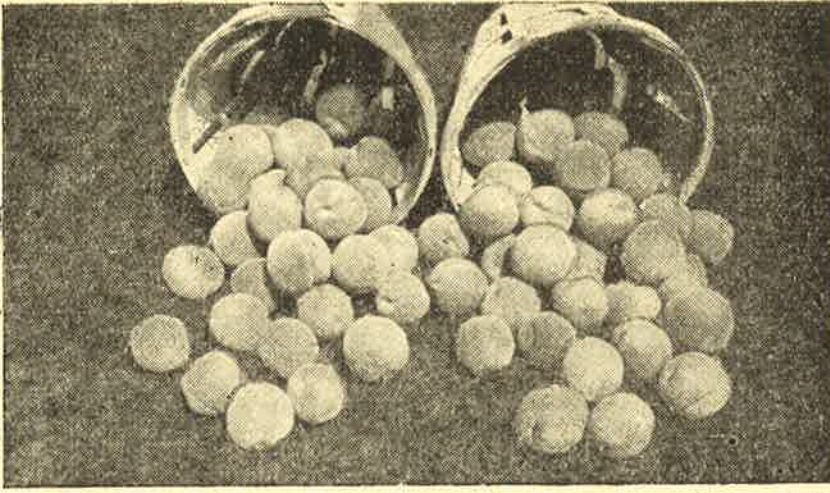
D. Ticari Özellikleri :

— Kategorisi,

— Kalibraji veya meyve adedi (Ambalaja dökme olarak konan meyveler hariç).

E. Resmi Kontrol Markası (İhtiyarı) :

(1) Reines - Claudes veya yeşil kaysı, Dauphines, Greenağes tâbir edilen bu çeşit eriklerin kabuğu hafifçe sarıya çalan yeşil bir renktedir.



ŞEFTALİ STANDARDI

I. MAHSULÜN TARİFİ

Bu Standard müstehlike taze olarak arz edilecek olan *Prunus persica* Sieb ve Zucc. türüne giren çeşitlerden yetiştirilen şeftalilere aittir, endüstride kullanılacak şeftaliler bunun dışında bırakılmıştır.

II. KALİTE ŞARTLARI

A. Genel :

Bu standardın amacı, hazırlanıp ambalajlandıktan sonra, sevk durumunda bulunan şeftalilerde aranılacak kalite şartlarını belirtmektir.

Bu standard genel olarak şeftalilere tatbik edilir, standard içerisine girecek olan özel çeşitlerin tesbiti her memlekete bırakılmıştır.

B. Minimum Şartlar :

(i) Şeftaliler :

- Bütün
- Sağlam (her sınıfın özel şartlarına uygun)
- Temiz (Bütün kimyasal madde artıklarından arı)
- Anormal dış nemden arı
- Yabancı koku ve taddan arı olmalıdırlar.

(ii) Şeftaliler elle ve ihtimamlı bir şekilde toplanmış ve yeteri kadar gelişmiş olmalıdır. Organik durum meyvelerin nakliyat ve ellemelere dayanacak, istihlak edilinceye kadar iyi bir şekilde kalmalarına ve ulaştığı yerde pazarın isteklerini karşılamaya elverecek bir safhada olmalıdır.

C. Sınıflandırma :

(i) «Ekstra» sınıf :

Bu sınıfa giren meyveler en üstün kaliteli olmalıdır. Meyveler yetiştirildiği bölge dikkate alınarak çeşidin tipik özelliklerini göstermelidir. Hiç bir özürü olmamalıdır.

(ii) I. Sınıf :

Bu sınıftaki meyveler iyi kaliteli olmalıdır. Meyveler, yetiştirildikleri bölge dikkate alınarak çeşidin tipik özelliklerini göstermelidir.

Bununla beraber, şekil, gelişme veya renk bakımından hafif özürlerle müsaade edilir. Meyve eti tamamen sağlam olmalıdır. Meyvenin genel görünüşü ve muhafaza kalitesini bozmayan kabuk özürlerine müsaade edilir.

Uzun şekilli özürlerde boy 1 cm'yi geçemez. Diğer özürlerde tekmlil özürülü alan 0,5 cm²'yi geçemez.

(iii) II. Sınıf :

Bu sınıf daha üst sınıflara girmeye elverişli olmayan, fakat yukarıda bildirilen minimum şartları karşılayan ticarete arz edilebilir kalitedeki meyveleri içerisine alır.

Meyvenin genel görünüşü ve muhafaza kalitesini bozmayan kabuk özürlerine müsaade edilirse de, bunların uzun şekilli özürlerde boylarının 2 cm'yi geçmemesi, diğer özürlerde tekmlil alanlarının 1,5 cm²'yi aşmaması gerekir.

III. BOYLARA AYIRMA

Boylara ayırma :

- Çevreye, veya
- Ekvatoriyal kesitin maksimum çapına, göre yapılır.

Şeftaliler aşağıdaki boy ölçülerine göre boylara ayrılırlar :

Çap	Boy İşareti	Çevre
90 mm ve daha yukarı	AAAA	28 cm ve daha yukarı
81 mm den yukarı fakat 90 mm den aşağı	AAA	25 cm den yukarı fakat 28 cm den aşağı
74 mm den yukarı fakat 81 mm den aşağı	AA	23 cm den yukarı fakat 25 cm den aşağı
68 mm den yukarı fakat 74 mm den aşağı	A	21 cm den yukarı fakat 23 cm den aşağı
62 mm den yukarı fakat 68 mm den aşağı	B	19 cm den yukarı fakat 21 cm den aşağı
56 mm den yukarı fakat 62 mm den aşağı	C	17,5 cm den yukarı fakat 19 cm den aşağı
50 mm den yukarı fakat 56 mm den aşağı	D	16 cm den yukarı fakat 17,5 cm den aşağı

«Ekstra» sınıf için kabul edilen minimum boy 17,5 cm (çevre) ve 56 mm (çap) dir.

Buna ilâveten, şeftalilerin («Ekstra» sınıfa girenler hariç) 31 Temmuz'a kadar 15/16 cm çevre veya 47/50 mm çapta olanları kabul edilir.

Bütün sınıflar için boylara ayırma mecburidir.

IV. TOLERANSLAR

Her ambalajda alt sınıflar için kalite ve boy bakımından toleranslara müsaade edilir.

A. Kalite Toleransları :

(i) «Ekstra» Sınıf :

Bu sınıfın isteklerini karşılamayan fakat hemen bir aşağı sınıfa (I. Sınıf) giren meyvelere adet veya ağırlık itibariyle yüzde 5 tolerans tanınmıştır.

(ii) I. Sınıf :

Bu sınıfın isteklerini karşılamayan fakat hemen bir aşağı sınıfa (II. Sınıf) giren meyvelere adet veya ağırlık itibariyle yüzde 10 tolerans tanınmıştır.

(iii) II. Sınıf :

Minimum şartları karşılamayan fakat istihlâke elverişli olan meyvelere adet veya ağırlık itibariyle yüzde 10 tolerans tanınmıştır.

B. Boy Toleransları :

Bütün sınıflar için : Ambalaj üzerinde bildirilen boylardan 1 cm aşağı veya yukarı olan meyvelere adet veya ağırlık itibariyle yüzde 10 tolerans tanınmıştır.

C. Toleransların Toplamı :

Hiçbir kalite ve boy toleransları toplamı :

«Ekstra» Sınıf'ta yüzde 10 u

I ve II Sınıf'ta yüzde 15 i geçemez.

V. AMBALAJLAMA VE PİYASAYA ARZ

A. Tecanüs :

Her ambalajın muhtevası mütecanis olmalıdır; her ambalaj yalnız çeşit, kalite, olgunluk derecesi ve irilik bakımından aynı olan meyveleri ihtiva etmelidir, ve «Ekstra» Sınıf'da muhtevanın renk bakımından da mütecanis olması gerekir.

B. Ambalajlama :

Meyveler elverişli bir korunmayı temin edecek bir tarzda ambalajlanmalıdır.

Ambalaj içerisinde kullanılan her türlü kâğıt veya diğer materyal yeni olmalı ve insan beslenmesi bakımından zararsız olmalıdır. Basılı kâğıtlar kullanıldıkları zaman, bunlar meyve ile temasa gelmeyecek şekilde dış yüze getirilmelidir.

Meyveler aşağıdaki şekillerden her hangi birisine göre ambalajlanırlar :

1. Müstehlike doğrudan doğruya satılmak üzere küçük ünite ambalajlar içerisinde;

2. «Ekstra» Sınıf'ta tek kat halinde.

Bu kategoride her meyvenin yanındaki meyvelerden koruyucu bir malzeme ile ayrılması şarttır;

3. I. ve II. Sınıf'larda bir veya iki kat

Meyveler satışa arz edildikleri zaman içerlerinde hiç bir yabancı madde bulunmamalıdır.

VI. İŞARETLEME

Her ambalaj üzerinde aşağıdaki hususlar okunaklı ve silinmez bir şekilde işaretlenmelidir :

A. Hiyet

Ambalajcı)

Seykiyatçı) Ad ve adres yahut marka

B. Mahsulün Cinsi :

— «Şeftali» (Ambalajın muhtevası dışarıdan görülmediği takdirde)

— «Ekstra» ve I. Sınıf'ta çeşidin adı.

C. Mahsulün Orijini :

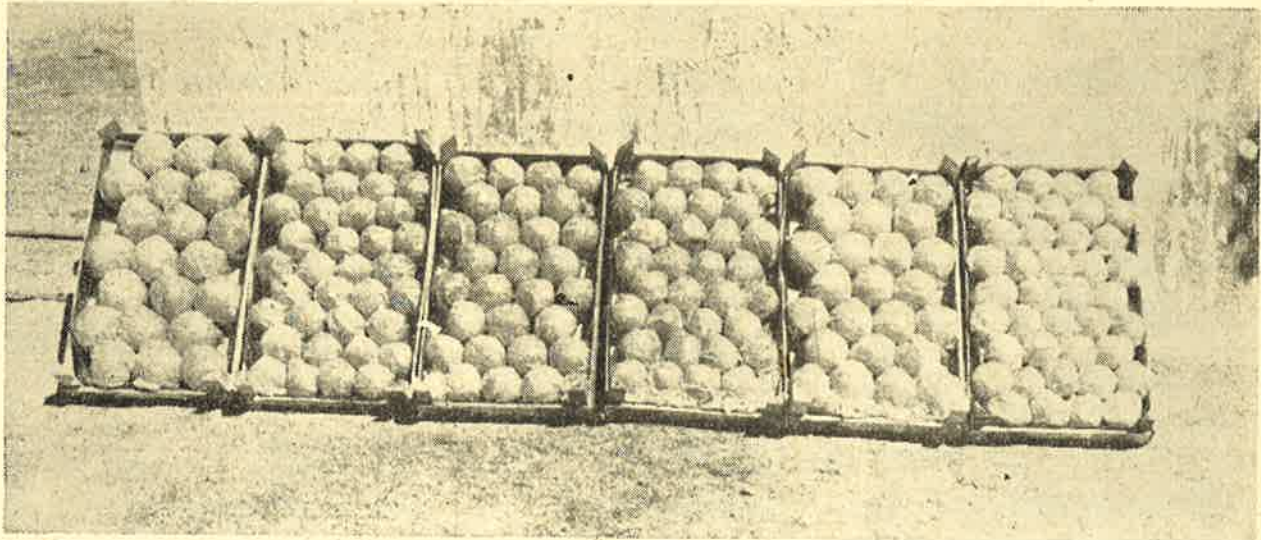
Menşeyi, yahut millî, bölgevi veya mahallî ticari adı.

D. Ticari Özellikleri :

— Sınıf

— Boy ve/veya meyve sayısı

E. Resmi kontrol damgası (ihtiyari)



TURUNÇGİLLER STANDARDI

I. MAHSULÜN TARIFI

Bu Standard «Turunçgil Meyveleri» diye tasnif edilen, müstehlike taze olarak gönderilecek aşağıdaki meyvelere aittir, endüstride kullanılacak meyveler bu standardın dışında bırakılmıştır:

— Limonlar: «Citrus Limonia» (Osbeck) türünün kültürü yapılan meyveleri;

— Mandarinler, Clemantine'ler, Satsuma'lar ve Wilking's'ler: «Citrus reticulata» (Blanco)

türünün veya bu türün hidridlerinin kültürü yapılan meyveleri;

— Portakallar: «Citrus sinensis» (Osbeck) türünün kültürü yapılan meyvaları;

— Altıntop (veya pemololar): «Citrus Paradisi» (Mac Farlane) türünün kültürü yapılan meyveleri.

II. KALİTE ŞARTLARI

A. Genel

Bu standardın amacı paragraf I de bildirilen turunçgil meyvelerinin, hazırlanıp ambalajlandıktan sonra, sevk sırasında, bunlarda aranılan kalite şartlarını belirtmektir.

Bu standard yalnız türlerde tatbik edilir; bahis konusu her memleket, eğer isterse, çeşit adlarını verir.

B. Minimum Şartlar

(i) Bitki sağlığı ve kimyasal maddelerin kullanılması hakkındaki daha sıkı milletlerarası ve milli tedbirlerin tesiri altında olmadan, meyveler;

— bütün

— sağlam (her sınıftaki özel şartlara uygun) ve bilhassa dondan ileri gelen zarar ve bozulmalardan arı;

— temiz (gözle görülebilen bütün kimyasal madde artıklarından arı);

— ambalajlarda, her türlü yabancı maddeden arı;

— yabancı tad ve kokudan arı;

— anormal dış nemden arı, olmalıdır.

(ii) Meyveler münasip nakliyata ve normal ellemelere dayanacak ve ithal yerindeki pazarın isteklerini karşılayacak bir durumda olmalıdır:

Meyveler çeşidi ve istihsal bölgesine mahsus kriterlere uyacak uygun bir olgunluk derecesine ulaşmış bulunmalıdır.

Bu olgunluk şartlarını haiz olan meyveler ağartılabilirler. Bu türlü muameleye yalnız meyvenin tabii organoleptik vasıflarında bir değiş-

me olmamak şartıyla müsaade edilir.

Ağartma her memleketin idare otoritelerinin kontrolü altında yapılacaktır.

Ağartılmış meyvelerin bütün yüzeylerinde tipik renklerini göstermeleri şarttır, istisnai olarak limonlarda rengin, yüzeyin en az beşte dördünde sarıya dönmesi gerekir.

İthalâtçı istediği takdirde, kendisine gönderilen vesaike meyvelerin ağartılmış olduklarının bildirilmesi şarttır.

(iii) Meyveler çeşidin tipik vasıflarını göstermelidirler: Bunlar satışa uygun olmalı çeşidin normal renginden başka renkte olmamalı, pörsüme ve zedelenme ve çok fazla kapanmış yüzey yaralarından arı bulunmalıdır.

C. Özel Şartlar :

Bahis konusu edilen her bir tür için aşağıdaki özel şartlar kabul edilmiştir:

Limonlar

(i) Minimum şartlar :

Usare muhtevası

Verdelli'den başka çeşitler	% 25
Verdelli limonları (primo fiore)	% 20

(ii) Renk :

Limonlar toplama zamanı ve yetiştirildikleri bölge dikkate alınarak, çeşidin tipik rengini göstermelidirler.

Bununla beraber, yüzünün en az beşte dördünün sararması tabii özellikler içerisine girmeyen hallerde, ihracatın yapılması ilgili ithalâtçının daha önceden muvafakatını gerektirir.

Clemantin'ler

(i) Minimum şartlar :

— Usare muhtevası % 40

(ii) Renk :

Meyveler yüzeylerinde en az üçte iki nisbetinde tipik renklerini göstermelidirler.

Mandarinler, Satsumalar, Wilkingler

(i) Minimum şartlar :

— Usare muhtevası % 33

(ii) Renk :

Meyveler, yüzeylerinde en az üçte iki nisbetinde tipik renklerini göstermelidirler.

Portakallar

(i) Minimum şartlar :

Usare Muhtevası

Thomson Navel'ler	% 30
Washington Navel'ler	% 33
Diğer çeşitler	% 35

(ii) Renk :

Meyveler toplama zamanı ve ye-

tiştikleri bölge dikkate alınarak, çeşidin tipik rengini göstermelidir.

Altıntop (yahut Pomelo'lar)

(i) Minimum şartlar :

— Usare muhtevası % 35

(ii) Renk :

Meyveler toplama zamanı ve yetiştirildikleri bölge dikkate alınarak, çeşidin tipik rengini göstermelidir.

D. Sınıflandırma:

(i) «Ekstra» Sınıf :

Bu sınıfa giren meyveler en üstün kalitede olmalı ve meyvenin dış görünüşüne ve organoleptik özelliklerine tesir edecek her hangi bir özrü bulunmamalıdır. Bunlar, toplama zamanı ve yetiştigi bölge dikkate alınarak çeşidin tipik rengini göstermelidirler.

(ii) I Sınıf :

Bu sınıfa giren meyveler iyi kalitede olmalıdır. Bunlar, toplama zamanı ve yetiştigi bölge dikkate alınarak çeşidin tipik rengini göstermelidirler.

(iii) II Sınıf :

Bu sınıf yukarıda bildirilen minimum şartlara uyan satışa arz edilebilir kalitede ve daha üst sınıflara giremeyen meyveleri içerisine alır.

III. BOYLARA AYIRMA

Meyveler ekvatoriyal kesitlerinin maksimum çapına göre boylara ayrılırlar.

A. Aşağıdaki minimum çaptan daha küçük olan meyveler dışarıda bırakılmışlardır:

Limonlar	45 mm.
Portakallar	53 mm.
Altıntop (Pomelo'lar)	70 mm.
Mandarinler	45 mm.
Satsuma Wilking'ler	45 mm.
Clemantin'ler	35 mm.

B. Boy Iskalaları aşağıdakiler gibidir:

Portakallar (1)		Limonlar (1)	
Boy	Çap ölçüsü mm olarak	Boy	Çap ölçüsü mm olarak
1	92 - 98	1	75 - 80
2	88 - 92	2	65 - 70
3	85 - 88	3	65 - 70
4	81 - 85	4	60 - 65
5	76 - 81	5	55 - 60
6	73 - 76	6	50 - 55
7	70 - 73	7	45 - 50
8	67 - 70		
9	65 - 67		
10	63 - 65		
11	61 - 63		
12	57 - 61		
13	53 - 57		

(1) Çeşide ve ambalaja bağlı olarak, meyvelerin istif şekli dikkate alınmak suretiyle, yukarıda bildirilen çaplara aşağıdaki toleranslar tanınmıştır:

75 mm altında + yahut — 2 mm, 75 mm üstünde + yahut — 3 mm ve 90 mm. üstünde + yahut — 4 mm.

Clemantin'ler- Mandarın'ler(1) Satsumalar- Wilkingler mm olarak Çap ölçüsü		Altıntop (1) yahut Pomelo'lar mm olarak Çap ölçüsü	
Boy		Boy	
0	71 - 77	1	114 - 112
1	66 - 71	2	105 - 114
2	61 - 66	3	98 - 105
3	57 - 61	4	92 - 98
4	53 - 57	5	88 - 92
5	49 - 53	6	85 - 88
6	45 - 49	7	81 - 85
7	43 - 45	8	75 - 81
8	41 - 43	9	70 - 75
9	38 - 41		
10	35 - 38		

(1) Çeşide ve ambalaja bağlı olarak, meyvelerin istif şekli dikkate alınmak suretiyle, yukarıda bildirilen çaplara aşağıdaki toleranslar tanınmıştır:

75 mm altında + yahut — 2 mm, 75 mm üstünde + yahut — 3 mm ve 90 mm, üstünde + yahut — 4 mm.

IV. TOLERANSLAR

Her ambalajda alt standarddan olan meyveler için kalite ve boy bakımından toleranslar tanınmıştır.

A. Kalite Toleransları

(i) «Ekstra» Sınıf :

Sınıfın isteklerini karşılamayan ve yalnız aşağıdaki özürlerle inhisar etmek şartıyla her ambalajda sayı itibariyle yüzde beş tolerans tanınmıştır :

(a) yüzde 5 e kadar:

— Uzunluğu boy ölçüsünde bildirilen meyve çapının yüzde 10 unu geçmeyen iyice kapanmış bir veya bir kaç hafif yara;

(b) Her birinden yüzde 2 ye kadar:

— Bozuk şekil, çeşidi dikkate alınarak;

— Çok kaba kabuk;

— Çok kalın kabuk;

— Yeşil veya yeşilimtrak lekeler;

— Bir veya birkaç iyi kapanmış kabuk yarası, geniş değil;

— Doludan ileri gelen bir veya birkaç yüzlek bere;

— Haşere veya hastalıkların sebep olduğu kalınlık özürleri

— Hafif kir izleri.

Yukarıdaki iki başlık altında bildirilen toleranslar bir araya toplandıklarında bunlar hiç bir zaman yüzde 5 i geçemez.

Yukarıda bildirilen toleranslardan başka diğer bir özürü olmamak şartıyla meyvelerden yüzde 5 i sevken önce kapsüllerini kaybetmiş olabilirler.

(ii) I Sınıf :

Sınıfın isteklerini karşılamayan ve yalnız aşağıdaki özürlerle inhisar etmek şartıyla her ambalajda sayı itibariyle yüzde on tolerans tanınmıştır:

(a) Yüzde 10 a kadar:

— Uzunluğu boy cetvelinde bildirilen meyve çapının yüzde 20 sini ve kapladığı alan meyve yüzünün yüzde 2 sini geçmeyen bir veya bir kaç hafif kapanmış yüzlek yara.

(b) Her birinden yüzde 5 e kadar:

— Bozuk şekil, çeşidi dikkate alınarak;

— Çok kaba kabuk;

— Çok kalın kabuk;

— Yeşil veya yeşilimtrak lekeler,

— Bir veya birkaç iyi kapanmış yüzey yarası, geniş değil,

— Doludan ileri gelen bir veya bir kaç yüzlek bere

— Haşere veya hastalıkların sebep olduğu kabuk özürleri

— Hafif kir izleri,

(c) Her birinden yüzde 2 ye kadar:

— Kabarık kabuk (boursofflée)

— Boşalmış kabuk (gaufree);

— Yumuşak, pörsümüş meyveler («geçgin» meyveler);

— Doludan ileri gelen bir veya birkaç derin bere

— Kabukta kısmen kapanmamış yaralar.

Yukarıdaki üç başlık altında bildirilen toleranslar bir araya toplandıklarında bunlar hiç bir zaman yüzde 10 u geçemez.

Yukarıda bildirilen toleranslardan başka, diğer bir özürü olmamak şartıyla, meyvelerden yüzde 25 i kapsüllerini kaybetmiş olabilirler. Bununla beraber kapsülü düşmüş meyve oranı yüzde 10 dan fazla olduğu takdirde ihracatçının bahis konusu ithalatçının mutabakatını alması gerekir.

(iii) II Sınıf :

Sınıfın isteklerini karşılamayan meyvelere yalnız aşağıdaki özürlerle olmak şartıyla, sayı itibariyle yüzde 15 tolerans tanınmıştır:

(a) yüzde 15 e kadar:

— Uzunluğu boy cetvelinde bildirilen meyve çapının yüzde 20 sini ve kapladığı alan tekml meyve yüzünün yüzde 5 ini geçmeyen bir veya birkaç hafif kapanmış yüzey yarası.

(b) yüzde 10 a kadar:

— Bozuk şekil, çeşidi dikkate alınarak;

— Çok kaba kabuk,

— Çok kalın kabuk;

— Yeşil veya yeşilimtrak lekeler;

— Bir veya birkaç iyi kapanmış kabuk yarası, geniş değil;

— Doludan ileri gelen bir veya birkaç yüzlek bere;

— Haşere veya hastalıkların sebep olduğu kabuk özürleri;

— Hafif kir izleri.

(c) Her birinden yüzde 5 e kadar:

— Kabarık kabuk (boursofflée)

— Boşalmış kabuk (gaufree);

— Yumuşak, pörsümüş meyveler («geçgin» meyveler);

— Doludan ileri gelen bir veya birkaç derin bere;

— Kabukta kısmen kapanmamış yaralar.

Yukarıdaki üç başlık altında bildirilen toleranslar bir araya toplandıklarında bunlar hiç bir zaman yüzde 15 i geçemez.

Yukarıda bildirilen toleranslardan başka, diğer bir özürü olmamak şartıyla, meyvelerden yüzde 25 e kadar bir kısmı kapsüllerini kaybetmiş olabilir. Bununla beraber, kapsülü düşmüş meyve oranı yüzde 10 dan fazla olduğu takdirde ihracatçının bahis konusu ithalatçının mutabakatını alması gerekir.

B. Boy Toleransları:

Muntazam katlar halinde istif edilen bütün meyveler ve açık veya kapalı ambalajlara konulan bütün

Memleket ve Dünya olaylarının tarafsız yorumunu

FORUM Dergisi'nden okuyunuz

100 Krş.

P.K. 131 - Ankara

Standard — 67

sınıflar için bu ambalajda, ambalajın üzerinde bildirilen iriliğin hemen bir altı veya bir üstünden olan meyvelere sayı itibariyle yüzde 5 oranında tolerans tanınmıştır.

V. AMBALAJLAMA VE PİYASAYA ARZ

A. Tecanüs :

Her ambalaj aynı çeşit, aynı sınıf ve aynı boydan meyveleri ihtiva etmelidir.

B. Ambalajlama (1).

Meyveler kâğıtlara sarılıyorlarsa, bu kâğıtlar ince, kuru, yeni ve kokusuz olmalı ve metre karesinin ağırlığı 14 gramdan daha az olmalıdır.

Turuncgil meyvelerinin tabii özelliklerini, bilhassa tad yahut kokusunu değiştirebilecek her türlü maddelerin kullanılması yasaktır (2).

Ambalajın içerisinde kullanılan her türlü kâğıtlar ve diğer materyal yeni ve insan gıdası bakımından zararsız olmalıdır. Basılı kâğıtlar kullanıldığı takdirde, baskının meyve ile temasa gelmemesi için bu dış yüze getirilmelidir.

VI. İŞARETLEME

Her ambalaj üzerinde aşağıdaki hususlar okunaklı ve silinmez bir şekilde işaretlelenmelidir:

(a) Hüviyet:

Ambalajcı
Sevkiyatçı

Ad ve adres yahut marka

(b) Mahsulün cinsi :

Türün adı, portakallar hariç diğerlerinde çeşit adlarının yazılması ihtiyaridir.

(c) Mahsulün orijini:

Müstahsil memleketin adı, eğer mahsul gerçekten oradan geliyorsa, istihsal yeri veya bölgesinin adı ilâve edilebilir.

(d) Ticari özellikleri:

(i) Sınıf

(ii) Boy: Boy numarası ve meyve sayısı (meselâ 6/126). Meyve sayısının bildirilmesi yalnız kapalı ve paralel kenarlı ambalajlarda mecburidir (3).

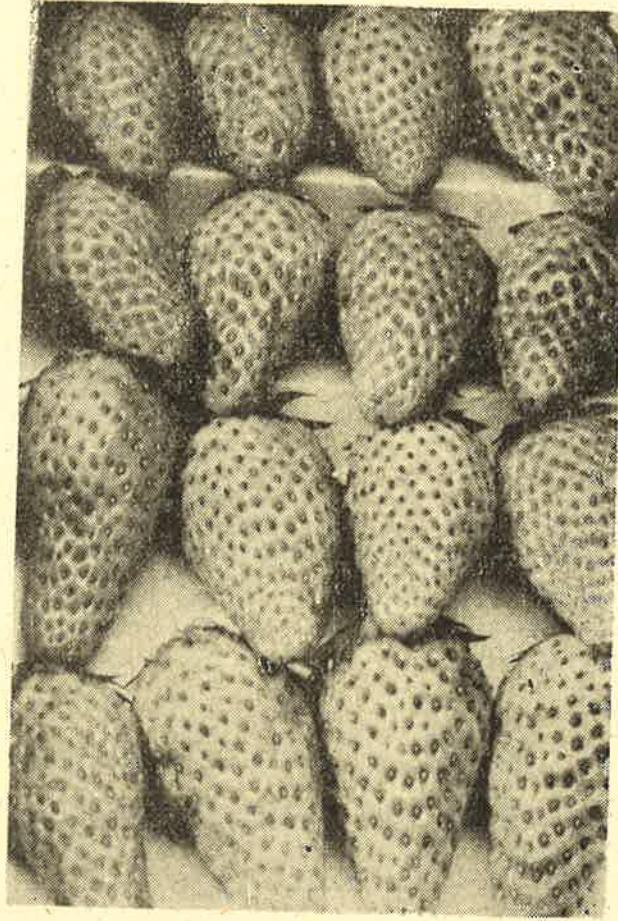
(e) Resmî kontrol damgası (ihtiyari)

(1) Geçici bir tedbir olarak - Ekstra Sınıfı hariç - meyveler münasip bir şekilde yapılmak suretiyle doğrudan doğruya taşıtlara dökme olarak da sevk edilebilir.

(2) Meyve üzerinde artık izleri bırakan difenil veya diğer herhangi bir kimyasal maddenin kullanılmasına ithalatçı memleketin mevzuatı elverdiği takdirde müsaade edilir.

(3) (III) kullanılmalarına ithalatçı memleketlerin mevzuatı elverdiği takdirde, kullanılan difenil veya diğer kimyasal maddelerin bildirilmesi yerinde olur.

ÇİLEK STANDARDI



I MAHSULÜN TARIFI

Bu standard müstahlike taze olarak arz edilecek olan ve Fragoria çeşitlerinden yetiştirilen çileklere aittir, endüstride kullanılabilecek çilekler bunun dışında bırakılmıştır.

II. KALİTE ŞARTLARI

(a) Genel

Bu standardın amacı, hazırlanıp ambalajlandıktan sonra, sevk durumunda bulunan çileklerde aranılacak kalite şartlarını belirtmektir.

Bu standard genel olarak çileklere tatbik edilir, standard içerisinde girecek olan özel çeşitlerin tesbiti her memleketin kendisine bırakılmıştır.

(b) Minimum şartlar

(i) Meyveler :

- Tam, zedersiz
- Kapsülü ve pörsümemiş kısa bir sapı olmalı (ağaç çilekleri hariç)
- Sağlam
- Haşere ısırması veya hastalık izlerinden arı;
- Temiz ve bilhassa çamur ve gözle görülebilir kimyasal madde artıklarından arı;
- Taze, fakat yıkanmamış;
- Bütün dış nemlerden arı;

— Yabancı koku ve taddan arı olmalıdır.

(ii) Meyveler el ile dikkatlice toplanmış, iyice ve normal olarak gelişmiş olmalıdır.

Olgunluk durumu meyvelerin nakliyat ve ellemelere dayanacak ve ulaştığı yerlerdeki pazarın isteklerini karşılamaya elverecek bir safhada olmalıdır.

(c) Sınıflandırma

(i) Ekstra Sınıf

Bu sınıfa giren meyveler en üstün kaliteli olmalıdır.

— Renk ve şekil bakımından çeşidin tipik özelliğini göstermeli ve bilhassa olgunluk derecesi, renk (1) bakımından mütecanis ve muntazam olmalıdır, renk bakımından ufak konik beyaz bir nokta gösterilir:

— Görünüş itibariyle, çeşit dik-kate alınarak, parlak olmalıdır.

— Topraksız olmalıdır.

(ii) I Sınıf :

Bu sınıfa giren meyveler iyi kaliteli olmalıdır.

(1) «Ekstra» Sınıfı için olan bu tecanüs şartı ağaç çileklerinde belki daha az kesin olarak tatbik edilebilir.

— Bunlar irilik, şekil ve görünüş bakımından daha az mütecanis olabilirler;

— Pratik olarak topraktan arı olmalıdırlar.

III. BOYLARA AYIRMA

Boylara ayırma ekvatoriyal kesitin maksimum çapına göre yapılır. Çilekler en az aşağıdaki irilikte olmalıdırlar:

	Ekstra sınıf	I sınıf
İri çeşitler	30 mm	25 mm
Ufak çeşitler	20 mm	15 mm
Ağaç çilekleri	—	—

(Her memleket yetiştirilen çeşidlere göre iri ve ufak çilek çeşitlerinin ayrı bir listesini yapacaktır, bu listeler bu dökmana ek 1 olarak yayınlanacaktır «sonradan yapılacaktır»)

IV. TOLERANSLAR

Her ambalajda alt standarda giren mahsullere kalite ve boy bakımından toleranslara müsaade edilir.

(a) Kalite Toleransları

(i) «Ekstra» Sınıf :

Bu sınıfın isteklerini karşılamayan fakat I sınıfa giren meyvelere ağırlık itibarıyla yüzde 5 tolerans tanınmıştır.

(ii) I Sınıf :

Bu sınıfın isteklerini karşılamayan, gözle görülür çürük yahut bariz eziklik gösteren meyveler hariç, ağırlık itibarıyla yüzde 10 tolerans tanınmıştır.

Her iki sınıfta da yukarıdaki toleranslarda çürümüş meyve miktarı yüzde 2 yi geçemez.

(b) İrilik Toleransları

Her iki sınıf için: Her ambalajda sınıf ve boy gruplarının minimum iriliğine uymayan meyvelere ağırlık itibarıyla yüzde 10 tolerans tanınmıştır.

(c) Toleransların toplamı

Kalite ve boy toleranslarının toplamı hiç bir zaman,

- «Ekstra» Sınıfta yüzde 10 u
- I Sınıf'ta yüzde 15 i geçemez

V. AMBALAJLAMA VE PİYASAYA ARZ

(a) Tecanüs :

Her ambalajın muhtevası mütecanis olmalıdır; her ambalaj aynı orijin, aynı çeşit ve kalite sınıfından olan meyveleri ihtiva etmelidir.

Ayna yapılması kesin olarak yasaktır.

(b) Ambalaj:

Meyveler uygun bir şekilde koruhacak tarzda ambalajlanmalıdır. Küçük ünite ambalajları ve ambalaj içerisinde kullanılan her türlü kâğıt ve diğer materyal yeni ve insan beslenmesi bakımından zararsız olmalıdır. Basılı kâğıt kullanıldığı takdirde baskı meyve ile temas gelmeyecek şekilde dış tarafta olmalıdır. Meyveler ambalajlandıkları zaman bütün yabancı maddelerden arı bulunmalıdır. «Ekstra» sınıftaki meyveler bilhassa iyi bir şekilde takdim edilmelidir.

VI. İŞARETLEME

A. Hüviyet:

Her ambalaj üzerinde aşağıdaki hususlar okunaklı ve silinmez bir tiyari).

şekilde işaretlenmelidir, (bu hususlar ambalaj içerisindeki bir etiket üzerinde de gösterilebilir):

Ambalajcı)

Sevkiyatçı

Ad ve adres yahut marka

B. Mahsulün Cinsi:

— Çilek (kapalı ambalajlar için)

C. Mahsulün orijini:

Menşe yeri yahut mülki bölgesi veya mahalli ticari adı.

D. Ticari Özellikleri :

— Sınıf, çeşidin adı, yahut «iri daneli» veya «ufak daneli» olduğu,

E. Resmî kontrol damgası, (ih-



BOZKURT TERYLEN
İMPERMEABLE
KUMAŞLARI
SAHAT,
KOLAYLIK ve
ZERAFETİN
KORUYUCUSUDUR

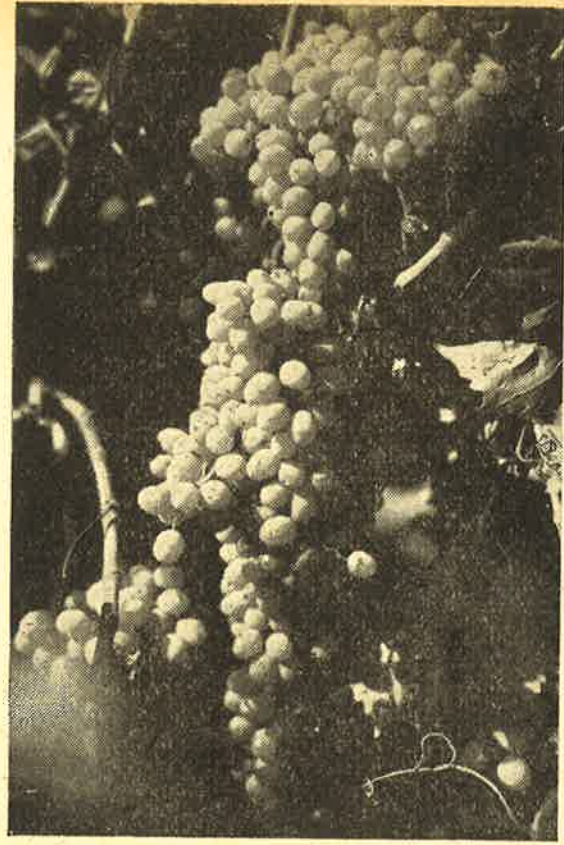


Büyük konfeksiyon
mağazalarında
BOZKURT TERYLEN
mamullerindeki bu
iki garanti etiketini
arayınız.



BOZKURT

SOFRALIK ÜZÜM STANDARDI



I. MAHSULÜN TARIFI :

Bu standard müstehlike taze olarak arzedilecek olan ve *Vitis vinifera*, türüne giren ve ekli listedeki çeşitlere ait olan taze sofralık üzüm çeşitlerine aittir.

II. KALİTE ŞARTLARI :

A. Genel :

Bu standardın amacı, hazırlanıp ambalajlandıktan sonra, sevk durumunda olan sofralık üzümlerde aranılacak kalite şartlarını belirtmektir.

B. Minimum şartlar :

(i) Salkım ve daneler:

- Sağlam;
- Temiz (bilhasas gözle gözüktür her türlü kimyasal madde artıklarından arı);
- Anormal dış nemden arı;
- Yabancı koku ve taddan arı;
- Hastalık izleri veya hastalıklardan arı;
- Gözle görülen külleme işlerinden arı olmalıdırlar.

(ii) Bunlara ilâveten, daneler :

- İyi şekilli;
- Normal gelişmiş olmalıdırlar.

Güneşten ileri gelen pigment teşekkülü özür değildir.

(Çatlamış veya yaralanmış daneler, salkımları haddinden fazla seyreltmeden kesilip atılmalıdır).

(iii) Salkımlar dikkatli bir şekilde toplanmış olmalıdır. Olgunluk durumuna mahsulün nakliyat ve ellemeiye dayanacak ve ulaştığı yerde pazarın isteklerini karşılamaya elverecek bir safhada olmalıdır. İhracatçı memleketler yeteri kadar olgunlaşmamış sofralık üzümlerin sevkini yasak etmelidirler. Olgunluk metodunun tesbiti milletlerarası objektif bir kriteriyumun tesbitine kadar her memleketin inisiyatifine bırakılmıştır.

C. Sınıflandırma :

(i) «Ekstra» sınıf

Bu sınıfa giren sofralık üzümler en üstün kaliteli olmalıdır.

Daneler pörsümemiş, sapa iyice yapışık, salkım üzerinde muntazam aralıkla dağılmış ve pusları tam olmalıdır.

(ii) I. Sınıf :

Bu sınıfa giren sofralık üzümler iyi kaliteli olmalıdır. Salkımlar biçim, irilik, ve renk bakımından çeşidin tipik özelliklerini göstermelidir. Daneler pörsüme-

miş, sapa iyice yapışık ve pusları mümkün olduğu kadar bozulmamış olmalıdır. Bununla beraber bunlar «Ekstra» sınıfa nazaran salkım üzerinde daha az muntazam yer almış olabilirler.

Aşağıdakilere müsaade edilir :

- hafif şekil bozukluğu
- rengin hafif kusurlu olması
- yalnız kabuğa tesir eden çok hafif güneş yanığı

III. BOYLARA AYIRMA :

Ser üzümleri ve dışarıda açıkta yetiştirilen iri - daneli ve ufak - daneli üzümler için aşağıdaki minimum salkım iriliği şartları konulmuştur.

A ç ı k t a
Ser çeşitleri yetiştirilen çeşitler
İri daneli Ufak daneli

«Ekstra» sınıf	300 g	200 g	150 g
I Sınıf	250 g	150 g	100 g

(Not - Buraya çeşitlerin tasnif edilmiş bir listesi eklenmiştir. İşbu liste metin sonunda verilmiştir.)

IV. TOLERANSLAR :

Her ambalajda kendi sınıfının şartlarına uymıyan meyveler için tolerans tanınmıştır.

A. Kalite Toleransları :

(i) «Ekstra» Sınıf : Ekstra sınıfın isteklerini karşılamıyan, fakat I. sınıfa uyan meyvelere ağırlık itibariyle yüzde 5 oranında tolerans tanınmıştır.

(ii) I Sınıf : Sınıfın isteklerini karşılamıyan, fakat istihlâke elverişli meyveler için ağırlık itibariyle yüzde 10 tolerans tanınmıştır.

B. İrilik Toleransları :

(i) «Ekstra» Sınıf :

Her ambalajda boy itibariyle sınıfın isteklerini karşılamıyan fakat I sınıfın boy isteklerini tutan salkımlara ağırlık itibariyle, yüzde 10 tolerans tanınmıştır.

(ii) I Sınıf :

Her ambalajda sınıfın isteklerini karşılamıyan, fakat aşağıdaki minimum iriliğin altına düşmiyen salkımlara ağırlık itibariyle yüzde 10 oranında tolerans tanınmıştır :

A ç ı k t a
Ser çeşitleri yetiştirilen çeşitler
İri daneli Ufak daneli

Salkım başına	200 g	100 g	75 g
---------------	-------	-------	------

C. Toleransların Toplamı :

Hiç bir halde kalite ve boy toleransları toplandığı zaman,

- «Ekstra» Sınıf'da yüzde 10 u,
- I. Sınıf'ta yüzde 15 i geçemez.

V. AMBALAJ ve PİYASAYA ARZ :

A. Tecanüs :

Her ambalajın muhtevası mütecanis olmalıdır; her ambalajın aynı çeşit ve sınıftan ve aynı uygunluk derecesinde olan salkımları ihtiva etmesi şarttır.

«Ekstra» Sınıf'ta, salkımlar hemen hemen benzer irilik ve renkte olmalıdırlar.

Orta Avrupa Pazarlarında, ithalatçının talebi üzerine, her ambalaja süsleme maksadıyla ayrı renkten salkım konulmasına müsaade edilir.

B. Ambalajlama :

Meyveler elverişli bir korunmayı temin edecek bir tarzda ambalajlanmalıdırlar. «Ekstra» Sınıf'ta ambalajın ağırlığı 1 kg'dan daha fazla olduğu takdirde üzümler tek kat olarak ambalajlanırlar.

Her ambalajdaki mahsul her türlü yabancı maddeden arı bulunmalıdır.

Ambalaj içerisinde kullanılan her türlü kâğıt veya diğer materyal yeni ve insan beslenmesi için zararsız olmalıdır. Basılı kâğıtlar kullanıldıkları zaman bunlar meyve ile temasa gelmeyecek şekilde dış yüze konulmalıdır.

VI. İŞARETLEME :

Her ambalaj üzerinde aşağıdaki hususlar okunaklı ve silinmez bir şekilde işaretlenmelidir :

A. Hüviyet :

Ambalajcı Ad ve adres yahut marka Sevkiyatçı)

B. Mahsulün Cinsi :

— «Sofralık Üzüm» (ambalajın muhtevası dışarıdan görülmediği takdirde);

— Çeşidin adı

C. Mahsulün Orijini :

Menşe yeri, yahut millî, bölgevi veyahut mahallî ticarî adı.

D. Ticarî Özellikleri :

Sınıf

E. Resmî kontrol damgası (ihtiyarî)

EK LİSTE

ÜZÜM ÇEŞİTLERİNİN LİSTESİ

Not : Yıldız işareti diğer bir sinoniminin ilâve edilebileceğini gösterir. Bu listeye Milletlerarası Şarap Bürosu ile istişare ettikten sonra diğer çeşitler ve diğer sinonimler ilâve edilebilir.

Açıkta Yetiştirilen Üzümler :

(a) İri - daneli çeşitler :

Aledo
Alphonse Lavellee
Amasya
Amasya Siyahı
Angela
Baresana
» Turchesca
» Uva di Bisceglie
» Lattuario Bianco

BLANC D'EDÉSSA

Cardinal
Coarna Blanc
» Noir

Dabouki
» Malaga
» ★
» ★

Dattier de Valandovo

Değirmendere Siyahı
Erenköy Beyazı
Gemre
Gloria
Gros Colman
Honusu
Ignea
Italia
» Ideal
Kozak beyazı
Muscat Julius
» Madame Mathiasz

Napoleon
» ★
» Bicane

Ohanez
» Uva d'Almeria
» Almeria

Olivette Bianche
Olivetta Rera
» Olivella Vibonese

Pannonia
Pek
Red Empereur

Regina
» Pergolone
» Inzolia Imperiale
» Mennavacca Bianca
» Dattier de Beyrouth
» Afouz - Ali (Afis - Ali)
» Bolgar
» Rosaki
» Reine
» ★

Regina Nera
» Mennavacca Nera
» Lattuario Nero

Schiava Grossa
» Schiavone
» Grossvernatsch
» Frankenthal

Tchaoutc
» Chauch
» Ciaouss
» ★

Valency Noir
Zibibbo
» Mescato de Pantelleria
» Muscat d'Alexandrie
» ★

(b) Ufak - daneli çeşitler :

Admirable de Courtilles
Albilho
Anna Maria
Baltah
Catalanesca
Chasselas (Doré, Musqué, Rose, etc.)
» Fendant
» Gutedel
» Krachgutedel

Chelva
» Guarena

Ciminnita
Damascener Weiss
Delizia di Vaprio
Gros Vert

» St. Jeannet
» Trionfo dell'Esposizione

Jaoumet
» St. Jacques
Madeleines (Angevine, Royale, etc.)
Mantuo
» Villanueva

Moscato D'adda
Moscato D'amburgo
» Muscat de Hambourg
» Hamburski Misket

(c) Ser Üzümleri :

Alphonse Lavellee
» Ribier
Black Alicante
» Granacke
» Granaxa
Canon Hall
Colman
» ★

Frankenthal
» Grossvernatsch
» ★
Golden Champion
Gradisca
Gros Maroc
Leopold III
Muscat D'alexandrie
Muscat de Hambourg
» Hambro

Prof. Aberson
Royal
Moscato di Terracina
» Moscato di Maccarese
Oeillade
» Cinsault sel.
Panse Precoce
Perla de Csaba
» Perle de Czabach
» ★

Perlette
Pizzutello
Precoce de Malingre
Primus
Prunesta
Regina dei Vigneti
» Reine des Vignes
» Muskat Königin Weigarten
ten
» Muskat Szolöskertek Kíralynéja

Servant
» Servan
Sideritis
Smederevka
Sultanines
» Sultaniye
Valensy Blanc
Verdea
» Collombana bianca
Yapıncak

**SATIN ALACAĞINIZ
MALLARDA**

T S

MARKASINI ARAYINIZ

**BU ALÂMETİ FARİKAYI TAŞIYAN
MALLAR**



TÜRK STANDARDLARI ENSTİTÜSÜ

Tarafından Hazırlanıp

Kabul Edilen

STANDARDLARA GÖRE İMAL EDİLMİŞTİR

BU MARKAYI TAŞIYAN MALI

**İNANARAK ALIN
GÜVENEREK KULLANIN**

SUMMARY OF CONTENTS

ON THE THRESHOLD OF THE COMMON MARKET

p. 1

The Agreement signed in Ankara on September 12, 1963 constitutes Turkey's first step into the Common Market. This end which has been achieved in four years is only a beginning. The Prime Minister said «The signing of this agreement is a natural and logical result of our relations with the Western World.» To this Prof. Walter Hallstein replied by saying that this was the reflection of the personality of Atatürk who brought western ideas and ways to his country.

STANDARD hopes that the Agreement will be beneficial for Turkey, and therefore devotes its pages to Common Market standards. It is believed that if we desire to develop our trade with the member countries we must abide by their standards and endeavour to export goods in compliance with their demands.

COMMON MARKET AND COMMON STANDARD

p. 3

Mr. Faruk Sünter in this article gives a brief review of what is to be done in order to be accepted as a full member in the Common Market. He stresses the need of making efforts to make the best use of the time allowed for Turkey to be able to compete with other countries. Unless Turkey develops fast and in a rational manner membership may become a burden instead of a benefit.

He then goes on to point out the importance of common standards as regards Turkey's exports to the Common Market. He explains that the ultimate goal of the Common Market is to achieve the European Customs Union. Long periods are allowed for Turkey to improve and develop its industry. At the same time Turkey will benefit from the lower tariff rates and contingents of the member countries. Mr. Sünter draws attention to the fact that lower tariff rates and sufficient contingents are helpful but not enough for exports. The quality and packing of the goods to be exported as well as its properties and tolerances of defects, in short the standard, must comply with those applied in the buyers markets. If the buyer refuses to buy because of the standard, lower tariff rates cannot make it possible to export to that market.

For this reason the European Council and OECD commenced work on a wide scale to establish common standards which will solve all such problems.

TSE, as always, will do its utmost to establish Turkish Standards which conform to common standards.

COMMON MARKET AND OUR NATIONAL INDUSTRY

p. 4-5

After giving a short history and meaning of the Common Market, Mr. Büktaş, the author of this article, goes on to analyze Turkey's position in relation to the other member countries.

Mr. Büktaş explains that the new agreement recognizes a period of transition for Turkey, at the end of which all customs and quota limitations, obstacles in respect to man power, capital and service exchanges and all other hindrances between the partners will gradually vanish. We therefore, must treat this period of transition as a period of preparation during which all our economic sectors will make themselves ready for easy adaptability to the conditions of the partnership. This can only be achieved if the whole nation works under a program.

A short survey on the present and future situation in the industry sector will throw a light on the attitude to be adopted. Our national industry is progressing without encountering any major competition with the assistance of various customs and quota protections. However, when Turkey becomes a full member of the Common Market, the member countries will pour all kinds of goods without being subject to any restrictions into Turkey. The competition will then be severe. In such a free regime the criteria for trading will be low prices and better qualities. In order that our national industry may remain alive all necessary precautions must be taken now and the help and assistance of the Government to the national industry must be obtained. However, in giving protection the Government will surely select industries which promise to develop into a state in which they can compete with the other countries.

The requirement of standards, norms and quality control will burden the Government with yet another duty. Training of personnel and experts in adequate numbers for these purposes.

The industrialists, on the other hand, must endeavour to save their industries from their primitive conditions, to establish a rational system of working and wages with a view of increasing output, to use

high quality raw and auxilliary materials and to train operational personnel, so that they may establish themselves firmly in the market and direct their productions towards exports.

FIRST FRUITS OF THE COMMON MARKET AGREEMENT

p. 10

Technical Council of TSE approved the revised Turkish Standards for Citrus fruits (lemons, oranges, tangerines and grapefruits) and peaches which now comply with the standards agreed upon by the member countries of the Common Market.

Common standards will help establish strong economic and commercial ties between the member countries and other countries who sell their goods to them.

Underdeveloped countries will benefit much more than other countries from these common standards, because they will have to improve the growing and production methods of their local products. Furthermore, they will have to improve their agricultural and industrial organizations or set up new ones as required.

Exports made from Turkey during the last two years owe their success to the fact that the goods were prepared in accordance with the demands of the foreign markets.



This issue of STANDARD is devoted to the Common Market. The Common Market Agreement in full as well as the biographies and pictures of the delegates from participating countries are given.